

KODL
G A L E R I E

REKORDNÍ ROK 2017

Výběr ze 78. a 79. aukce Galerie KODL

2017

Vážení sběratelé umění a příznivci naší galerie,

je tomu přesně rok, co jsme uvažovali nad významem čísla sedm a přisuzovali mu magickou sílu štěstěny. Tenkrát jsme však ještě neměli tušení, že nás ona „šťastná sedmička“ bude provázet celým aukčním obdobím roku 2017. Jarní aukce přinesla fenomenální výsledky v podobě historicky nejúspěšnější dražby v historii České republiky a zimní na ni více než důstojně navázala svou naprosto nečekanou úspěšností prodeje. Oba výsledky nás přesvědčily o tom, že má české umění 19. a 20. století obrovskou základnu příznivců a obdivovatelů. My můžeme jen dodat, že zcela po právu.

A protože nám při vzpomínce na vzácná setkání a zajímavé objevy bylo líto, pokud by snad znovu upadly do částečného zapomnění, rozhodli jsme se vydat tuto malou publikaci. Měla by sloužit k účelu nejvyššímu – k potěše oka i ducha.

Přejeme Vám proto, aby následující stránky byly nositeli stejné radosti a entusiasmů, jež denně prožíváme díky naší krásné práci.

Srdečně Vám děkujeme za přízeň a těšíme se na společná setkávání.
Galerie KODL

Basjuk Ondřej	52	Prucha Jindřich	32
Bazovský Miloš Alexander	55	Purkyně Karel	18
Beneš Vincenc	9, 80	Radimský Václav	14, 23, 65, 74
Beneš Vlastimil	41, 128, 130	Reinerová Zdenka	59
Benka Martin	15, 106, 127	Ronovský František	51
Blažíček Oldřich	59	Schikaneder Jakub	69
Bolf Josef	7	Schwaiger Hanuš	11
Born Adolf	38, 126	Slaviček Antonín	31
Bošтік Václav	20	Sýkora Zdeněk	8
Brožík Václav	107	Šíma Josef	79, 92
Bukovac Vlaho	27	Šimotová Adriena	72
Burian Zdeněk	58	Špála Václav	17, 77, 96
Čapek Josef	104	Špaňhel Jakub	5
Demartini Hugo	87	Štyrský Jindřich	24
Diviš Alén	22, 126	Švabinský Max	121
Drtikol František	10, 129, 130	Tichý František	55
Filla Emil	13, 60, 91, 95, 131	Tkadlík František	112
Foltýn František	84	Toyen	83
Grab Bertha von	119	Trnka Jiří	62
Gruss Julius Theodor	42	Trsek Vilém	15
Guillaumin Armand	108	ULLík Hugo	103
Hájek Miloslav	22	ULLmann Josef	122
Havránek Bedřich	68	Uprka Joža	63
Holý Miloslav	46	Zrzavý Jan	21, 44, 81, 127, 128
Hudeček František	73, 88		
Hynais Vojtěch	71		
Chirico Giorgio de	34		
Chittussi Antonín	28, 56, 124		
Chlupáč Miloslav	87		
Chwala Adolf	49		
Istler Josef	71		
Janeček Ota	105		
Janoušek František	8, 76		
Jansa Václav	51		
Kars Jiří	48, 86		
Kaván František	102		
Kiml Václav	38, 40		
Knap Jan	7, 33		
Kotík Jan	62		
Kotík Pravoslav	61, 107		
Krajc Martin	5		
Král Immrich Weiner	61		
Kremlička Rudolf	37, 66		
Kubín Otakar	25, 75		
Lada Josef	16, 47, 118, 123		
Lebeda Otakar	67		
Lhoták Kamil	9, 29, 52, 54, 93		
Liebscher Adolf	116		
Loiseau Gustave	111		
Mánesová Amálie	39		
Mánes Quido	39		
Marold Luděk	11, 129		
Mataš Bohumír	89		
Matoušek František	43		
Medek Mikuláš	101		
Mrkvíčka Otakar	19		
Muzika František	50, 57, 70		
Nikl Petr	6		
Oner Pasta	4, 125		
Panuška Jaroslav	106		
Piepenhagen August Bedřich	116, 117		
Pištěk Jan	6		
Pištěk Theodor	4, 115		
Preisler Jan	53		
Procházka Antonín	99		

AUKCE PRO PARAPLE

Dobročinná aukce ve prospěch Centra Paraple

Finanční výtěžek prvních deseti položek obou aukcí byl věnován v plné výši, tj. dosažené ceně přilepené na kladívku, na účet Centra Paraple.

Celková částka všech 20 položek dražených v roce 2017 dosáhla rekordní sumy takřka 2 500 000 Kč.

Theodor Pištěk (1932)

Ecce homo

autorský tisk (1/10), dat. 2017, sign. PD, 50 × 50 cm, rám, pasparta, zaskl.

Mistrovská práce, laureáta amerického Oscara a současného nejoceňovanějšího žijícího autora, je výbornou ukázkou jeho brilantního hyperrealismu z vrcholné periody umělecké tvorby. Obraz je výtvarnickovým návratem k jednomu z jeho stěžejních obrazů – *Ecce homo* (olej na plátně, dat. 1983, 140 × 140 cm). Dílo zachycuje Pištěkův příklon k biblické tematice, zde konkrétně k výjevu Bolestného Krista, kterého zastupuje automobilový závodník s mlčenlivě skloněnou hlavou, jehož vážný, hluboce do sebe ponořený výraz tváře můžeme číst pouze skrz malé otvory v kukle, odhalující jeho oči a ústa, zajišťující postavě pouze nejnútnejší prostor pro základní lidské potřeby jako je zrak, dech či řeč. I když kukla zakrývá takřka celou tvář zobrazovaného a s ní i jasnější mimiku, můžeme z jeho postoje, umocněného gestem pravé ruky přiložené na srdce, číst až posvátnou úctu k technické dokonalosti a kráse blyštícího se motoru, jenž umístěn ve volné krajině nahrazuje Kristův kříž. Muž je tak s rukama označenými trpělivými stigmaty k tomuto symbolu, jak umělcova, tak závodnickova života, uhrančivou mocí neustále přitahován, zároveň si je však zcela vědom spalujícího účinku, jímž na něj působí.

Slavná předloha této práce byla zařazena na autorovy retrospektivní výstavy: Galerie umění Karlovy Vary (1984); Jihočeská Alšova galerie Hluboká nad Vltavou, Galerie Hlavního města Prahy (září 1993–březen 1994); Galerie Pecka (2007); Muzeum Kampa (2007–2008); a především na malířovu dosud nejrozsáhlejší retrospektivní výstavu *Ecce homo ve Veletržním paláci Národní galerie v Praze* (26. 9. 2012–20. 1. 2013), jejímž se stal tento obraz hlavním symbolem. Práce byla publikována a reprodukována ve všech katalozích zmiňovaných výstav. Konzultováno a posouzeno T. Pištěkem, autorem obrazu, a PhDr. J. Machalickým. Dar autora. Vydražená částka z prodeje tohoto uměleckého díla bude v celkové výši bez jakékoliv aukční přírážky připsána ve prospěch Centra Paraple.

Vyvolávací cena: 40 000 Kč
Dosažená cena: 240 000 Kč

Pasta Oner (1979)

I am not who I was before

akryl na plátně, dat. 2017, sign. na rubu, 70 × 100 cm, rám

Osobitá a nápaditá práce zosobňující tvorbu jedné z nejvýraznějších a nejuspěšnějších osobností české výtvarné scény, jejíž tvorba překračuje tradiční žánrové malířské kategorie a staví běžné otázky a každodenní témata do překvapivých situací a souvislostí, postavených spíše na ironii, parodii, pop artu, komiksově estetice, street artu a graffiti. Není tedy divu, že se i tento obraz stává jakýmsi osobním ironickým komentářem k současné povaze spotřební společnosti. Dílo vychází z motivu nástěnné malby, kterou Pasta realizoval v roce 2012 na ohradě, před tehdy rozestavěným hotelem na Národní třídě v Praze. Inspirací mu bylo jeho vnitřní rozpolezení a posun v kariéře umělce. Tuto proměnu ztvárnil zobrazením diamantu, jenž se, stejně jako výtvarník a jeho tvorba v té době, obraňuje ze syrového stavu naivity a vlastního nevědění k něčemu novému. Výtvarník tím tak dává najevo, že už nikdy nebude tím, kým byl a tato změna je nevratná. Atraktivitu a význam, který tato práce pro umělce představuje, dokládá i její zařazení na výstavu *Near to Heaven* (White Pearl Gallery, listopad 2016). Dar autora. Vydražená částka z prodeje tohoto uměleckého díla bude v celkové výši bez jakékoliv aukční přírážky připsána ve prospěch Centra Paraple.

Vyvolávací cena: 30 000 Kč
Dosažená cena: 170 000 Kč

AUKCE PRO PARAPLE

„Něco mi říká, že spojení Galerie KODL a špičkových výtvarníků s Centrem Paraple by mohlo být pro náš vozíčkářský účet blahodárné.“

Zdeněk Svěrák

„Obrazy a sochy jsou vzácným vzkazem talentu a inspirace. Je možné učinit je posly lidské vzájemnosti, úcty k životu k bližnímu, k podané ruce. Učíme tak.“

doc. Jan Kačer

Martin Krajc (1984) Eden

komb. tech. (akryl, strukturální akrylový tmel) na plátně,
dat. 2017, sign. na rubu, 80 × 60 cm, rám

Velice suverénní, spontánně pojatý obraz je výbornou charakteristickou ukázkou aktuální tvorby mladého, velice talentovaného autora. Plátno, malované speciálně pro tuto aukci, i když v rámci výtvarnickovy tvorby v atypicky menším formátu, neztrácí nic z energie a působivosti jeho monumentálních prací. Středobodem meditativně laděné kompozice je žena, která Krajce nepřestává fascinovat, až extaticky vzhlízející k obloze, oproštěná od všech starostí, zcela svobodná a uvolněná. Příjemná, ničím nerušená atmosféra je ještě umocněna harmonickým koloritem a lehkostí provedení, jež odráží radost z malby samotné. Dar autora. Vydražená částka z prodeje tohoto uměleckého díla bude v celkové výši bez jakékoli aukční přírážky připsána ve prospěch Centra Paraple.

Vyvolávací cena: 60 000 Kč
Dosažená cena: 300 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Jakub Špaňhel (1976) Degas

akryl na plátně, dat. 2017, sign. na rubu, 50 × 70 cm

Nápadité dílo je výbornou ukázkou aktuální tvorby jednoho z nejtalentovanějších současných výtvarníků. Pověst mimořádného nadání Jakuba Špaňhela doprovázela již během studií na pražské Akademii výtvarných umění a tento statut záhy potvrdil mnoha samostatnými tuzemskými i mezinárodními přehlídkami. Jeho zálibou je zejména malba v monochromním koloritu a formální redukci tvaru, avšak v přesazích do abstraktních poloh formuluje vlastní jazyk zdůrazňující klasické kvality tvorby. Minimalistická práce velice sofistikovaně kombinuje autorův nezaměnitelný velice moderní styl a trefně koresponduje s dnes již ikonickým Degasovým motivem tanečnic, v minimalisticko-seriální technice založené na mechanickém opakování jednoduchých prvků, připomínají rané chronofotografické experimenty. Originální dílo tak dostává další rozměr a není pochyb, že se stane důstojným reprezentantem sbírky zaměřující se nejen na současné umění. Dar autora. Vydražená částka z prodeje tohoto uměleckého díla bude v celkové výši bez jakékoli aukční přírážky připsána ve prospěch Centra Paraple.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč
Dosažená cena: 100 000 Kč

AUKCE PRO PARAPLE

Jan Pištěk (* 1961) Shelby

komb. tech. (akryl, tisk) na plátně, dat. 2017,
sign. na rubu, 100 × 100 cm, rám

Působivá, technicky i výtvarně bravurně zpracovaná práce je výborným reprezentantem současné, nejaktuálnější autorovy tvorby. Pištěk, fascinován elegancí a výkonností ikonických vozů slavných značek, spojuje v neobyčejně atraktivní kompozici realitu s fikcí. Tyto rozličné roviny našeho vnímání se vzájemně prolínají na základě tří výseků, do nichž své plátno rozdělil. Jednotlivé části jako by připomínaly letmé, bleskově rychlé záběry evokující auta projíždějící divokou rychlostí. Konečnou, až futuristickou působivost ještě autor stupňuje kombinací náročné technologie digitální malby se strukturou, jež obrazu dodává na nezaměnitelném vizionářském výrazu. Práce je darem autora. Vydražená částka z prodeje tohoto uměleckého díla bude v celkové výši bez jakékoliv aukční přírážky připsána ve prospěch Centra Paraple.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč
Dosažená cena: 240 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Petr Nikl (* 1960) Mořský koník

čínská tuš na rýžovém papíře, dat. 2016, sign. na rubu,
95 × 85 cm, rám

Půvabné, kompozičně originální a podmanivé dílo založené na citlivé práci s malířskou technikou a decentní barevností je vynikajícím reprezentantem jednoho z nejvýraznějších českých umělců. Osobitá malba plná hravosti a fantazie představuje Niklovu nejaktuálnější tvorbu a patří do velkého cyklu tušových záznamů, které již druhým rokem za pomoci robotických hraček rozvíjí. Výtvarník je dlouhodobě zaujat principem náhodně řízené stopy, kterou jednotlivé předměty na podkladu zanechávají a které jsou na plochu autorem vysílány náhodně. Hodnotu díla pak zvyšuje její prezentování na laboratorní výstavě Pijavice v Galerii Václava Špály v roce 2016, kde malíř jednotlivé obrazy za pomoci zvukového vystoupení vytvářel, a prostor galerie povýšil na umělecký ateliér. Tento koncept mu umožnil spontánně komunikovat s diváky a reagovat na jejich podněty během samotného tvoření. Práce je darem autora. Vydražená částka z prodeje tohoto uměleckého díla bude v celkové výši bez jakékoliv aukční přírážky připsána ve prospěch Centra Paraple.

Vyvolávací cena: 45 000 Kč
Dosažená cena: 120 000 Kč

AUKCE PRO PARAPLE

Josef Bolf (* 1971)

Barevná košile

komb. tech. (akvarel, tuš) na papíře, dat. 2017, sign. na rubu, 70 × 100 cm, rám, pasparta, zaskl.

Autorova typická, velice zdařilá práce je kvalitní ukázkou Bolfovy současné tvorby založené na kontrastu dětské nevinnosti a věčného všudypřítomného strachu. Umělec, jenž s oblibou pracuje s podvědomím a hluboko v myslí uloženými vzpomínkami, transformuje tyto zkušenosti do svých obrazů ve formě nekonečných náhodných variací, na jejichž základech vznikají absurdní paradoxy. Prazvláštní znepokojivou bytost s hlavou pudla a tělem člověka zobrazuje na pozadí snových růžových obláčků a blankytně modrého nebe. Rozpité barvy pak ještě podtrhují celkový neklid a nervozitu z věčné nejednoznačnosti věcí a událostí v našem životě. Práce je darem autora. Vydražená částka z prodeje tohoto uměleckého díla bude v celkové výši bez jakékoliv aukční přírážky připsána ve prospěch Centra Paraple.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč
Dosažená cena: 120 000 Kč

Jan Knap (* 1949)

Bez názvu

olej na plátně, dat. 2017, sign. PD, 56 × 68 cm, rám

Autorův tradičně idylický, mírumilovný obraz je vynikajícím reprezentantem tohoto na českém trhu stále více vyhledávaného a ceněného žánru G. Richtera, který strávil většinu svého života v zahraničí, kde dosáhl velkých úspěchů. Precizně malířsky vyhotovená práce představuje výjev s madonou v krajině poseté bílými ovečkami, jíž přináší malý puttiové ve svých rukou Arma Christi neboli nástroje Kristova umučení. Tichem a nehlubším poklidem prostoupená scéna je plná něhy a upřímnosti, upomínajíc nás na ty obyčejné, nejprostší věci, které dávají našemu životu smysl a jichž si často zapomínáme vážit. Typické vynechání pojmenování díla vypovídá o umělcově snaze dát divákům co největší prostor k vlastnímu vnímání příběhu, k zamyšlení a výkladu, bez návodného konkrétního určení. Dar autora. Vydražená částka z prodeje tohoto uměleckého díla bude v celkové výši bez jakékoliv aukční přírážky připsána ve prospěch Centra Paraple.

Vyvolávací cena: 220 000 Kč
Dosažená cena: 290 000 Kč

AUKCE PRO PARAPLE

Zdeněk Sýkora (1920–2011)
Černobílá struktura

serigrafie, dat. 1967/2009, sign. LD, 220 × 38,5 cm, rám, zaskl., tisk označený č.75/80

Reprezentativní ukázka umělcova nezaměnitelného stylu spadá do kolekce grafických listů, které autor navrhoval na konci 60. let pro mozaikový obklad na odvětrávací komíny tunelu na Letenské pláni v Praze (dokončeno 1969, od roku 2003 kulturní památka), a řadí se tak mezi Sýkorovy významné architektonické realizace ve veřejném prostoru. Aby výtvarník dosáhl sofistikovaného účinku, používal pro organizování geometrických elementů ve svých strukturách kombinatorický princip, a stal se průkopníkem této metody v umění. Tento výborný konvolut byl vystaven a publikován. Dárce je paní Lenka Sýkorová. Vydražená částka z prodeje tohoto uměleckého díla bude v celkové výši bez jakékoli aukční přírážky připsána ve prospěch Centra Paraple.

Vyvolávací cena: 120 000 Kč

Dosažená cena: 180 000 Kč

František Janoušek (1890–1943)
Bez názvu

tuš na papíře, dat. 19. 6. 1936, sign. PD, 59,5 × 43 cm, rám, pasparta, zaskl.

Výborná, vysoce reprezentativní ukázka autorova osobitého expresivního surrealismu z význačného období let 1935–1937, kdy Janoušek přikládal kresbě stejnou váhu jako obrazu, o čemž svědčí i přesná datace do konkrétních dnů. Malíř zobrazuje svým suverénním vevrním rukopisem figuru – odhalenou, zcela rozervanou. Člověka vidí jako živou hmotu, jež je dána na pospas ničivým silám vesmíru, kterým se musí neustále vzpoutet, aby mohla zůstat zachována. Práce pochází přímo z pozůstalosti autora. Obraz bude publikován a zařazen do chystaného soupisu díla v připravované monografii PhDr. J. Vykoukala. Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D. a PhDr. J. Vykoukalem. Dar rodiny autora. Vydražená částka z prodeje tohoto uměleckého díla bude v celkové výši bez jakékoli aukční přírážky připsána ve prospěch Centra Paraple.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč

Dosažená cena: 130 000 Kč

Kamil Lhoták (1912–1990) Ponorka

tempera na lepence, dat. 1959, sign. LD, 7,5 × 19,5 cm, rám, pasparta, zaskl.

Suverénní a s neobyčejně moderní jednoduchostí vybalancovaná scéna se všemi autorovými nezaměnitelnými výtvarnými finesami, skýtající i přes svůj komorní formát hluboký divácký zážitek. Expresivně citěná a uvolněně promalovaná neklidná mořská hladina dává tušit, že se jejími vlnami prodírá těžká ponorka zastřená oparem z mořské pěny. Lhoták toto příznačné pojetí znázornil takovým způsobem, jenž působí, jako by se odehrávala na plátně dramatického filmu. I přes zvolené téma cítíme, že máme před sebou jedno z malířových vysoce lyrických děl, jehož atraktivitu zvyšuje

právě námět, který se v jeho tvorbě vyskytuje jen výjimečně. Uvedeno ve výtvarníkové soupisu díla pod názvem *Ponorka na moři (vidět pouze vlajku)* a číslem 1959/18.

Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč
* **Dosažená cena: 250 000 Kč**

Vincenc Beneš (1883–1979) Zátiší s kyticí

olej na plátně, dat. 1935, sign. LN, 57 × 92 cm, rám

Velkoformátová, moderně odvážně pojatá kompozice s autorovým oblíbeným motivem zátiší spadá do umělcova vrcholného období, kdy se ustálil jeho výtvarný výraz. Velice živá, optimisticky vyznívající kompozice, ctící cézannovskou tradici a zračící obdiv k mistrům impresionismu, je velice uvolněnou hrou barvy a světla. Beneš v pečlivě uspořádaném obraze znamenitě využívá bohatství barevných valérů, a mistrně se mu tak daří zachytit senzuální skutečnost. Práce pochází přímo z autorovy pozůstalosti. Obraz bude publikován v monografii a v soupise díla připravovaného Mgr. B. Ropkovou. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 180 000 Kč
* **Dosažená cena: 550 000 Kč**

* všechny dosažené ceny jsou uvedeny s aukční přírůžkou a zaokrouhleny

František Drtikol (1883–1961)

Akt

pigment na papíře, dat. 1924, sign. PD tužkou a slepotiskovým razítkem DRTIKOL & SPOL. PRAHA 1924, původní autorská zvětšenina, mírně mechanicky poškozeno, 230 × 288 mm

Mimořádně krásná práce je velice kvalitní a reprezentativní ukázkou autorovy tvorby spadající do umělcova významného období první republiky, kdy dosáhl jeho ateliér značného věhlasu a Drtikol se stal vyhledávaným portrétistou. Modelem mu seděly význačné osobnosti tehdejší kulturní i politické scény, jako byl sám T. G. Masaryk. V půvabném, radostí ze života prostoupeném portrétu mladé dívky můžeme pozorovat reflexi autorova osobního šťastného údobí, krátce po jeho sňatku s výrazovou tanečnicí Ervínou Kupferovou. Náznak krajiny v pozadí zrcadlí ozvuk secesní melancholie, čemuž odpovídá i stylizace ženy do podoby bakchantky zdobené květinovým věncem. Velice intimní atmosféru celé momentky podtrhuje okouzující smyslnost zobrazované a dává jí až dráždivý charakter. Práce byla majitelem K. Funkem, autorem celé řady knih zabývajících se Drtikolem, získána přímo od Anny Soukupové, umělkovy blízké přítelkyně a žačky. Příložený knihy K. Funka. Konzultováno a posouzeno J. Mlčochem a prof. J. Zeminou. Příložen odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D.

Vyvolávací cena: 60 000 Kč

Dosažená cena: 300 000 Kč

František Drtikol (1883–1961)

Ochrana Boží

bromostříbrná fotografie na papíře, dat. 1934, sign. PD a značeno slepotiskovým razítkem COPYRIGHT DRTIKOL PRAGUE, na rubu štítek COPYRIGHT DRTIKOL PRAGUE, původní autorská zvětšenina, mírně vysrážené stříbro, 280 × 205 mm

Mistrná, velice vzácná a vysoce sugestivní práce je výjimečně kvalitní ukázkou vyzrálé periody Drtikolovy tvorby počátku 30. let, kdy se takřka zcela odvrátil od zobrazování živých modelů a věnoval se fotografování figurek vystříhávaných z kartonu nebo vyřezávaných z překližky. Ty byly zhotoveny podle jeho vlastních nákresů tak, aby odpovídaly autorově ideálu ženských tvarů, tedy do podoby protáhlých postav s úzkým pasem a širšími boky. Tyto čistě artifiční obrazy, jež sám nazýval jako fotopuristické, zachycují svět zcela imaginární, obrácený do nitra. Umělec dle vlastních slov dosáhl v roce 1928 nirvány, a zcela se tak povzněl nad svět pozemských potřeb ke světlu, Bohu a smyslu bytí. Září prostoupená, tajuplná kompozice, již na transcendentálním výrazu dodává ještě vystupující stříbro po obvodu, tak zůstává prací umělce, ale idea je dílem mystika. Vysokou sběratelskou a galerijní hodnotu fotografie dokládá i její četné publikování a reprodukování, a to např. ve František Drtikol (V. Birgus, Praha 1994, obr. 115); František Drtikol: Etapy života a fotografického díla / Secese – Art deco – Abstrakce (A. Fárová / S. Doležal, Praha 2012, obr. 79 a 439). Práce byla majitelem K. Funkem, autorem celé řady knih zabývajících se Drtikolem, získána přímo od Anny Soukupové, umělkovy blízké přítelkyně a žačky. Příložený knihy K. Funka. Konzultováno a posouzeno J. Mlčochem a prof. J. Zeminou. Příložen odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč

Dosažená cena: 470 000 Kč

Hanuš Schwaiger (1854–1912) Trh ve Veroně

akvarel na papíře, dat. 1897, sign. PD, 50 × 31,5 cm, rám,
pasparta, zaskl.

Mistrná akvarelová malba vynikajících koloristických kvalit představuje krásné svědectví o Schwaigerově cestě do Itálie, kterou malíř podnikl na podzim roku 1897 díky velkorysosti knížete Lichtensteina. Právě v jeho majetku byl později uložen akvarel pocházející z malebného náměstí Piazza dell'Erbe ve Veroně. Na pestrobarevné, na detail bohaté malbě zachytil Schwaiger čilý ruch italského trhu, jenž se v těchto místech koná do dnešních dnů. V bravurní malířské zkratce autor popsal místní atmosféru i charakter zdejších obyvatel, poukazující na jeho celoživotní zájem o člověka v jeho přirozeném prostředí. Dílo vynikající provenience bylo barevně reprodukováno ve Schwaigerově albu (Unie 1904, tab. 34) a černobíle v umělcově monografii (M. Lamač: *Hanuš Schwaiger*, kat. č. 176). Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. Š. Leubnerovou.

Vyvolávací cena: 40 000 Kč
Dosažená cena: 80 000 Kč

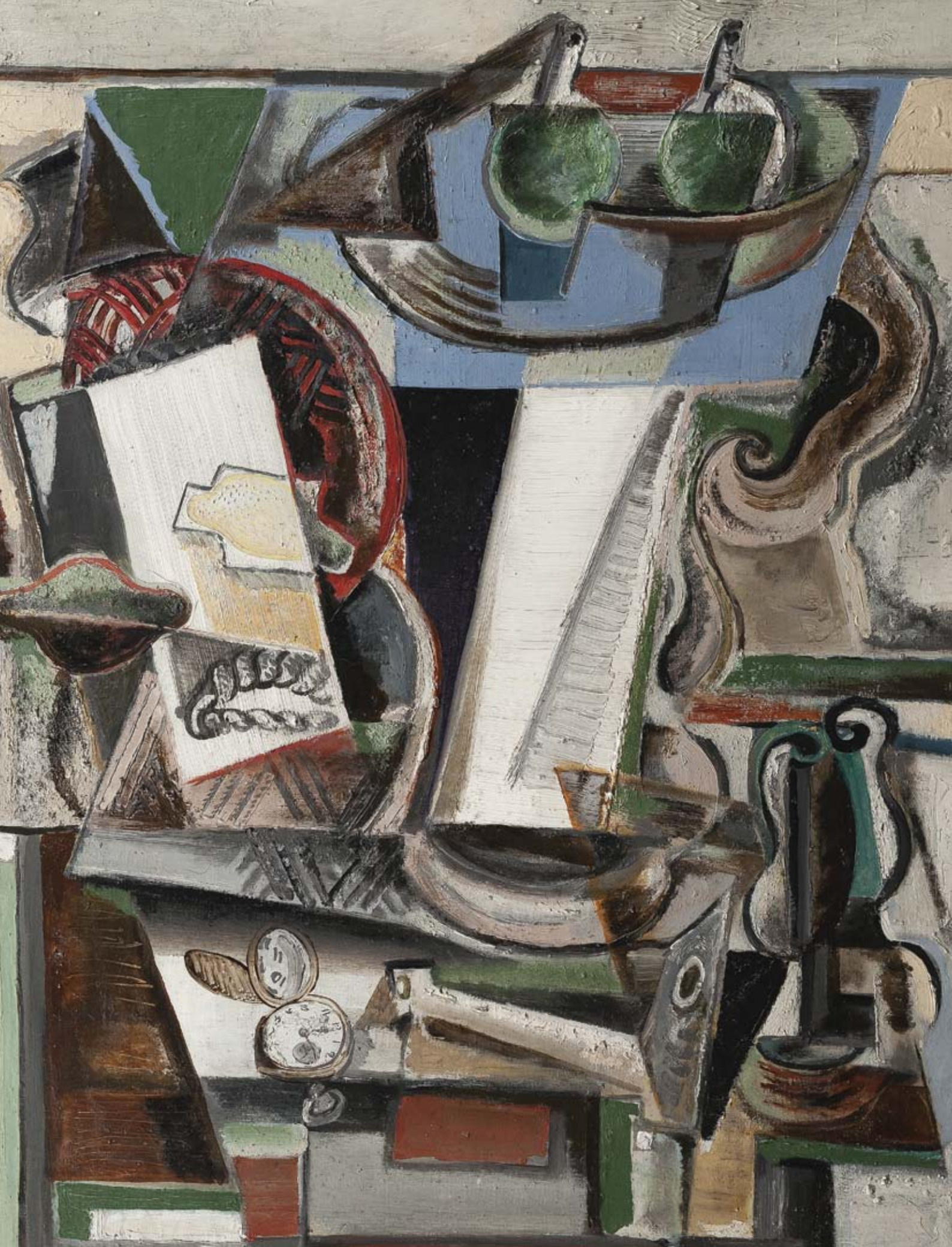

Luděk Marold (1865–1898) Obálka pro Le Figaro Litographe

akvarel a kvaš na papíře, dat. 1895, sign. PD, 44 × 32 cm, rám,
pasparta, zaskl.

Jedna z nejslavnějších Maroldových realizací, užitých na titulní straně speciálního čísla *Le Figaro Litographe* vydaného na způsob výstavního katalogu ke stoletému výročí litografie vznikla roku 1895. V nadčasovém a moderním pojetí s příznačným francouzským chic-stylem se zračí obrovská genialita jejího tvůrce. Marold zde projevils svůj jedinečný smysl pro elegantní kresebnou linii, pro niž byl vyhledáván mnohými pařížskými nakladateli i redakcemi ilustrovaných časopisů. Kromě titulního listu byla publikována i jeho zadní obálka, zmenšenina jeho plakátu *Thés de la Porte Chinoise*, a vnitřní dvoustrana s šesti chromo-reklamami pro likér *La Feuillantine*. Zařadil se tak k ústředním postavám tehdejší pařížské scény, jako byl například slavný aфішista Jules Chéret. Katalog, který je dodnes předmětem zájmu sběratelů umění, obsahoval 50 stran s řadou textů a reprodukcí různých litografií i některých plakátů vydaných za finanční podpory litografických firem. Tisknul jej Lemerrier, u něhož byl Marold kolem roku 1895 hlavním dodavatelem návrhů na reklamy všeho druhu. V roce 1899 byly v Topičově salonu vystaveny tři návrhy pro *Le Figaro*, mezi nimiž se s největší pravděpodobností nacházel i tento skvostný obraz, představující skutečnou esenci umění konce století. Dílo pochází z vynikající pražské prvorepublikové sbírky. Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a P. Štemberou.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč
Dosažená cena: 230 000 Kč

Emil Filla (1882–1953): Zátíší s hodinkami

olej na plátně, dat. 1921, sign. LD, 78 × 55 cm, rám

Velice distingovaná malba reprezentující mistrovi významnou epochu spadající do doby po bezprostředním návratu z Holandska.

Přestože se jedná o oblíbený a charakteristický motiv zátíší, znalci Fillovy tvorby tento obraz nemohou neocenit. Obraz se jeví při bližším prozkoumání značně výjimečný, a to nejen svým rozměrem. Malíř po návratu do Československa znovu nabral nových sil, nadechl se, koloristicky uvolnil a namaloval několik naprosto výjimečných děl, dokládajících jeho malířskou nezávislost. V tomto roce ostatně vzniklo i jedno z jeho největších kubistických pláten *Žena s kobercem*.

Stejně jako na nejlepších mistrových obrazech, také v tomto zátíší slouží kompozice s důvěrně známými předměty k demonstrování bravurních a nezpochybnitelných výtvarných schopností, především suverénní malířské modelace a cizelované barevnosti.

Filla zúročil vše, co se naučil v zahraničí, zájem o věčnost a konstruktivistické rozsekání plochy, a promítl do obrazu vzpomínky na intimní interiéry holandských obrazů ze 17. století. Hermetický kubismus nahradil více kultivovaným syntetickým a nechal v něm rozeznat barevné polyfonie své palety. Co okamžitě zaujme, je Fillova vyrovnanost v rozvržení jednotlivých předmětů, které jsou seskupeny v pomyslném oválu kolem čtvercového stolu. Využil všechny možnosti obrazového pole, až se zdá, že plochy obrazu jsou do sebe natolik vklíněny a tolik se ovlivňují, až je obtížné charakterizovat budování prostoru v obraze – divák se tak dostává do víru věcí, fragmentů ploch a plošek, jež jako by rotovaly uvnitř plátna. Předvedl zde celou škálu možností, jak lze k zobrazení věci přistoupit z kubistického hlediska, a neopominul ani rovněž nic ze svých oblíbených předmětů, jakými byla bílá lůlka, plynová lampa a ovoce v košíku. Současně se nezříká ani pastózní malby a jisté ornamentálnosti, vyplývající z charakteru předmětů. Jako ojedinělý rys se na obraze objevují kapsní hodinky, které jsou rozevřené a podle ručiček ukazují symbolický čas 12:15. Ten mohl mít pro Fillu určitý význam, jenž jistě dokázali přečíst i tehdejší soupeřníci z SVU Mánes. Filla v tomto díle opět předvedl tolik suverénní malířské vyjádření a rozvinul ho takovým způsobem, jakým to v dějinách kubismu dokázalo pouze několik umělců.

Jedná se o práci, na jejíž objevení se velmi dlouho čekalo, neboť byla známa jen z černobílé reprodukce, a která nejspíše byla buď vystavena na významné třetí výstavě Tvrdošijných, na níž se Filla představil poprvé po svém návratu do vlasti, nebo na podzimní členské výstavě SVU Mánes v roce 1921. Obraz v sobě nese jedinečné spojení intelektuální logiky a konstruktivního nadání s tvůrčí intuicí, jež byla Fillovi vlastní, a splňuje veškerá kritéria toho nejnáročnějšího sběratele. Je mimořádně cenný nejen pro své naprosto přesvědčivé výtvarné hodnoty, ale i svou provenienci z významné hradecké sbírky.

Dílo je uvedeno v soupise autorova díla chystaném prof. V. Lahodou, CSc. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „...*Obraz patří k vrcholným pracím Fillovy tvorby. Podstatně doplňuje poznání autorova díla z dvacátých let.*“) a znalecký posudek PhDr. M. Kodla.

Vyvolávací cena: 6 000 000 Kč
Dosažená cena: 12 700 000 Kč

Václav Radimský (1867–1946): Zelné pole u Vernonu

olej na plátně, dat. 1898, sign. PD, 73 × 92 cm, rám

Velice vzácná práce z Radimského sběratelsky vysoce ceněného francouzského období pochází přímo z Giverny, slavné „osa-
dy impresionistů“. S místním prostředím se umělec rychle sžil a brzy po vzoru Clauda Moneta a dalších „mistrů okamžiku“ propůjčoval svým obrazům jedinečnou náladu vytvořenou charakteristickou hrou světél a barev. V tomto motivicky netypickém plátně zobrazil pohled na prořídle zelné pole v okolí Vernonu zalité podmanivým světlem podzimního slunce. Podobný námět byl pod názvem *Podzimní nálada* uveřejněn ve Zlaté Praze roku 1899 (roč. XVI., č. 18, str. 209) v souboru celé řady nejrepresentativnějších umělcových děl, jež byla v témže roce představena české veřejnosti v Topičově salonu. Přímočaré brázdy sbíhající se do středu obrazu k malebné vesničce na pozadí klidných horizontál

protáhlých pahorků představují spolu s vytříbeným smyslem pro jedinečné zachycení momentální nálady malířův moderní a zcela přelomový přístup ke krajinomalbě. Přímé topografické určení dokládá v autorově monografii publikovaná fotografie s přesnou lokací (N. Blažíčková-Horová, Václav Radimský, Řevnice 2011, str. 20–21). Jedná se o jednu z nejlepších autorových prací, která se na trhu s uměním dosud nabízela. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. M. Zachářem. Příložen odborná expertiza PhDr. N. Blažíčkové-Horové.

Vyvolávací cena: 1 400 000 Kč
Dosažená cena: 3 200 000 Kč

Martin Benka (1888–1971) Krajina s potokem

olej na lepence, okolo roku 1913, sign. PD, 25 × 36 cm, rám

Velice zdařilá, barevně vyvážená práce je kvalitní a sběratel-sky velice zajímavou ukázkou autorovy rané periody tvorby. Benka obraz maloval v době studia u Aloise Kalvody, jehož vliv nelze přehlédnout. Svěže působivý výjev zachycující plynoucí řeku obklopenou stromy a rozkvetlými květinami ztvárnil na některém ze studijních pobytů v jižních Čechách, kde rozvinul svou vlastní malířskou suverenitu. Dílo malované hbitým štetčovým rukopisem představuje malířovo osobité pojetí secesního dekorativismu. Konzultováno a posouzeno PhDr. M. Zachařem a prof. T. Vlčkem, CSc. Přiloženo odborné vyjádření Ing. M. Hodoše.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč
Dosažená cena: 280 000 Kč

Vilém Trsek (1862–1937) Zamilovaná zahradnice

olej na plátně, dat. 1898, sign. LD, 65 × 48 cm, rám

Zcela okouzující, barevně vábivě a malířsky brilantně zvládnuté zahradní zákoutí se zasněnou dívkou obklopenou bohatou květenou představuje jedno z nejkvalitnějších doposud známých děl krajináře a žánristy Viléma Trska.

Snad v žádném jiném výjevu nemohl lépe demonstrovat své výtvarné schopnosti srovnatelné se soudobými českými umělci poučenými pařížským studiem. V devadesátých letech velmi oblíbený námět selského žánru, v tomto případě zdůrazňující sentimentální jímavou krásu, pojal v duchu kvalitních akademických tradic, snoubících se s prvními ozvuky moderní plenérové malby využívající světlo k měkkému podání a vzduch k reálnému vystižení atmosféry. Dívka, jež na chvíli zanechala práce, aby utrhla z vysokého stvolu květ slézu zahradního a přivoněla si, připomíná svým nenuceným vzhledem některé Brožíkovy Bretaňky, či Bartoňkovy půvabné selky, které nacházely v uměleckých i laických kruzích velmi pozitivní odezvu. Zasněná zahradnice barevností svého oděvu harmonizuje se svým okolím, jako by byla ztělesněním tohoto malého ráje, stejně jako je tomu v případě slavného plátna od německého malíře Fritze von Uhde (Heideprinzesschen, 1889), jehož tvorbu musel Trsek nutně poznat během svých mnichovských studií. Tento fenomenální obraz je snad dalším krokem k poznání díla našeho vynikajícího umělce, který byl pro svůj odlehčený, virtuózní projev oceněn i v Paříži. Jedná se o jednu z nejlepších autorových prací, jež se na trhu kdy objevily. Původní stav a adjustace Konzultováno a posouzeno PhDr. M. Zachařem a prof. J. Zeminou.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč
Dosažená cena: 350 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Josef Lada (1887–1957)

Jaro

kvaš na lepence, dat. 1944, sign. LN, 38 × 59,5 cm, rám, pasparta, zaskl.

Mistrovsky provedená, líbezná májová scenérie s autorovým důvěrným vhladem do prostředí české vesnice v konkrétním ročním období s jeho nezaměnitelnou výtvarnou poetikou ze sběratelsky atraktivních let.

Pohnutý válečný rok 1944 patřil mezi nejméně plodnější léta Ladovy volné tvorby, ve kterých se již ustálil jeho malířský výraz a ve kterých kulminovaly jeho schopnosti zachytit srdečnost venkova i nostalgii zobrazované scény. Práce v sobě nese optimisticky cítěnou atmosféru rodného kraje, jenž mu byl celoživotní inspirací. V lyricko-poetických reminiscencích vesnických idyl pak dokázal s velkou přesvědčivostí zobrazit prvky, které jakoby pocházely z minulosti – děvčata pletoucí věnečky, zřícenina hradu na kopci, typické lidové rekvizity či domky evokující divadelní kulisy. V kombinaci s plošným kresebným stylem s dominující černou obtahouv linkou však díla působí velice aktuálně. Ostatně výtvarná práce a snaha o zachycení co nejvěrnější nálady byla smyslem jeho existence a při malování obrazů se držel svých osvědčených pravidel, které popsal historikovi umění V. V. Štechovi: „V zimě dělám léto a v létě zimu.“ Celá scenérie pak oplývá optimistickou náladou předznamenávající konec válečných strastí.

Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečínkové, CSc. (cit: „... Mezi desítkami Ladových kvašů s jarními motivy má předložená práce významné postavení jak svým rozměrem, tak i výpravností obrazového děje a kvalitou malířského provedení.“)

Vyvolávací cena: 800 000 Kč
Dosažená cena: 2 500 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Václav Špála (1885–1946) Kytice v krajině

olej na plátně, dat. 1932, sign. PD,
100 × 80 cm, rám, vzadu špatně čitelné
razítko z výstavy v Mánesu

Naprosto suverénní ukázka pocházející od jednoho z klasických otců českého moderního malířství, Václava Špály, z vynikajícího vrcholného modrého období, v podání jeho oblíbeného motivu zátiší s krajinou v pozadí. S velkou chutí promalovaná práce upoutá jednak svým velkoformátovým pojetím, jednak i nezvyklým a originálním výběrem květinové skladby aster a měsíčků na karpatské dece.

Počátek 30. let byl Špálovými vyrovnanými a šťastnými léty, a rok 1932 se pro něj stal více než významným, neboť probíhala dostavba a stěhování se do nové vily s ateliérem v Praze na Ořechovce.

Kvalita díla je umocněna nejen „špálovsky“ typickou osobitou výrazovou expresí a výborným malířským přednesem, ale zejména velice rafinovaně vystavěným, moderním kompozičním členěním v pozadí s milovanou řekou Otavou, s velkým důrazem na jeho nejlepší modré krajiny. Celá scéna díky tomu působí naprosto uceleným dojmem a dává vyznít v sobě samé. Může rovněž připomenout i složité barokní květinová aranžmá značící vířivý život a jeho snahu neodcizit se svému publiku a nezpřetrhat dotek s rodnou půdou a tradicí. Divácký zážitek umocňují jasné barvy, ovládající celé plátno a dokládající Špálův optimismus a pozitivní víru. Bez nadsázky lze konstatovat, že se v tomto případě jedná o artefakt galerijní hodnoty potvrzující Špálovu světovost. Plátno je restaurováno a přepnuto na jiný blindrám, je uvedeno v autorově soupise díla pod č. 652 a názvem „Astry a měsíčky ve džbánu menším, vzadu Otava, dole karpatská deka“, přičemž prvním majitelem byl pan Federer. Jedná se o velice zdařilou práci, jejíž celkovou hodnotu zvyšuje původ z významné pražské sbírky.

Obraz bude publikován v autorově chystané monografii a soupise díla. Konzultováno a posouzeno PhDr. K. Srpem a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložen znalecký posudek PhDr. M. Kodla.

Vyvolávací cena: 1 400 000 Kč
Dosažená cena: 2 900 000 Kč

Karel Purkyně (1834–1868) Psík

olej na plátně, 1860–1865, 38 × 30 cm, rám

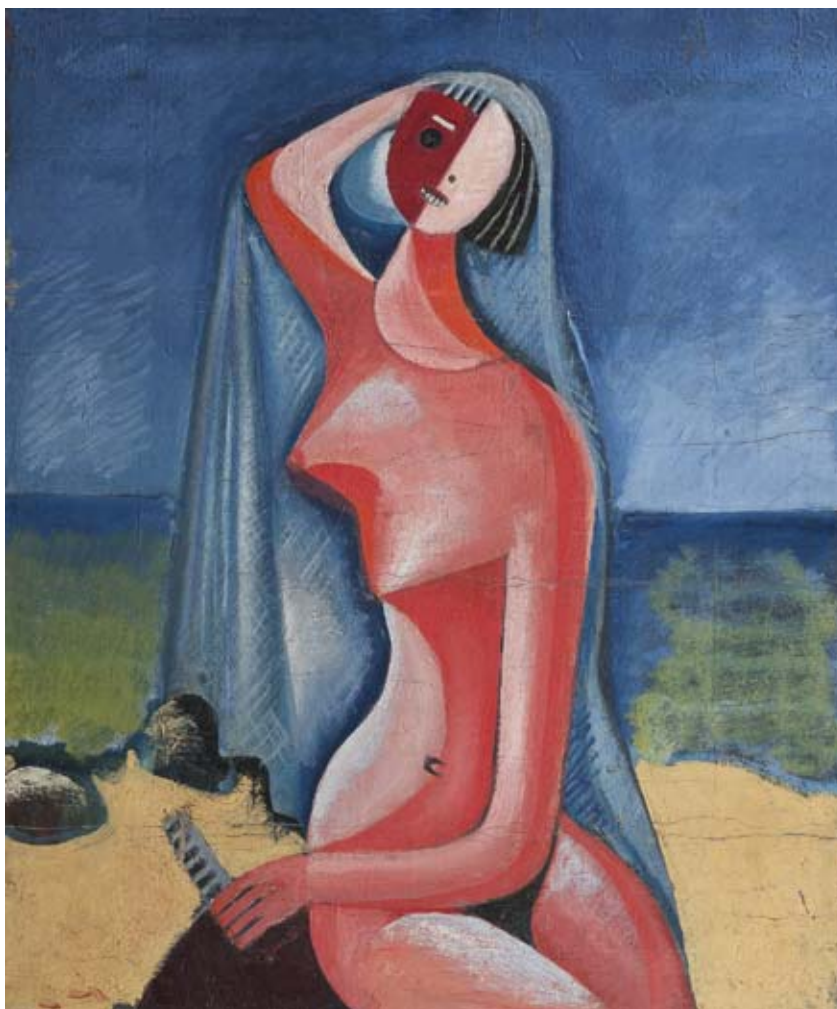
Velice vzácná, malířsky mistrná a motivicky rozkošná práce v podání jednoho z nejnadanějších českých umělců 19. století Karla Purkyně představuje jeden z mimořádných příkladů programového realismu. Publikované dílo, jež bylo veřejnosti dlouhá léta skryto v kvalitní pražské sbírce, nese veškeré znaky zralé tvorby tohoto vynikajícího autora. Purkyně byl mistrem modelace barevné hmoty a svým výtvarným názorem se hlásil k uměleckému odkazu baroka. I proto se v jeho díle setkáme s použitím tmavého červeno-hnědého podkladu užívaného v 17. století (bolusu), který byl předpokladem k temnosvitné malbě v olejové technice. Také portrét bílého psíka na bolusovém podkladu určuje silná barevná pasta, jež tělu přidává na objemu, zintenzivněním realistickým pojetím struktury srsti.

Malíř k portrétnímu úkolu, jež bezpochyby vznikl na zakázku, přistoupil, jako by se jednalo o lidskou tvář, a věnoval velkou pozornost individuálnímu výrazu zobrazeného zví-

řete. Neuchýlil se však k jakékoli zavádějící idealizaci, která by otupila věcné podání. Přesto však v něžném detailu červených bambulek, jež barevně korespondují s jednoduchým pozadím, rozpoznáme silný citový vztah majitele k domácímu mazlíčkovi. Karel Purkyně svým dílem představil moderní realismus, ovlivněný soudobou francouzskou scénou i barokními mistry, které uznával jako své jedině učitele.

Dílo výjimečné kvality a provenience bylo pod názvem *Psík* reprodukováno ve stěžejní umělcově monografii (V. Volavka: *Karel Purkyně*, Praha 1942, kat. č. 71, str. 108). Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. N. Blažičkovou-Horovou. Přiložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové (cit.: „[...] Purkyně vytvářel tvar i objem z barevných past, čímž dosáhl maximálního realismu a dokázal sugestivně tlumočit jednotlivé struktury. Tzv. krásná malířská hmota, označovaná francouzským názvem ‚belle-matière‘, u něj vyjadřovala citový a smyslový obsah obrazu. Purkyně k ní tíhnul instinktivně, avšak používal ji již zcela programově, jak zmiňuje Vojtěch Volavka. [...]“).

Vyvolávací cena: 300 000 Kč
Dosažená cena: 1 400 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Otakar Mrkvička (1898–1957)

Ráno

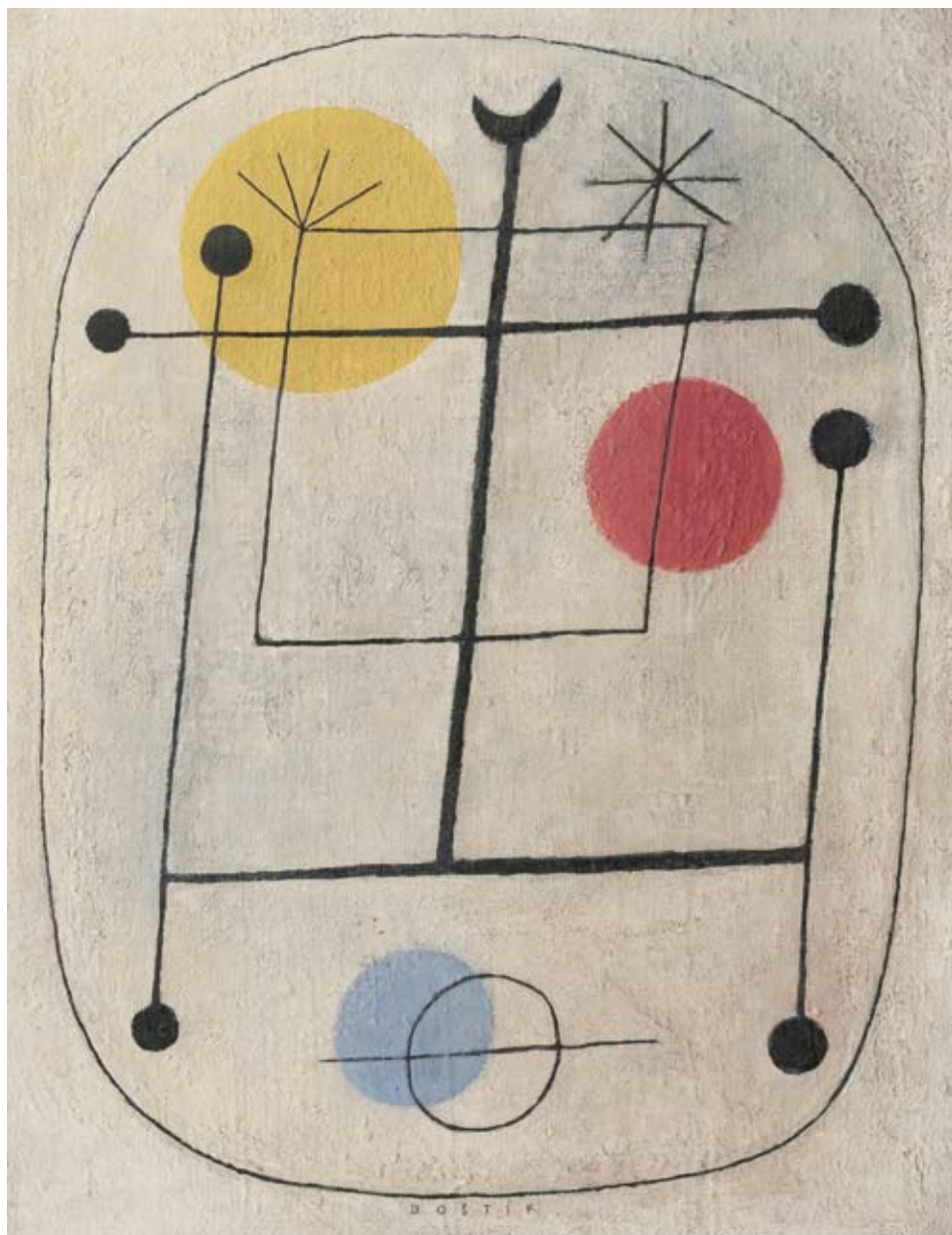
olej na plátně, dat. 1936, 60 × 50 cm, rám, provedena rentoaláž

Sběratelsky mimořádně vzácné dílo na trhu takřka nedostupného, dosud málo doceněného, avšak velice významného představitele meziválečné avantgardy, jednoho z otců moderní české typografie, malíře a ilustrátora, výtvarného kritika, scénografa, člena Uměleckého svazu Devětsil a blízkého přítele Jindřicha Štyrského, Toyen a Karla Teiga, Otakara Mrkvičky. Přestože počátky jeho malířské tvorby můžeme označit jako konstruktivistické, kolem poloviny třicátých let u něj dochází k názorové a výtvarné proměně, přechodu k sociálnímu civilismu a poetickému primitivismu, což ostatně dokládá i toto mimořádně vizuálně působivé plátno.

I přes zdánlivě výtvarnou jednoduchost, delikátní obraz, jako by ztělesňoval veškeré parametry universálního modernistického díla. Podobně, jako to ve svých obrazech znázorňujících toalety činil Jan Zrzavý a Josef Čapek, i Mrkvička toto téma pojal ve výrazném tělesném, až divadelním gestu. Žena s hřebenem v ruce sedí na pobřeží, jež svým provedením divákovi ne náhodně připomene krajiny Josefa Šímy. V duchu názvu obrazu je její postava oděna do slunečních paprsků, zatímco obloha ještě tone ve tmě. Mimořádně avantgardně Mrkvička pojednal tvář ženy, která je diagonálou rozčleněna na světlou a temnou část. Je rovněž velmi pravděpodobné, že byl obraz prezentován na Mrkvičkově výstavě Z díla Otakara Mrkvičky v roce 1970, již uspořádala Středočeská galerie v Nelahozevsi (červen–červenec 1970, č. k. 22). Raritnost a sběratelskou atraktivitu dílu přisuzuje skutečnost, že původně pochází z majetku Lídy Otáhalové-Mrkvičkové, herečky Národního divadla a manželky Otakara Mrkvičky. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložen odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit: „...Mrkvička je dosud nejméně poznanou osobností českého moderního malířství. Byl souputníkem Štyrského, Toyen, Šímy, s Teigem společně navrhoval knižní obálky. Přestože byl známý především svými výtvarnými recenzemi, postupně se dnes dostává do popředí zájmu i jeho malířské dílo, které je přínosné více než by se dalo čekat.“)

Vyvolávací cena: 250 000 Kč

Dosažená cena: 1 100 000 Kč

Václav Boštík (1913–2005)

Bez názvu

olej na plátně, kolem 1960, sign. UD, 36 × 28 cm, rám

Jedná se o ojedinělé dílo z takřka nedostupného a sběratelsky vysoce vyhledávaného a velice ceněného období Boštíkovy tvorby. Tuto komorní, leč navýsost působivou práci řadíme do souboru, ve kterém malíř prohloubil svůj zájem o původní představitele světové abstrakce. Přiblížil se zejména tvorbě Joana Miró, jehož sledoval od počátku 30. let. Jeho dílo poznal nejen v Paříži, ale měl možnost se s ním seznámit i v Čechách, a to na výstavě Poezie 32 a na Mezinárodní výstavě SVU Mánes v roce 1936, na níž tento španělský malíř prezentoval devět položek.

Mezní pojetí abstrakce, které na obraze sledujeme a ke kterému se Boštík zásluhou tohoto katalánského mistra přiblížil, vychází ze zjednodušeného lineárního znakovství a zobecněné figurace, stažené jen do několika protínajících

se linií. Každý tah i kladená barva měly vnitřní smysl. Do obdélné plochy obrazu Boštík vetkl ovoid, svůj oblíbený motiv související s univerzem a elementárními tvary. Černé linie, připomínající stylizovanou archaickou lidskou postavu s hlavou půlměsíce, jsou ukončeny kruhovými body, odkazujícími na Boštíkův zájem o starodávné kultury, kaligrafii a piktogramy. Kultivovaná práce vytvořená na hranici hravosti a experimentu pochází z období, kdy se Boštík rozhodl věnovat soustavné malířské činnosti a pojmům jako řád, krása, dokonalost, harmonie a celek.

Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Boštík zde dospěl na pomezí čisté abstrakce, kterou vnímal jako vztah člověka a kosmických sil. Obraz je skvělou ukázkou jeho tvorby z počátku 60. let, která jej postavila do čela českého moderního malířství. [...]“).

Vyvolávací cena: 500 000 Kč

Dosažená cena: 1 400 000 Kč

Jan Zrzavý (1890–1977): Ulice v Locronanu I.

tempera na dřevě, dat. 1937, sign. PN, 27 × 41 cm, rám, zaskl., na rubu štítek z výstavy Umělecké besedy v roce 1937

Půvabná, poetická, až smutně melancholická ukázka Zrzavého tvorby ze závěru bretaňského období, ve kterém se malíř loučil s krajem, jenž mu přirostl k srdci více než jakýkoli jiný. Typicky malebná ulička s kamennými domky po straně vedoucí k místnímu kostelu, jehož podoba se dochovala do dnešních dnů, nezobrazuje jen jeho milované městečko, ale uvědoměle dává najevo svůj budoucí postoj nejezdit do Francie. Tak učinil a od následujícího roku se ve své tvorbě navrátil k české krajině, přičemž plně zužitkoval deset roků práce v Bretani. V srpnu roku 1937 navíc Zrzavý odjíždí na čas do Anglie. Místní krajina na něj však nezapůsobila, jinými slovy: „...je mu příliš civilizovaná, učesaná a nenachází zde ono napětí mezi živly a člověkem jako v Bretani. Anglická vesnice už ztratila tu přísnou strohost chudých vsí na kamenitém, chudém bretaňském venkově.“ (K. Srp / J. Orliková: Jan Zrzavý, Academia, str. 300). Zrzavý v obraze rovněž ztlumil barevnost, dal jí nádech svých oblíbených šedí, přecházejících ve fialové a hnědé. Rozvinul svůj hojně uplatňovaný typ lineární kresby vytvořené opačným koncem štětce, čímž výrazně zvyšoval senzitivu obrazu a vyjadřoval tím tak svůj vztah k objemu a k barvě. Na práci je patrné, jak svoji pocitovostí pronikal nejrůznější přírodniny, jako jsou stromy či kameny nebo tráva, a jak dokázal vyjádřit celou atmosféru městečka, včetně technicistních podrobností jako stožáry s rozvodem elektřiny, jež se na jeho tehdejších obrazech často objevovaly. Barevná vyváženost díla a do hloubky ubíhající perspektiva mohou připomenout divadelní kulisy. V roce 1937 skutečně realizoval svoji čtvrtou divadelní výpravu pro operu Karla Boleslava Jiráka *Žena a bůh*.

Malíř divákovi předložil neobyčejně prozářené a krystalicky čistý obraz čerpající z vlastních prožitků. Dílo tak námětově může připomenout obdobný obraz *Stoh v Locronanu* (tempera na překližce, dat. 1935, sign. PD, 19 × 37 cm), zachycující kupku sena s totožným kostelíkem v pozadí, který byl v Galerii KODL dražen na rekordním 77. aukčním dni 27. listopadu 2016.

Dílo vysoké galerijní a sběratelské hodnoty bylo opakovaně vystaveno. Poprvé na Zrzavého samostatné výstavě v Alšově síni Umělecké besedy (5. 12.–23. 12. 1937) pod kat. č. 7, kde se prodávalo za 3 200 Kč. Není bez zajímavosti, že Zrzavý o pár let později nemohl jeho majitele vypátrat a během své retrospektivní výstavy (Souborná výstava 1905–1940, březen–duben 1940) pak v jejím katalogu zveřejnil seznam „*Obrazy, které měly, ale nemohly být vystaveny*“, ve kterém bylo toto dílo opatřeno hvězdičkou, jež znamenala, že by chtěl získat informaci o jeho současném majiteli. Obrazu si tudíž sám Zrzavý velice cenil. Vysokou galerijní a sběratelskou hodnotu zvyšuje původ z kvalitní pražské sbírky a rovněž velice vkusná a citlivá adjustace. Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D. a prof. J. Zeminou. Příložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit. „... *Obraz je výrazným obohacením v poznání pozdního Zrzavého zájmu o Bretan. Z Locronanu pochází většina čísel prosincové výstavy v roce 1937, která přinesla i jeho zisky z cesty do Anglie a Itálie. Locronanu však byla věnována největší pozornost.*“)

Vyvolávací cena: 2 500 000 Kč
Dosažená cena: 5 300 000 Kč

Alén Diviš (1900–1956)
Portrét černošky

olej na kartonu, okolo roku 1938, 75,5 × 50,5 cm, rám

Výborná, velice kvalitní práce je vynikajícím reprezentantem autorovy tvorby spadající do jeho pařížského období, kdy byl v přímém styku s tamní uměleckou scénou. Zobrazené modelce věnoval malíř celý soubor prací, ve kterých ji zachytil vždy s velkou citlivostí ve velice intimní atmosféře, jako by jeho vztah k ní překračoval hranice pouhého pracovního spojení. Hladká, zklidněná stylizovaná malba v sobě nese stopy Divišova krátkého příklonu ke klasicistním tendencím, zároveň se však navrácí k pevné černé obrysové linii, jež uzavírá tvary a obrys postavy. Práce pochází přímo z autorovy pozůstalosti. Hodnotu díla ještě umocňuje jeho publikování a reprodukování v autorově monografii Alén Diviš (1900–1956) (V. Skálová / T. Pospiszył, Praha 2005, str. 55, s chybně uvedenými rozměry). Konzultováno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložená odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč
Dosažená cena: 280 000 Kč

Miloslav Hájek (1927–2010)
Milenci

olej na plátně, dat. 1959, sign. LD, 120 × 80 cm, rám

Velkoformátová, reprezentativní a navýsost efektní ukázka nové figurace v autorově oblíbeném námětu z výborného období počátku Hájkovy kmenové skupiny Máj. Kompoziční geometrická zkratka a stylizace vykazují rysy modernistické, zejména modiglianovské stylizace, jež je pro Hájka charakteristickou. Napojení na nejlepší evropské avantgardní, zejména francouzské, vzory je ostatně pro skupinu Máj typické, přičemž moderní a odvážně pojatá scéna umně zachovává plastičnost tvarů, která se v nové figuraci v padesátých letech odrazila jak v sochařství, tak i architektuře a patří do cyklu děl, jimiž se malíř v této době zabýval. Odvážně razantně pojatý a kvalitní příklad autorova figurálního stylu pochází původně přímo z Hájkova ateliéru. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložená odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 180 000 Kč
Dosažená cena: 460 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Václav Radimský (1867–1946): Na jezu

olej na plátně, kolem roku 1910, sign. LD, 87,5 × 148 cm, rám

Hřejivá, optimistická říční krajina svou zářivou barevností a živým štětcovým staccatem plně odpovídá francouzské tvorbě našeho významného impresionisty Václava Radimského. Během svého pobytu v Giverny si malíř osvojil moderní výtvarný názor, který nejčastěji uplatňoval právě v zobrazení řeky Seiny, jež mu byla stálou inspirací. Maloval ji v různých náladách denní i roční doby, vyhledával její proměnlivost, odrážející se v bohatých barevných akordech a světelné náladě. I v tomto případě je mocný tok řeky zalit „bílým světlem“, o kterém kriticky uvažoval Guillaume Apollinaire, zároveň však vyzdvihl „vzácnou čistotu a poctivost“ Radimského krajin. Obraz pocházející z umělcova šťastného a malířsky plodného období okolo roku 1910 odráží jeho bezmeznou energii a smysl pro trefné pozorování stále se měnící přírody. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. M. Zachařem. Přiložena odborná expertiza PhDr. N. Blažíčkové-Horové (cit.: „...*Předložený obraz charakterizuje působivá kompozice a efektní skladba barevných tónů. Radimského cílem byla snaha zachytit náladu a charakter přírody určitého okamžiku a její proměnlivou barevnost, postihnout chvilku v přírodě, zdánlivě stejnou, a přesto po každé jinou.*“)

Vyvolávací cena: 1 700 000 Kč
Dosažená cena: 3 360 000 Kč

Jindřich Štyrský (1899–1942) Anděl křehomráz

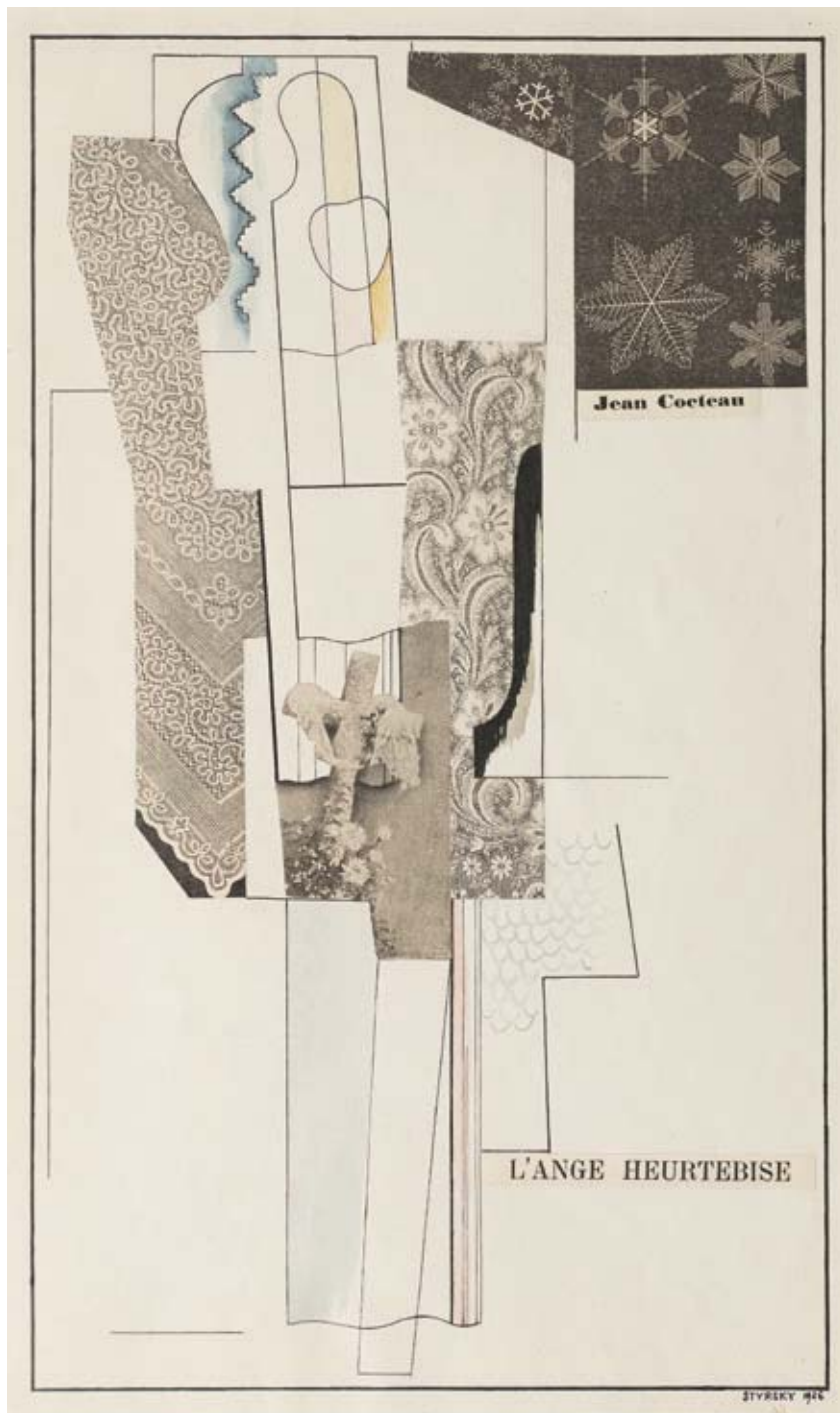
komb. tech. (koláž, akvarel, tuš) na papíře, dat. 1926, sign. PD, 31 × 18 cm, rám, pasparta, zaskl., na rubu autorova dedikace

Naprosto unikátní, ve všech parametrech výjimečné a po mnoho desítek let nedostupné dílo, známé jen z černobílých reprodukcí, jež nenechá žádného čtitele evropské avantgardy chladným. Tato významná práce spadá do poloviny 20. let a přesně vystihuje podstatu poetického programu Devětsilu, který se systematicky začal orientovat na obrazové básně a techniky vedoucí mimo závěsný obraz. Námět koláže přímo navazuje na báseň idola české avantgardy Jeana Cocteaua *Ange heurtebise* (do češtiny převáděno jako *Anděl křehomráz*) z roku 1925. Tato postava se rovněž vyskytuje v Cocteauově hře *Orfeus*, ke které Štyrský vytvořil scénografický návrh. Výškově orientovaná práce znázorňuje figuru, která je složena z několika málo černobílých papírových výstřížků. Hlava postavy evokuje ženskou tvář. Jedno andělské křídlo je vytvořeno z ornamentálního krajkového vzoru, druhé z květinového dekoru, jež posloužily jako vodítko k realitě.

Práce byla s velkou pravděpodobností vystavena na výstavě Devětsilu, která se konala na jaře 1926. Poprvé byla otištěna ve sborníku *Fronta* (Brno 1927, obr. 14), kde se doplňovala s koláží *Lady Hamilton*, kterou vytvořila Toyen podle básně Tristana Tzary. Dále byla otištěna v monografii Štyrského a Toyen od Vítězslava Nezvala a Karla Teiga (Praha 1938, obr. 11) a v nejobsáhlejší autorově monografii od Lenky Bydžovské a Karla Srpa (Argo 2007, str. 79, obr. 84). Koláž je známá i díky tomu, že se objevila na obálce vzpomínkové prózy Vítězslava Nezvala *Ulice Git - le - coeur* (Fr. Borový 1936). Teprve nyní ji však můžeme ocenit v její skutečné, barevné podobě.

Vysoká kvalita uměleckého přednesu ve spojení s mimořádnou vzácností těchto prací významně přispívá ke sběratelské atraktivitě nabízeného obrazu. Dílo navíc pochází z významné pražské sbírky a na zadní straně je rovněž důležitý Štyrského přípis: „*Váženému panu doktorovi Bruhlíkovi srdečně na památku, srpen 1928.*“ Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] *Celá práce je velmi jemná, čímž koresponduje se souběžně vznikajícími autorovými artificiozními obrazy. Pouze vytříbené oko ocení decentní uplatnění akvarelu, jímž byl Štyrský proslulý. [...]*“).

Vyvolávací cena: 250 000 Kč
Dosažená cena: 490 000 Kč

Otakar Kubín (1883–1969) Krajina v Beaulieu

olej na plátně, raná 20. léta 20. století, sign. PD, 54 × 65 cm, rám

Vynikající příklad poválečného neoklasicismu od nejvýznamnějšího českého představitele spadající do jeho výtvarně špičkové rané periody 20. let. Mistrovsky zpracovaná ukázka představuje Kubína v opět typickém špičkovém malířském přednesu, splývavém měkkém rukopise a cizelovaném koloritu a výborně zachycuje lyrickou harmonii oblíbené krajiny, ve které se projevil jako její mimořádně citlivý pozorovatel. Jedinečnost předloženého díla je patrná zvoleným námětem, který zachycuje opomíjené, avšak důvěrně známé místo v jihofrancouzském kraji Alpes-de-Haute Provence, ležícím asi 50 km od Aix-en-Provence. Kubínovy krajiny nejsou naplněny chaosem či dramatem, ale jsou naopak oprostěny od jakéhokoliv zmatku. Hledání klasicko-archaického řádu ho přibližuje ke klasickým francouzským krajinářům, zejména k Poussinovi, Corotovi a Cézannovi. Kubín však své učitele překonává. Povyšuje krajinu na samostatné obrazové téma osvobozené od akademismu a historismu, a dílo se stává dokladem jeho temperamentu a nitra naplněného lyrickou náladou a touhou po klidu. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Příložená odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit: „...Kubín nekomponoval v suchu své filosofie žádný obraz pro překvapení nebo údiv diváka. Kubínův klasicismus je „umění vyslovit více tím, že mluví méně. Je to umění skromnosti a cudnosti“, řečeno slovy André Gida. Coubine ztvárňuje krajinu ve svátečním klidu, opuštěnou lidmi.“)

Vyvolávací cena: 350 000 Kč
Dosažená cena: 1 100 000 Kč

Vlaho Bukovac (1855–1922): Slunečný den

olej na plátně, dat. 1908, sign. PD, 46 × 56 cm, rám

Podmanivě krásná, barevně smyslná a sběratelsky přitažlivá práce pochází z autorova malířsky zralého období, spojeného s pobytem v Praze. Na Akademii umění byl tento vynikající, původem italsko-chorvatský, umělec pozván Vojtěchem Hynaisem, s nímž jej spojovalo pevné přátelské pouto z dob pařížských studií. Během pražského působení vytvořil celou řadu mistrovských portrétů či aktů v duchu salonního akademismu, který plnohodnotně rozvedl a obohatil o svůj specifický malířský přístup, když v celkovém vyznění propůjčil obrazům dojem zvláštní textury.

I v představované malbě se projevuje Bukovacova charakteristická dělená barevná struktura, umocněná nasazením měkkého světla. Dívčí akt na břehu řeky vždy patřil mezi oblíbené a vyhledávané motivy secesní generace. V jedinečné čistotě a hladkosti zpracování, jež připomene některé mistrovské ukázky Vojtěcha Hynaise, zachovává tradiční, avšak malířsky mimořádně vytržebný cit pro akademické principy, jež Bukovac vštěpoval i svým žákům. Smyslnost, či dokonce nepřímá erotičnost tohoto výjevu bezpochyby představuje jednu z nejvýznamnějších výtvarných kapitol Bukovacova malířství. Umělec kladl důraz na krásu for-

my, což přispívá až k dojmu, že je dívka na břehu snovým přízrakem, dokonalou představou, již nám vsugerovala okolní chvějící se letní příroda a něžný třpyt vodní hladiny. V kontrastu našel harmonii, v jistotě podání klid a bezčasí, které plátno v nejlepší smyslu ovládlo. Virtuózní, místy divizionistické dílo ztělesňuje autorovo celoživotní umělecké snažení a svou nenucenou světelnou náladou připomíná okořskou tvorbu našich nejvýznamnějších impresionistů. Plátno bylo na základě černobílé fotografie zařazeno do soupisu Bukovacova díla pod názvem *Sunčani dan* (Vera Kružić-Uchytíl, Vlaho Bukovac. Život i djelo, Zagreb 1968, str. 260, kat. č. 718). Konzultováno a posouzeno PhDr. Š. Leubnerovou a prof. R. Prahlem, CSc. Příložená odborná expertiza doc. PhDr. M. Rakušanové, Ph.D. (cit: „...Dívčí akt na hodnoceném obraze pojímá Bukovac v duchu hladké akademické malby, modeluje valérem a nasazováním světla. Dělený rukopis charakteristický pro dané období uplatňuje především v pojednání přírodního orámování dívčina těla.“).

Vyvolávací cena: 1 600 000 Kč
Dosažená cena: 2 500 000 Kč

Antonín Chittussi (1847–1891) **Havrani na poli**

olej na dřevě, první polovina 80. let 19. století, sign. PD,
32,5 × 55 cm, rám

Vysoce reprezentativní, umělecky citlivě uchopená a malířským výrazivem typická práce z první poloviny 80. let 19. století patří k vrcholným představitelům tvorby Antonína Chittussiho. Pobyt v barbizonské umělecké kolonii vnesl do díla tohoto českého velikána zájem o rovinaté krajiny, místa zdánlivě nevýrazná, vynikající zvláštním sentimentem a nepodbízivým půvabem. Obrazový prostor zde určuje vztah horizontály a vertikály, stejně jako v mnoha dalších umělcových dílech. Linii pole souzní s vesnickými stave-

ními na obzoru protínají vysoké skelety stromů, v jejichž korunách se uchytily malebné chomáčky jmelí. Tklivou náladu podzimního dne prohlubuje zobrazení hejna černých havranů slétajících se mezi hromádky zlatavých klasů. Tyto jímavé motivy v Chittussiho díle opakovaně dostávají prostor, a jsou jakýmsi atributy umělcovy přírodní lyriky. Krásná, koloristicky vytříbená scéna něžných pastelových tónů, která si zaslouží pozornost nejen v kontextu krajinomalby jejího tvůrce, bude zařazena do soupisu umělcova díla v chystané monografii prof. R. Praha, CSc. Práce pochází z vynikající pražské prvorepublikové sbírky. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza prof. R. Praha, CSc.

Vyvolávací cena: 350 000 Kč
Dosažená cena: 780 000 Kč

Kamil Lhoták (1912–1990) Lokomotiva v parku

olej na lepence, dat. 1943, sign. LD, 16 × 28,5 cm, rám

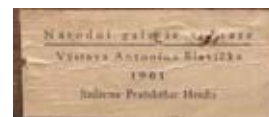
Půvabná, velice zdařilá práce je typickým a velice kvalitním reprezentantem autorovy vrcholné civilistní tvorby. Poetické dílo spadá do sběratelsky nejvyhledávanějšího období působení Skupiny 42 a zároveň se řadí do umělcovy zásadní periody tvorby, do doby, kdy se mu po první samostatné souborné výstavě konané v roce 1942 v Alšově síni Umělecké besedy dostalo uznání široké veřejnosti i odborné kritiky. Spisovatel Václav Řezáč, který vedl zahajovací řeč této výstavy, výstižně vyzdvihl, že „tento výtvarník, blížící se ke své třicítce, nemusí svůj umělecký svět hledat, protože si ho nese sám v sobě, ve své duši a hlavně v bohaté představivosti. Je to svět civilizace, jež nás nikdy nepřestává udivovat a zároveň naplňovat neklidem.“

Citlivě uchopený, s velkou láskou malovaný olej blízký obrazové básni znázorňuje s nesmírnou pečlivostí a smyslem pro detail lokomotivu se strojvedoucím jedoucí zvolna krajinou. Divák se zde stává pouhým tichým pozorovatelem, který je nucen zamyslet se, zda pouze nesní, když je při své procházce parkem zničehonic vyrušen náhodně projíždějícím strojem. Naivizující ráz malby dodává celé scéně velice milou, až pohádkovou atmosféru. Práce je mistrnou ukázkou autorova moderního romantismu, jež Lhoták rozvíjel na základě své fascinace technickým pokrokem a nalézáním krásy v nových vynálezech.

Obraz je uvedený ve výtvarnickové soupisu díla pod názvem *Lokomotiva v parku* a číslem soupisu 467/35. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 500 000 Kč
Dosažená cena: 1 200 000 Kč

Antonín Slavíček (1870–1910): Žně v Kraskově

olej na plátně, dat. 1906, sign. PD, 91 × 100,5 cm, rám

Významné, sběratelsky vzácné plátno, oslavující českou krajinu v její prostotě a přirozenosti, pochází ze Slavíčkovy šťastného tvůrčího období, spojeného s letním pobytem ve vesničce Kraskov, pro který se rozhodl roku 1906. Z kameničkovské melancholie tehdy našeho předního umělce vysvobodilo slunce a nové úvahy o vizích umění, jež jej vedly až k primitivnímu vidění světa nezkaženými očima malého dítěte. Slavíček ve svých dopisech formuloval myšlenky o osvobození umění od naučených schémat a zákonitostí, které mu byly vštěpovány školní výukou. Mnohem zásadnější roli měly v jeho tvorbě sehrávat bezprostřední „nepošpiněné“ dojmy z krajiny, jak sám popsal „*ony báječné dojmy, – širokých lánů, které ani ve skutečnosti široké nebyly – a všechno mělo svoji vůni a rozkoš (...)*“. V malbě se nové představy projeví ve formě uvolňování barevné skvrny, kterou Slavíček definoval jako „barevný fliček“, nezatížený školeným okem či technickou vypočítavostí. *Žně v Kraskově* jsou onou dětsky nevinnou krajinou, o jejíž zobrazení malíř tolik usiloval, a naplněním umělcových slov: „*Rád bych udělal horko – jak ve žních bývá, když se klepe vzduch jako nad lihovým kahancem. Takové dusivé horko, je-li bezvětrí a sekáči jsou v žitě – nebo horko nad chalupama – kde na barvě ani nezáleží.*“ Zachytil v ní široké lány polí pod mocným baldachýnem nebes, jež splývají v působivý barevný celek, utvářející kratšími energickými úderý štětce. Paleta se pod vlivem sluneční záře prosvětliła, barvy rozradostnily a Slavíček popsal ráz krajiny čistými smysly a v jemné citovosti, na níž pak navázalo umění Jindřicha Pruchy. Cyklus kraskovských obrazů, který je poměrně bohatě dokumentován, chápeme jako významný přínos

v autorově uměleckém vývoji, ocitajícím se na hranici malířských výrazových možností. Do dnešních dnů uchvacuje svou vzácnou pravdivostí a nenucenou smyslovostí, a je tak skutečným zrcadlem malířovy duše. Jedná se o jedinečný obraz vysoké galerijní a sběratelské hodnoty. Dílo, pocházející z vynikající Waldesovy sbírky (NG v Praze O 1809), bylo opakovaně vystaveno v Mánesu a publikováno ve výstavních katalogích (1910, kat. č. 56; 1932, kat. č. 114), dále v Národní galerii (SMU, 1957, kat. č. 263) a na Slavíčkově monografické výstavě v Jízdně Pražského hradu (1961, kat. č. 143). Reprodukcí přinesly Volné směry XIV (1910, str. 195); Jiránek, Mánes 1910; Matějček, Štenc, 1921 (24); Kovárna, SVU Mánes, 1930 (Opuštěná paleta), F. Topič Praha 1942 (20); Jan Květ: *Má vlast*, Praha 1949 (155), *Má vlast*, SNKLHU Praha 1959 (173); Nezval, (VI); Nezval 1955 (XVIII). Popsáno a uveřejněno bylo ve stěžejní umělcově monografii (J. Tomeš: A. Slavíček, Praha 1966, kat. č. 273) a recentně i v monografii R. Prahla, M. Rakušanové, K. Srpa a P. Wittlicha (Antonín Slavíček, Praha 2004, kat. č. 125, str. 130). Konzultováno a posouzeno doc. PhDr. M. Rakušanovou, Ph.D. a prof. R. Prahlem, CSc. Příložená odborná expertiza PhDr. K. Srpa. Obraz je evidován v souladu s § 7 z.č. 20/1988 Sb. o státní památkové péči jako kulturní památka a vývoz do zahraničí je možný pouze s předchozím souhlasem Ministerstva kultury ČR.

Vyvolávací cena: 6 000 000 Kč
Dosažená cena: 13 400 000 Kč

Jindřich Prucha (1886–1914) Zlatá ulička

olej na kartonu, dat. 1913, sign. PD, 35 × 50 cm, rám

Na dojem bohaté, s velkou chutí a vrozenou malířskou smyslovostí pojaté zobrazení Zlaté uličky náleží k nevelké skupině Pruchových pražských motivů, jež se v jeho díle objevovaly po návratu z mnichovského pobytu v roce 1913. Nutnost obživy jej vedla cestou nevelkých studií na lepence, na nichž chtěl zachytit něco ze zašlého pelu staré Prahy. Vedle *Staronové synagogy*, *Pohořelce*, či *Hnutí ledů na Vltavě* vytvořil opakovaně i záběr nevšední malebnosti, který však uchopil zcela progresivně a na svou dobu velmi moderně, čímž se výtvarným pojetím přiblížil k některým pozdním dílům Antonína Slavíčka. Pruchu po celý jeho nešťastně krátký život přitahovalo soudobé umění, jež přidalo váhu barvě, kladené ve větších vrstvách, smyslu pro prostor, a především pak citovému sensualismu, jenž měl zasáhnout všechny lidské smysly. Umělcova zcela specifická a vysoce individuální modernita souvisí nejen s poznáním mnichovské umělecké scény, respektováním kvalitních výtvarných tradic starých mistrů, ale především s ryzí a zdánlivě zcela nekonvenční uměleckou svobodou, s níž již přišel na svět. O výlučnosti této drobné dynamické studie, malované hbitými expresivními tahy štětce, svědčí autentický přípis Pruchovy milované sestry Vojslavy, jež po umělcově časně smrti spravovala jeho pozůstalost, stejně jako dvě razítka z výstav v SVU Mánes z roku 1926 a 1943, které výrazně zhodnotily malířův zásadní přínos pro moderní umění. Konzultováno a posouzeno prof. T. Vlčkem, CSc. a PhDr. M. Zacharem. Příložena odborná expertiza prof. J. Zeminy.

Vyvolávací cena: 350 000 Kč
Dosažená cena: 840 000 Kč

Jan Knap (1949) Bez názvu

olej na plátně, dat. 2015, sign. PD, 55 × 70 cm, rám

Optimistická, autorova typická scéna zachycující okamžik z všedního dne Kristova dětství je mistrnou ukázkou tvorby žáka Gerharda Richtera a jednoho z nejpozoruhodnějších, světově uznávaných současných, zabývajícího se sakrální malbou, Jana Knapa. Silně meditativně působící výjev je zasazen do arkadské krajiny, situované do idealizované Arkádie, plné šťastného původního života pastýřů a zemědělců. Ve středu mírně zvlněné, sluncem zalité krajiny, plné luk s pasoucími se zvířaty, se setkáváme s Marií, poklidně sedící ve stínu jabloně, čtoucí svému synu a malým putti. Malířsky naprosto suverénně provedené plátno vyzařuje ohromnou zbožnost a pokoru, která nás pobízí ke krátkému odpočinku a zamyšlení. Konzultováno a posouzeno PhDr. J. Machalickým a PhDr. R. Michalovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 220 000 Kč
Dosažená cena: 400 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Giorgio de Chirico (1888–1978): Zapomenuté hračky

olej na plátně, dat. 1915–1916, sign. PD, 55 × 25,5 cm, rám

V českém prostředí naprosto ojedinělé mistrovské dílo galerijních parametrů je famózním zástupcem metafyzické koncepce prožitku malby Giorgia de Chirica.

V kontextu umělcovy tvorby a života reprezentuje tato raná, přesto myšlenkově navýsost vyzrálá práce jednu z dlouhých a osamocených etap jeho tvůrčího vývoje, který byl často velice nečekáný, avšak vždy nadmíru sofistikovaný a vrcholně inspirační. Není tedy divu, že i předložené plátno představuje jeden z nejosobitějších počínů v rámci autorova vývoje během první světové války.

Bez nadsázky můžeme říci, že po Pablu Picassovi se stal Chirico nejvlivnějším umělcem, čelním představitelem italského malířství a věrozvěstem s neposkvrněným a originálním tvůrčím přístupem, jenž hluboce ovlivnil následující vývoj celého dvacátého století.

Principům metafyzické malby se věnoval až do počátku 20. let a tyto práce jsou vesměs reflexemi prožitků z četby filosofických děl Friedricha Nietzscheho, jehož tvorbu měl možnost poznat za mnichovských studií. V inspirativní hloubce Nietzscheho myšlenek se Chiricovi naplno otevírala myslitelova hluboká poesie, osamělost a tajuplnost, která zapříčinila jeho zálibu ve vyprázdněných a opuštěných interiérech a městských scénériích. Tato silná díla reflektují zvláštní pocity nekonečného hledání vnitřního principu a běhu světa věcí, jež obklopuje mystická aura zjevení. Protiklady klasické architektury a věcí, poskládaných v naprosto překvapivých kompozicích, a magický význam předmětů jsou klíčové teze metafyzického malířství, které Chirico chápal jako důkaz věčného řádu universa a doklad dějů, odehrávajících se v minulosti i přítomnosti zároveň.

Dle předního italského historika umění Paula Baldaccioho víme, že velmi promyšlenou kompozici, zátiší složené z jednoduchých geometrických tvarů, výkresů, plánů a krabic, Chirico vytvořil v zimě mezi roky 1915–1916 během svého pobytu v italském městečku Ferraru. Tam odešel v domnění, že narukuje do armády. Místo toho začal pracovat v místní nemocnici, v níž pak tři roky soustavně tvořil a sbíral zkušenosti. Rovněž se zde seznámil s Carlem Carrou, jejich pozdější uskupení Pittura Metafisica významně ovlivnilo surrealistické hnutí a mezinárodní avantgardní prostředí vůbec. Předpokládá se, že právě toto umně a důmyslně sestavené dílo patřilo k jedněm z prvních, které malíř zaslal do Paříže svému sběrateli a galeristovi Paulu Guillaumeovi, u nějž po válce uspořádal samostatnou výstavu. Svrchovanou výjimečnost plátna dokládá zejména pak jeho dlouhodobé vystavení ve stálé expozici zahraničního umění v Národní galerii v Praze, kde byl označen pod chybným názvem *Metafyzické zátiší*. Sám Chirico plátno zařadil na několik svých významných samostatných výstav, a to zejména počátkem dvacátých let. Byly to především výstavy Mostra personale del pittore Giorgio de Chirico (Galleria Arte, Miláno, 29. 1.–12. 2. 1921, číslo kat. 9); Giorgio de Chirico (Galeria Paul Guillaume, Paříž, 21. 3.–1. 4. 1922, číslo kat. 32) a následně se obraz objevil na skupinové výstavě Exposition des Artistes Italiens de Paris v Galerii Charpentier (říjen 1933, číslo kat. 98). Národní galerie v Praze plátno zapůjčila na výstavu La Metafisica, Palazzo Massari do Ferrary a na výstavu Grafis Edizioni d'Arte v Bologni (1981, číslo kat. 125).

Obraz je rovněž uveden v základní autorově literatuře a soupisech díla. Zejména pak u historika umění Maurizia Fagiola dell'Arca, *L'Opera completa di De Chirico 1908–1924* (Classici dell'Arte, Rizzoli, vol. 110, Rizzoli, Milán 1984, kat. č. 93) a rovněž je dílo barevně reprodukováno v monografii Paola Baldaccioho, *De Chirico The Metaphysical Period* (A Bulfinch Press Book, New York, 1997, kat. č. 98, str. 309). Zevrubná analýza byla dílu věnována ve dvou článcích vydaných Fondazione de Chirico od přední badatelky Katherine Robinson, *L'Armonia nascota. Il Gioco del re; Hidden Harmony, King's Game* (Metafisica 2006 /č. 5–6., str. 91–128; str. 129–148). V nedávné době byl obraz reprodukován ve významném shrnujícím katalogu de Chiricovy retrospektivy (De Chirico, *La natura secondo* (kurátor Achille Bonito Oliva), Palazzo delle Esposizioni, Neapol, 9. 4.–11. 6. 2010, str. 193, obr. 2), kde je rovněž uvedena poznámka, že v současné době je dílo v držení Národní galerie v Praze. Tato výstava byla uspořádána ve spolupráci s Fondazione de Chirico.

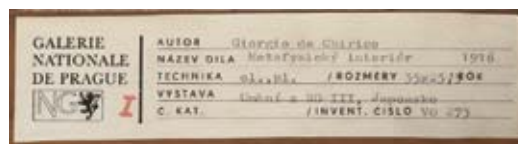
Nejen četné prezentování a uvedení v literatuře, ale zejména nadčasové vyznění práce je skvělou ukázkou toho, jak Chirico promyšlel své pojetí světa a v jediném díle dokázal snoubit všechny klíčové záměry, vlastní estetiku a především pak symboliku k vyjádření nových osobních světů, směřujících k novým cílům.

Není tedy divu, že když v roce 1931 v Praze uspořádal samostatnou výstavu, vliv jeho malby pronikl hluboko do českého prostředí. Znal ho nejen Josef Šíma, ale i epikon českého umění Jan Zrzavý, jak ostatně uvádí ve svém posudku PhDr. K. Srp: „... *kdyby se měl uvést umělec, který nejvíce zapůsobil na české prostředí po Pablu Picassovi, byl by jím určitě Giorgio de Chirico, který měl prostřednictvím Jana Zrzavého, s nímž se osobně znal, k pražskému prostředí velice blízko...*“

Jednoznačně můžeme prohlásit, že před sebou máme naprosto vrcholné Chiricovo dílo, které se v kontextu světového trhu objevuje jen velice zřídka. Obraz je evidován v souladu s § 7 z. č. 20/1988 Sb. o státní památkové péči jako kulturní památka a vývoz do zahraničí je možný pouze s předchozím souhlasem Ministerstva kultury ČR. Původně významná pražská sbírka.

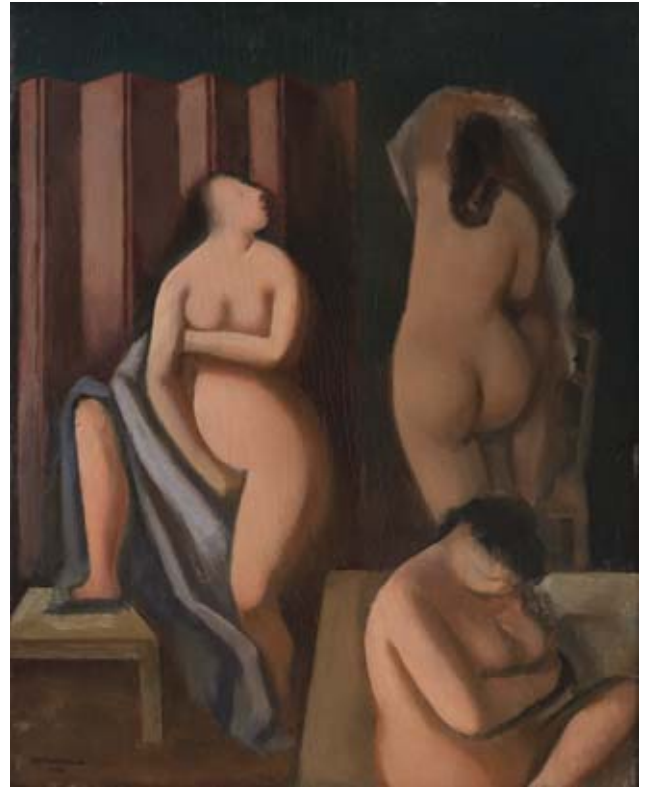
Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou, PhDr. R. Michalovou, PhDr. J. Machalickým. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit: „...*Obraz, který byl desítky let v držení Národní galerie, byl jak podotýkal František Šmejkal pro italské odborníky objevem, když se zabýval díly v majetku Národní galerie: „Národní galerie vlastní... jeden výrazně strohý, ale podivuhodně sugestivní obraz z roku 1916, který patří k de Chiricovým prvním metafyzickým interiéřům, a jenž donedávna unikal pozornosti zahraničních badatelů.“* (František Šmejkal, *Giorgio de Chirico a české umění, Umění, 1984, č. 6, s. 488*). *Každý obraz z de Chiricova metafyzického období patří k nosným dílům, které má neopakovatelné kouzlo a nebývalou uměleckou hodnotu.*“)

Vyvolávací cena: 19 000 000 Kč
Dosažená cena: 31 400 000 Kč

Rudolf Kremlička (1886–1932): Tři ženy v koupelně

olej na dřevě, dat. 1925, sign. LD, 55 × 45 cm, rám

Špičková, znovuoobjevená práce je mistrným reprezentantem spadajícím do autorova vrcholného období tvorby, konkrétně do zásadního roku 1925, ve kterém byla v Musaionu vydána Kremličkova první monografie, jejíž úvod napsal Elie Faure, a zároveň byla v Mánese uspořádána umělcova první samostatná výstava. Autorova pozornost se od roku 1918 upnula především ke znázorňování *Myček, Pradlen a Toalet*. Svůj neoklasicismus posílený návštěvou Paříže tak rozvíjel při ztvárňování hluboce intimních scén s ženami vykonávajícími své běžné denní činnosti ve zvláštním duševním rozpoložení, jakémsi hlubokém soustředění a určité melancholii. Opakovaně se Kremlička se zvláštní fascinací navracel k jednomu motivu, a sice k ženě s nohou opřenou o židli, osoušející se po koupeli. Tento námět plný smyslnosti často varioval a setkáváme se s ním i na tomto obraze.

Kremlička byl velkým obdivovatelem křivek ženského těla. Maloval je s potěšením a obdivem. Ve své tvorbě však celý život usiloval především o syntézu skutečnosti a formového ideálu. Svě náměty čerpal z viděné reality, z živých modelů, avšak od zásadního zlomu, jakým pro něj byl obraz *Nana* (olej na dřevě, dat. 1918, 51 × 45,5 cm), při jehož malování se nepohodl s modelkou a byl nucen práci dokončovat z paměti, začal svá díla více tvořit jen z letmých vzpomínek, z krátkých momentů, které uvízly hluboko v jeho paměti. Spojil se tak plně se svým nitrem a zcela uvolnil svou formu. Maloval s velkou radostí a opravdovostí, veden podvědomím. Oprostil se od zbytečných detailů. Barva uzrála v „krásnou hmotu“, jakou obdivoval u starých mistrů. Sám komentoval tento význačný posun slovy: „Bylo mi jasno, že zde již nejde o samostatné podání určitého objektu, že figura stává se jen zámkou – nositelem myšlenky – a že tudíž jest třeba potlačiti

individuální znaky modelu. To znamenalo svépomocně zacházeti kresbou i barvou, čerpati jen ze svého vnitřku – konec konců najíti – svoji formu.“ Modelky tak jako by vdechovaly jeho obrazům život, zatímco umělec jim jejich dokonalé tvary dával prostřednictvím svých nejnepřetržitějších duševních procesů.

Působivý výjev složený ze tří aktů v rozličných polohách je zasazen do prostředí, kterému vládnu ostře řezané tvary, které jsou v přímém kontrastu s jemností a měkkostí ženských těl. Každá ze zobrazovaných jako by byla pohroužena sama do sebe a nevnímala své okolí. Celá scéna přesto utváří brilantně vyváženou kompozici, jež v sobě snoubí veškeré autorovy vrcholné malířské dovednosti.

Vysokou sběratelskou a galerijní hodnotu díla dokládá i jeho zařazení na autorovu posmrtnou retrospektivu Rudolf Kremlička: Souborná výstava 1915–1932 (Obecní dům, 12. 3. – 24. 4. 1932, kat. č. 92) i publikování a reprodukování ve dvou umělcových monografiích s názvem *Rudolf Kremlička* (V. Nezval, Praha 1955, obr. 65; a K. Srp, Praha 2006, obr. 222, str. 203). Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D., a prof. J. Zeminou. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] *Souhrn tělesného a architektonického představuje výrazné vyvážení, které společně buduje prostor obrazu, v němž svou důležitou roli má i prázdno mezi ženami a předměty. Vysoká kultivovanost, naprostá soustředěnost a vnitřní pohrouženost učinily z tohoto obrazu vzácnou, zrakově mimořádně působivou výpověď. [...]*“).

Vyvolávací cena: 2 500 000 Kč
Dosažená cena: 4 600 000 Kč

Adolf Born (1930–2016) Strážci pokladu

pastel na papíře, dat. 1992, sign. PD, 49 × 80 cm, rám, pasparta, zaskl.

Vynikající, na trhu vzácně se objevující práce je reprezentativní ukázkou populární osobnosti české výtvarné scény Adolfa Borna, jehož tvorba diváky spojuje napříč generacemi. Sílu výrazu a neopakovatelnou autenticitu díla podtrhuje charakteristická groteskní nadsázka, autorova nevyčerpatelná představivost a především pak zvolená technika pastelu, reprezentující Bornovu tvorbu v té nejvyšší kvalitě. Nesporné mistrovství je navíc podepřeno křehce nuancovanou barevností, k čemuž mu dopomohla zvolená technika pastelu. Tříhlavá bytost, která spíše než děs vyvolá na našich tvářích úsměv, dokazuje Bornův nenucený smysl pro humor, bujnou

fantazii a nesmírnou tvořivost, jež byla podpořena jeho celoživotní pracovní pílí. Není tedy divu, že je jeho tvorba dnes již trvalou součástí naší vizuální kultury. Setkáváme se s ní od útlého dětství a provází nás po celý život. Svoji sdělností a intenzitou je srovnatelná snad jen s díly Josefa Lady. Sběratelskou hodnotu této práce navíc zvyšuje fakt, že byla vystavena a následně reprodukována v autorově katalogu u příležitosti výstavy Adolf Born – Jedinečný svět, která se konala v Muzeu Kampa – Nadaci Jana a Medy Mládkových (P. Volf, kat. výst. Adolf Born – Jedinečný svět, 29. 4. – 30. 7. 2017, Praha 2017, str. 52). Práce pochází přímo z autorovy pozůstalosti. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložen odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč
Dosažená cena: 660 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Václav Kiml (1928–2001) Medové domečky

enkaustika na dřevě, sign. PD, 24 × 21 cm, rám

Líbezná práce je zdařilou ukázkou tvorby jednoho z nejvýraznějších představitelů poetismu druhé poloviny 20. století, malíře Václava Kimla, spadající do výtvarnických kvalitních 70.–80. let. Tento talentovaný žák J. Baucha a E. Filly byl na českém trhu dlouhou nedoceněným umělcem. V poslední době však získává u široké veřejnosti stále větší uznání. Snová atmosféra obrazu nás zavádí na hranici mezi snem a skutečností, do říše dětských, ničím neomezovaných představ a fantazií, do světa plného něžnosti a harmonie, kde lze alespoň na krátkou dobu nalézt únik od všedních starostí. Kvality díla ještě umocňuje Kimlem malovaný rám, který je nedílnou součástí celé práce. Obraz bude publikován v chystané monografii autora. Konzultováno a posouzeno PhDr. J. Machalickým a prof. J. Zeminou.

Vyvolávací cena: 40 000 Kč
Dosažená cena: 240 000 Kč

Quido Mánes (1828–1880)
Amálie Mánesová (1817–1883)
Krkonošská bouda

olej na plátně, 1848–1851, 50,5 × 66 cm, rám

Setkání s kteroukoli osobností z malířské rodiny Mánesů představuje pro všechny milovníky umění ohromnou senzací. V tomto případě je však radostná událost znásobena zajímavou historií představovaného obrazu, v němž sehrávají roli všichni tři malířsky nadaní potomci Antonína Mánesa; Josef, Quido i Amálie.

Složitá geneze plátna sahá k mistrovskému dílu *Krkonošská bouda* od Josefa Mánesa, zachycujícímu horskou boudu Kovárnu, ke které za silícího větru a ženoucí se bouře spěchá skupina výletníků. Humorně pojaté postavy dvou mladých dam, jež zápasí s nepřízní počasí, doprovázených mladíkem a nosičem, představují typický žánrový motiv *biedermeieru*. Obraz, který bývá tradičně datován rokem 1851, mohl vzniknout již v letech 1846–1847, tedy záhy po návratu sourozenců Mánesových z cest do Krkonoš. Ihned po svém dokončení se dostal do rukou Josefova přítele Františka Náprstka, staršího bratra národopisce Vojty. Náprstkova rodina sídlila na Betlémském náměstí v domě U Halánků, proslaveném významným pražským Salonem, kde patrně dnes již neznámé dílo doznalo zasloužené popularity. Záhy byla proto vytvořena jeho poměrně věrná replika, jejíž autorství lze připisat Josefovým sourozencům Amálii a Quidovi. Ani pro jednoho z nich to nebyl úkol snadný, přesto se jim podařilo vytvořit velmi jemnou a hodnotnou malbu, v níž lze vysledovat jednotlivé ruce umělců.

Problematice autorství našeho obrazu se věnovalo hned několik historiků umění, přičemž se všichni shodli na předpokládané spolupráci Amálie a Quida. Složitější otázka autor-

ství jednotlivých detailů však byla vyřešena pouze částečně. Příložený posudek PhDr. Šárky Leubnerové na mnoha detailních příkladech osvětluje jednotlivé podíly obou umělců. Například žertovně pojaté postavy vzhledem k rukopisu a mimořádně kvalitnímu ztvárnění připisuje Amálii, zatímco úporně modelované balvany či pečlivě provedenou malbu horské boudy pokládá za dílo Quidovo. V každém případě se setkáváme s naprosto vytříbeným, malířsky brilantním a sběratelsky unikátním artiklem, svědčícím o úzké umělecké spolupráci v rodině Mánesů. Brilantní práci je třeba sledovat také v kontextu soudobé mnichovské malby se zvláštním přihlédnutím k osobnosti Carla Spitzwega.

Slavná malba byla nespočetněkrát tematizována v uměnovědné literatuře k rodině Mánesů. Zvláštní pozornost našemu dílu věnovala Eva Reitharová (*Josef Mánes. Odkaz malířů Mánesovy rodiny*, Praha 2005, str. 86) a Gabriela Kesnerová (*Krajina v díle Josefa Mánesa*, katalog, Národní galerie v Praze, Praha 1991, str. 14 a pozn. 17).

Konzultováno a posouzeno PhDr. N. Blažičkovou-Horovou a prof. R. Prahlem, CSc. Příložená odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové (cit.: „[...] *Quido s Amálií se věrně drželi předlohy a jen v drobných detailech, jako jsou balvany roztroušené po louce, pohoří zahalené v mlze za věžičkou, střecha boudy atd. se odchytili od bratrova obrazu. Společně vytvořili velmi kvalitní dílo, které si svou působivě zachycenou dramatickou přírodní náladou, bravurně zvládnutou humornou pointou i jednotným uměleckým výrazem nezadá s originálem. Předložené plátno má velký umělecko-historický význam a je důležitou prací pro hlubší poznání vzájemných uměleckých vztahů v rodině Mánesů i tvorby každého ze tří sourozenců Mánesových. [...]“).*

Vyvolávací cena: 500 000 Kč
Dosažená cena: 2 500 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

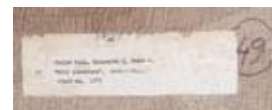

Václav Kiml (1928–2001)
Bílá zasněžená

enkaustika na plátně lepeném na překližce, dat. 1977, sign. PD, 60 × 85 cm, rám

Kouzelná, autorova typická práce je mistrnou ukázkou spadající do umělcových výborných a sběrateli vyhledávaných 70. let. S dětskou naivitou a čistotou vnímaná poetická kompozice zachycuje malou vesničku složenou z malebných barevných domků, jež pouze v útržcích vykukují ze svého úkrytu pod bohatou sněhovou peřinou. Kimlova oblíbená náročná technika enkaustiky navíc dodává celé malbě na jemnosti a křehkosti výrazu a umocňuje její příjemně snivou náladu. Kvalitu díla ještě zvyšuje autorský rám, který je nedílnou součástí celé práce. Obraz byl zařazen na výstavu Václav Kiml: Obrazy z let 1970–1977 (Oblastní galerie výtvarného umění Olomouc, červenec–srpen 1977; Galerie bratří Čapků v Praze, září–říjen 1977, kat. č. 49). Konzultováno a posouzeno prof. T. Vlčkem, CSc. a prof. J. Zeminou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického, autora chystané monografie.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč
Dosažená cena: 300 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Vlastimil Beneš (1919–1981)
Hlubočepy

olej na plátně, dat. 1962, sign. UD, 130 × 96 cm, rám

Velkoformátové a divácky velmi poutavé plátno je výborným reprezentantem umělcovy významné periody. Skvěle zpracované téma údolí Hlubočep, Benešovým charakteristickým stylem jak v podání poetiky místa, tak v jeho oblíbeném vyobrazování domů a domků z vesnický laděného prostředí, je mistrnou ukázkou autorovy civilismem inspirované práce. Pohled na koloristicky pozitivně harmonizující střechy vilek rozehrává hru se skrytě se vinoucí cestou a navozuje tak dojem kubizujícího labyrintu. Průhled hlubočepským železničním mostem, obklopeným skalními masivy, dodává malbě hloubku a trojrozměrnost, a zároveň tak prokazuje malířův vynikající smysl pro kompozici. Atraktivitu díla zvyšuje jeho původ z kvalitní a významné pražské sbírky. Práce je v původní autorově adjustaci. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložená odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 350 000 Kč
Dosažená cena: 780 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Julius Theodor Gruss (1825–1865) Pohled na Litoměřice

olej na plátně, dat. 1847, sign. PD, 47,5 × 61 cm, rám, provedena rentoaláž

Na trhu s uměním vzácně se objevující dílo Julia Theodora Grusse v tomto případě kvalitně reprezentuje stále nedostatečně probádanou větev krajinářské školy Maximiliana Haushofera. Hladké minuciózní podání, čistota barvy a provedení, snaha o detailní líčení, a především vročení do roku 1847 odpovídá umělcově rané tvorbě, kdy práce vykazují silné vlivy jeho učitele. Po ukončení studií roku 1848 se Gruss usadil v Teplicích a krajina severních Čech se mu stala nejčastějším inspiračním zdrojem. Několik známých příkladů zobrazuje malebné město Litoměřice, které malíř v tomto případě zachytil ze břehu na soutoku řeky Labe a Ohře. Grussovi se i přes zřejmé topografické určení podařilo místu propůjčit romantické bezčasí, přispívající k dokonalé idylčnosti výjevu. Zobrazení veduty má v rámci Haushoferovy krajinářské školy výlučné, velmi vzácné místo a zjevné vazby na soudobé německé krajinářství. Konzultováno a posouzeno PhDr. N. Blažičkovou-Horovou a prof. R. Prahlem, CSc. Příložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové (cit: „...Gruss na plátně perfektně vyjádřil barvou světlo a vzdušnou perspektivu krajiny. Jeho pohled na město i hory na pozadí je bezprostřední, barevně bohatý, uvolněný rukopis je velmi jemný. Malíř vnímá atmosférickou proměnu krajiny a světlem, které mění místní barvy, sjednocuje celý prostor.“)

Vývolávací cena: 180 000 Kč
Dosažená cena: 550 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

**František Matoušek
(1901–1961)
Tanečnice**

olej na plátně, dat. 1925, sign. PD,
50,5 × 30,5 cm, rám

Laické i odborné veřejnosti doposud zcela neznámá a velice vzácná ukázka malby teprve nyní docenovaného českého výtvarníka Františka Matouška. Jeho jméno a avantgardní dílo z 20.–40. let zůstávalo poměrně neznámé a v novodobé výstavní historii nebylo až do roku 2009 nikdy veřejně prezentováno. Přesto je více než cenným přínosem a důležitým doplňkem v poznání vývoje české avantgardy v polovině dvacátých let, a přesně zapadá do poetistického programu Devětsilu, který se zabýval obrazovými básněmi a technikami, vedoucími mimo závěsný obraz. Matoušek v roce 1925 vydal knihu *Obrazy* s podtitulem *Obrazy knižně vydané* s předmluvou od generačního soupeřníka Josefa Čapka. Předložená *Tanečnice* s díly, otištěnými v této knize, souvisí, přestože v ní nebyla reprodukována. V efektním koketním postoji s plošně stylizovaným pastelovým pozadím však přesně zapadne do rázu většiny prací z této periody a její unikátnost dokládá i fakt, že je tento obraz pouze třetím známým dílem, souvisejícím se stavem jeho práce v roce 1925 (*Obraz s domem, Dáma s vějířem*). V kontextu celé malířovy tvorby má plátno velice blízko i k technickému konstruktivismu. Svoji zdánlivě primitivní hravostí a zkratkou však celkově odpovídá spíše poetistické logice. Celou druhou polovinu dvacátých let se pak věnoval malbě strohých abstraktních kompozic, které byly zbaveny jakýchkoliv odkazů k vnější skutečnosti. Tyto obrazy, velice originálním způsobem komponované, zařazují jeho osobnost ke spolutvůrcům české geometrické abstrakce, a tedy i k zakladatelům důležitého proudu evropského moderního umění.

Vysoká kvalita uměleckého přednesu ve spojení s mimořádnou vzácností těchto prací významně přispívá ke sběratelské atraktivitě nabízeného obrazu. Dílo je v původní adjustaci. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit: „...Každý objev podobného rázu jako je nynější obraz, je dnes nedocenitelný: nejenže přesně vyjadřuje svou dobu v lineární stylizaci a jemné barevnosti, ale podstatně obohacuje poznání malby dvacátých let. Obdobně jako u Mrkvičky, dochází nyní k zřetelnému rozšíření povědomí o českém avantgardním umění dvacátých let.“)

Vyvolávací cena: 300 000 Kč
Dosažená cena: 1 400 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Jan Zrzavý (1890–1977): Kalvárie v Locronanu II.

tempera na dřevě, dat. 1938, sign. LD a na rubu, 49 cm × 114 cm, rám, zaskl., na rubu příznačný autorský návod na uchovávání a případné restaurování obrazu

Velkoformátová znovuobjevená práce je mistrným reprezentantem závěru autorova význačného bretaňského období. Působivý obraz spadá do předválečného roku 1938, kdy se Zrzavý rozhodl již nejezdit do Francie a začal se věnovat malbě české krajiny. Jedná se o propracovanější a daleko rozměrnější variantu obrazu *Kalvárie v Locronanu II.* (tempera na překližce, dat. 1937, 9 × 34 cm), která byla publikována a reprodukována např. v umělcově monografii *Jan Zrzavý* (A. Friedl, Praha 1939, obr. 32). Monumentálně pojaté dílo, které v sobě koncentruje veškeré malířovy francouzské zkušenosti, můžeme chápat jako výtvarníkovu závěrečné úctyhodné rozloučení, jako jeho poslední melancholickou vzpomínku na místo, jež tolik miloval.

Bretaň označil Zrzavý jako „zem zaslíbenou“ či „předurčený kraj“, kde nalezl dokonalé inspirativní prostředí pro svou tvorbu. Místem, které ho zvláště očarovalo, byla proslulá starobylá vesnice Locronan, jež je dodnes označována za jednu z nejkrásnějších celých Francie. S velkou láskou a fascinací se toulal uličkami tohoto kamenného městečka a opakovaně se zaujetím v různých námětech zobrazoval jeho rozličné kouty s příznačnými roztodivnými žulovými domky nepravidelných tvarů, které zvolna porůstá mech. Silná všudypřítomná keltská tradice navíc naplňuje Locronan, v němž jako by se zastavil čas, pozoruhodnou baladickou atmosférou plnou dávných tajemství.

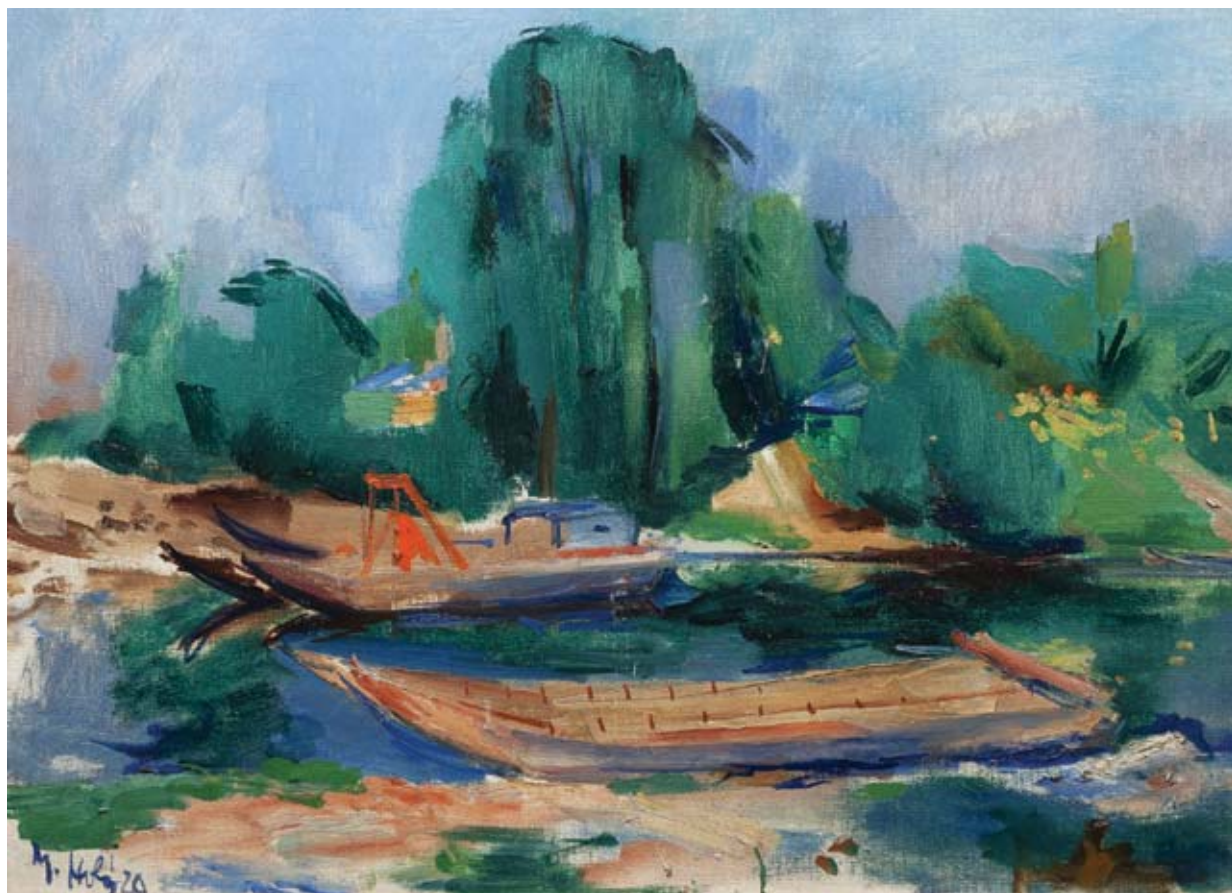
Zrzavý před nás staví hluboký, kompozičně vyvážený panoramatický výjev, který diváka doslova magnetizuje a nutí jej k dlouhé-

mu pozorování a rozjímání. V sofistikované, typicky zjednodušené suverénní malbě zobrazuje pás charakteristických stavení, kterým jako výraz hluboké úcty a víry dominuje do zlatého řezu umístěný velkolepý kříž. Snivou atmosférou obrazu podtrhují jednak jemné detaily provedené rytím druhým koncem štětce, jednak pak tlumená monochromní barevnost, odpovídající charakteru dávné vzpomínky, jež je pouze místy jemně obohacena o lehké tóny růžové a zelené, jimiž autor postihl zeleň.

O tom, že si sám malíř této práce nesporně vysoké galerijní a sběratelské hodnoty velice vážil, svědčí i Zrzavého vlastnoruční instrukce k uchovávání a ošetřování psané na rubu díla i rozhodnutí zařadit jej, a to hned krátce po dokončení, na členskou výstavu Umělecké besedy (Obecní dům, Praha, 5. 2. – 28. 2. 1938, kat. č. 122), o čemž svědčí i štítek na zadní straně obrazu. Práce pochází z kvalitní prvorepublikové sbírky a její atraktivitu ještě umocňuje velice vkusná a citlivá původní adjustace. Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D., a prof. J. Zeminou. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Tento obraz je mimořádným dílem a lze jej označit za jeden z nejzdařilejších Zrzavého obrazů z 30. let, ve kterém se již loučil se svým milovaným místem. [...]).“

Vyvolávací cena: 6 000 000 Kč
Dosažená cena: 17 000 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Miloslav Holý (1897–1974)

Písařské lodě

olej na plátně, dat. 1929, sign. LD, 60 × 81 cm, rám,
na rubu štítek a číslo 5829

Holého krásná, neobyčejně svěží práce z jeho šťastného a vrcholného období roku 1929, namalovaná s velkou radostí a suverenitou, v sobě nese všechny umělcovy malířské finesy.

Výtvarně vynikající plátno ombinuje krajinu a vodní plochu, tedy prvky, které se Holému staly vítaným zdrojem silných barevných vjemů a souladů harmonie, barvy a techniky, díky nimž dospěl k myšlenkové a výtvarné zralosti. V obecném povědomí je totiž tento malíř chápán jako krajinář, tvořící své obrazy intimního charakteru. Je zcela příznačné, že záměrně sledoval malá zákoutí, nenápadně krajinné úseky a lyrickou harmonizaci člověka s přírodou, prostřednictvím čehož se výrazně vyčlenil svému

vзору Antonínu Slavíčkovi, který naopak usiloval o panoramatické pohledy a obsáhnutí krajinných celků. Jeho malby jsou impulsivní reakcí na viděnou realitu, přičemž hlavním prostředkem je nejčastěji barevnost a spojení intenzivní barvy s pocity, což ostatně dokládá i toto dílo. Malířská spontánnost, živost a dynamika štětcového přednesu čerpají z aktuální francouzské fauvistické produkce a dokládají jeho příklon k životu a smyslovou naléhavost, budovanou ryzími malířskými harmoniemi.

Dílo bylo několikrát vystaveno. Poprvé v roce 1929 a dále pak v Máněsu v roce 1972 a následující rok v Jihlavě, Olomouci a ve Žďáru nad Sázavou. Jeho hodnotu zvyšuje i provenience. V roce vzniku ho výměnou přímo od autora získal jeho přítel a soupeřník, malíř Karel Holan.

Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 180 000 Kč
Dosažená cena: 520 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Josef Lada (1887–1957)

Tichá noc

kvaš na lepence, dat. 1944, sign. PD, 25,5 × 34,5 cm, rám, pasparta, zaskl.

Půvabná, autorova charakteristická zimní krajina je mistrnou ukázkou Ladova výtvarně vyvrátého a malířsky velice plodného období, v němž se ustálil jeho umělecký výraz. Poetická práce zobrazující tiše odpočívající noční vesnici, jež je na první pohled zcela nedotčena zásahy válečných hrůz, nás něžně zavádí do výtvarníkovy idylického světa typických českých zákoutí, kde vládne klid a mír.

Celou plochu obrazu jako jemná dekorativní síť pokrývá jí k zemi pomalu padající drobné vločky vnášející do této scény, zcela oprostěné od figurální stafáže, prvek dynamiky

a určité proměnlivosti, kterou můžeme sledovat na krajině, jejíž ráz se pod kupícím se sněhem neustále mění. Tyto nenápadné pointilistické tečky mají ohromný účinek. Vytvářejí onu lyrickou atmosféru okamžiku úžasu, fascinace, či až určité melancholie, kterou člověk prožívá při pozorování nedostizné noční oblohy. Zároveň nás upomíná na pomíjivost času a na malost lidského bytí v porovnání s dokonalostí přírody a nekonečností vesmíru. Člověk se stává pouhým divákem, který dostává, třeba právě z okna jedné z chalup, možnost na krátkou chvíli spatřit tyto zázraky a krásy světa, které nedokáže nikdy zcela pochopit, nebo do jejich fungování jakkoli zasahovat. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložená odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc.

Vyvolávací cena: 500 000 Kč
Dosažená cena: 1 600 000 Kč

Jiří Kars (1880–1945)
Nábřeží v Bruggách

olej na kartonu, 1900–1905, sign. LD, 50 × 61 cm, rám, na rubu štítek z Mezinárodní výstavy v Nantes

Sběratelsky skutečně raritní a velice atraktivní, výtvarně neobyčejně vyspělá ukázka Karsovy rané, impresionisticky orientované malby, z dob jeho mnichovských studií. Tehdy ještě nositel jména Karpeles, už moderní malíř, okouzlen M. Liebermannem, M. Slevogtem a francouzskými impresionisty, představovaný obraz doslova rozvíbroval pod hřejivými paprsky slunce, aniž by však záplava světla narušovala lokální barvy a siluety stafáže. Civilistně a žánrově laděná živá atmosféra nábřeží je podána zcela přesvědčivě paletou vytříbených lomených odstínů v suverénním

náznačkovém, místy pastózním štětcovým duktu, pracujícím s barevnou skvrnou a prosvítáním podkladu. *A la prima* bezprostředně nanesené malé veledílo, jež pozorovatele znovu a znovu příjemně atakuje svým optimismem a narativností a jež v sobě unikátně koncentruje životní elán i probouzející se malířskou bravuru mladého umělce, je cenným a významným objevem pro poznání nanejvýš zajímavé první fáze autorovy tvorby. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a prof. T. Vlčkem, CSc. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: „[...] *Obraz Nábřeží v Bruggách mě osobně opravdu potěšil, protože představuje důležitý a neopominutelný článek v celku Karsova díla. Cit pro strážlivou realitu zůstane navždy podstatou malířova výtvarného názoru. [...]*“).

Vyvolávací cena: 280 000 Kč
Dosažená cena: 840 000 Kč

Adolf Chwala (1836–1900) Horská krajina s divokou řekou

olej na plátně, dat. 1868, sign. LD,
95 × 127 cm, rám, provedena rentoaláž

tužka na papíře, 30 × 42 cm, rám,
pasparta, zaskl.

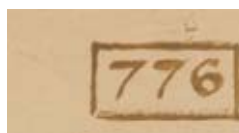

Monumentální práce galerijních parametrů patří mezi doposud neznámá, avšak zcela zřejmě nejreprezentativnější plátna krajináře a žáka Haushoferovy školy Adolfa Chwaly. Rokem 1868 vzácně datované dílo patří k velkolepým vídeňským obrazům zobrazujícím převážně Alpy jako stěžejní téma romantických krajinářů 19. století. Po Chwalově přesídlení do Vídně jeho plátnům dominují horské potoky obklopené divokou alpskou přírodou, větrem ošlehané smrky či dominantní borovice. Malíř pojal kompozici odvážně, centrálně zobrazil dravé řečiště deroucí se mohutnými skalisky směrem k divákovi. V obraze navíc uplatnil působivý efekt zastíněného popředí, dominantních stromů (tzv. repusoárový motiv) v sluncem ozářeném středním plánu, čímž vytvořil dokonalou iluzi hlubokého obrazového prostoru. Světlo vychází ze samotného středu obrazové plochy, čímž se dramatický účín krajiny zvyšuje. Po vzoru svého učitele se Chwala důsledně věnoval pečlivě zpracovanému detailu jednotlivých přírodních komponentů. Hladká dokonalost, které svou malbou dosáhl, vzbuzuje dojem až divadelně naaranžované, kulisovitě scény. Finální podoba mohutných krajinářských kompozic vznikala vždy v ateliéru na základě četných kresebných studií, zaznamenávajících každý detail. Pro tuto skutečnost hovoří i vzácně dochovaná, kresebně mimořádně precizní přípravná kresba. Právě pro svou důslednou zpracovanost působí jako samostatné umělecké dílo dokazující Chwalův mimořádný kreslířský talent. Jedná se vůbec o první dohledaný příklad Chwalovy kresby představující tradiční výtvarný postup žáků Haushoferovy školy. Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc. a PhDr. N. Blažičkovou-Horovou. Příložená odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové (cit: „...Horská krajina s divokou řekou náleží svým rozměrem k největším Chwalovým dílům a je datována přímo na plátně, což bylo u umělce výjimečné a svědčilo to o mimořádné důležitosti, kterou této práci přikládal. Datovaný obraz takové kvality má i velký uměnovědný význam; slouží k přesněnému dataci dalších Chwalových prací, neboť stanovuje dobu určitého výtvarného stylu a malířského rukopisu... Rozměrný obraz a jeho kresba patří tedy k zcela výjimečným dílům v rámci celé Chwalovy umělecké tvorby.“)

Vyvolávací cena: 750 000 Kč
Dosažená cena: 1 400 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

František Muzika ve svém ateliéru. 1970.
Archiv Národní galerie v Praze, fond Františka Muziky

František Muzika (1900–1974)

Strom XXII ve žluté

komb. tech. (olej, tempera) na kartonu, dat. 1956, sign. PD, 45,5 × 32 cm,
na rubu autorovo č. 776, rám

Špičková, malířsky brilantně zvládnutá práce je výbornou ukázkou z autorova vynikajícího cyklu *Stromů*, jemuž se věnoval od počátku 50. let. Muzika se v poválečné době rozhodl posunout svůj imaginativní surrealismus dalším směrem, od antropomorfní imaginace k biomorfní, což se výrazně promítlo do jeho celkového chápání zobrazovaných věcí. Umělec rozvinul vlastní podobu vesmíru, básnický prostor permanentních metamorfóz a permutací. Nově nahlédl pod povrch buněk, odkrýval jejich nitro, sledoval procesy, které se dějí uvnitř a které zůstávají našemu zraku skryty.

Až magicky působící *Strom*, jehož složitá vnitřní struktura má podobu jemného pleťva buněk, minuciózně členěných biologických tvarů, utvářených pečlivě vrstvenou barevnou hmotou je jakýmsi nově vytvořeným živoucím objektem, lyrickým symbolem, ve kterém se zrcadlí nekonečný proces obrody a zániku univerza.

Znamení obraz je kvalitním reprezentantem Muzikova podmanivého výtvarného mistrovství a bezesporu patří mezi autorova díla vysoké sběratelské a galerijní úrovně. Hodnotu díla ještě umocňuje jeho zachycení na dobové fotografii z umělcova ateliéru. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a prof. T. Vlčkem, CSc. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit: „...*Zde máme jasně doloženo, že Muzika byl předchůdce informelu a všech pozdějších imaginárních přístupů. Když se zahledíme na dění uvnitř tvaru, tak se setkáme s proměňující se hmotou, která má charakter přeskupujícího se labyrintu... Obraz je skvělou ukázkou Muzikovy tvorby ze druhé poloviny padesátých let. Jeho vysoce kultivované zpracování z něj dělá téměř sakrální objekt.*“)

Vyvolávací cena: 700 000 Kč
Dosažená cena: 1 600 000 Kč

Václav Jansa (1859–1913)

Žito

olej na dřevě, dat. 1901, sign. LD, 33 × 48 cm, rám

Vynikající ukázka české plenérové tvorby nesoucí se v silném duchu rané Mařákovy krajinářské speciálky. Vysokou sběratelskou hodnotu tohoto díla umocňuje nejen excelentní zvládnutí plenérového záběru, ale i umělcovo přední a sběratelsky vyhledávané období. Dobová adjustace a původní stav. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. M. Zachařem.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč

Dosažená cena: 190 000 Kč

František Ronovský (1929–2006)

Dvojice v kavárně

enkaustika na plátně, dat. 1959, 161,5 × 130 cm, rám

Špičková, velkoformátová práce spadá do raného období autorovy tvorby, do doby, kdy malíř po absolvování povinné vojenské služby působil na Akademii výtvarných umění v Praze jako aspirant, nejprve u prof. M. Holého, kterého po nuceném odchodu v roce 1958 nahradil K. Souček. Ronovský v letech 1956–1962 prošel, jak výtečně dokládá tento obraz, postupně vývojem od senzualního realismu až k osobitě monumentalizovanému kuboexpresionismu. Zároveň datujeme do roku 1958 počátky jeho experimentů s technikou enkaustiky. Objevení tohoto média pro něj mělo naprosto zásadní význam a provázelo jej od této doby již celoživotně. Malíř spatřoval v této technologii, užívané v minulosti k malbě deskových obrazů, možnost dát svým moderně pojatým dílům hlubší a závažnější obsah, spojit je s tradicí starých mistrů a zároveň se přiblížit aktuálním tendencím strukturální malby.

Mistrovsky pojaté plátno je vynikající ukázkou autorovy vlastní reakce na všudypřítomný budovatelský optimismus, odvracející se k tradici předválečné avantgardy, čerpající z impresionismu, kubismu a expresionismu, jež formuje do nové působivé syntézy. Kavárenský výjev tak umělec zobrazuje s velkou mírou expresivity, tvarové deformace, hmatového cítění barvy a osvobozeného koloritu, čímž umně navazuje na nejlepší a nejdůležitější práce skupiny Osma. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 200 000 Kč

Dosažená cena: 350 000 Kč

Kamil Lhoták (1912–1990)

Na závoděšti

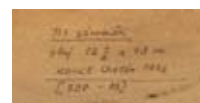
olej na lepence, dat. na rubu 1942, sign. LD, 12,5 × 43 cm, rám, na rubu číslo soupisu 398-89

Atraktivní, sběratelsky vzácná práce patří k nejvyhledávanějším a vysoce ceněným ukázkám tvorby jednoho ze zakladatelů a nejvíce oceňovaných členů Skupiny 42, Kamila Lhotáka. Pro malířovu tvůrčí činnost znamenal nejdramatičtější válečný rok dosáhnutí umělecké zralosti, což mimo jiné dokládá i skutečnost, že začal své práce signovat celým jménem namísto dříve preferovaného monogramu KL. Autor zcela v duchu skupinové tvorby dokázal osobitým malířským přednesem a jedinečnou estetikou povýšit své komorní práce do roviny jakýchsi uměleckých privatissimí, které nám dnes skýtají vhléd do jeho soukromého poetického cítění plného půvabu a jedinečného kouzla.

V minuciózně pojednané scéně Lhoták utíká z oblíbeného městského prostředí a svým nezaměnitelným humorem a smyslem pro naraci diváka přenáší do atmosféry času světa bez technických výtvarných, do světa noblesních dam a elegantních pánů, kteří své kratochvíle trávili projíždkami na koních. Práce je uvedena ve výtvarnickově soupisu díla pod stejnojmenným označením a číslem soupisu 398/89 a pochází z luxusní pražské sbírky. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D.

Vyvolávací cena: 800 000 Kč

Dosažená cena: 1 700 000 Kč

Ondřej Basjuk (* 1983)

San Romano

akryl na plátně, dat. 2015, sign. na rubu, 80 × 100 cm

Velkoformátová, sugestivně působící práce je výbornou ukázkou tvorby výrazného a velice svěbytného představitele mladé generace současné české tvorby Ondřeje Basjuka. Plátno bylo namalováno bezprostředně po autorově návratu z Florencie, kde na něj silně zapůsobil jeden z obrazů triptychu *Bitva u San Romana* od předního malíře cinquecenta Paola Uccella. Právě tento umělec se stal Basjukovým největším inspiračním zdrojem, což je patrné hlavně v zájmu o perspektivu.

Kresebně dokonalá práce disponuje také velice zajímavou významovou rovinou, ve které autor polemizuje s v době vzniku aktuálním tématem sílící uprchlické krize, jež rozproutila diskuzi napříč evropskou společností. Autor se pozastavuje nad reakcí, ve které se na místo očekávané solidarity strhla absolutní vlna strachu, která vyústila až v nové opevnování hranic. Toto téma přenesl na plátno prostřednictvím řady postav mířících do neznáma, na jakési tajemné, dosud nedešifrované abstrahující klubko, které ztělesňuje postupně šířící se myšlenku strachu. Dílo bylo zařazeno na výstavu *Papírová zeď* (Galerie Vyšehrad, 2015) a na expozici *Nový zlínský salon* (Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, 2017), v jejímž katalogu bylo i publikováno. Konzultováno a posouzeno PhDr. K. Srpem a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč

Dosažená cena: 190 000 Kč

AUTORSKÝ REKORD

Jan Preisler (1872–1918): Studie ke Koupání

olej na plátně, dat. 1912, sign. PD, 38 × 46 cm, rám, na rubu přips Antonína Matějčka ztvrzující pravost obrazu a razítko z výstavy

Sběratelsky velice zajímavá práce je mistrným dokladem autorova vyzrálého stylu malby. Preisler se v roce 1912 zabýval opakovaně motivem *Koupání*, který různě varioval a na němž vždy zachycoval dvě až čtyři postavy. I když většinu těchto obrazů nedokončil, jedná se o velice cenná díla, jež jsou hodnotným dokladem jeho nového tvůrčího přemýšlení a hledání optimálního řešení v barevné i kompoziční stavbě, k němuž jej mohl dovést i kontakt s generačně mladším Bohumilem Kubištou. Idylická scéna, s typickými zlatavými tóny zobrazuje ve velice rafinovaně budované scéně tři ženy zasazené v členitém kopcovitém terénu. Zatímco dvě dívky poklidně odpočívají v trávě, třetí je, sama neviděna, pozoruje z povzdálí zpoza stromu. Preisler se nebál použít bohatou barevnou paletu, již nejvíce rozehrál na šatech zobrazovaných. Na plátně můžeme rovněž pozorovat odvážné kompoziční hříčky, jakou je například patrná tvarová reflexe vodní hladiny v pravém dolním rohu s kopcem v pozadí. V neposlední řadě je třeba zdůraznit vyvážený vztah

tří figur, který je stejně jako celá krajina pečlivě a velice sofistikovaně promyšlen a harmonicky uspořádán. Dílo jako celek dosahuje velkého diváckého účinku a je mistrným reprezentantem malířova výtvarného mistrovství.

Obraz byl zařazen na vzpomínkovou výstavu Jana Preislera (Obecní dům, Praha, 1. 12. 1928 – 1. 1. 1929). Podle katalogu se však nedá jednoznačně určit, o jaké dílo šlo, neboť u údajů chybí rozměry a rovněž došlo k posunu v názvech. S velkou pravděpodobností by mohlo jít o *Náčrt ke Třem dívkám* (kat. č. 92). Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa. (cit.: „[...] I když obraz je přípravou studií, patřící do širokého námětu obrazů *Koupání*, lze jej považovat za uzavřené, samostatné dílo. [...]).“)

Vyvolávací cena: 1 400 000 Kč
Dosažená cena: 2 200 000 Kč

Kamil Lhoták (1912–1990): Malá Amerika

olej na plátně, dat. 1949, sign. PD, 50 × 60 cm, rám

Vynikající dílo *Malá Amerika* pochází od vrcholného představitelů lyrického civilismu Kamila Lhotáka se všemi typickými atributy jeho výtvarného slovníku. Silný poetický náboj magického realismu, který je autorovi bytostně vlastní, je jedinečnou kombinací určitého naivistického pohledu na svět a imaginativnosti surrealismu, jenž byl v českém meziválečném prostředí hluboce zakořeněn.

Přestože nejruznější ploty, zídky, oprýskané zídky či ohrady byly Lhotákovými oblíbenými náměty, které varioval v mnoha verzích (např.: *Ohrada s dětskými kresbami*, olej na překližce, dat. 1943, 22 × 33 cm), v tomto případě je tato tematika posunuta jiným směrem.

Lhoták kompozici obrazu vystavěl nikoliv jako architektonickou kulisu, což je mnoha jeho dílům vlastní, nýbrž metodou filmové kamery jako jeviště ukotvené v bezčasí, na němž se odehrává existencionální drama reality, která nám má zůstat neodhalená. Divákovu pozornost přitáhne reklamní poutač, jenž je nesmírně zajímavý z ikonografického hlediska, totiž jako blížící se předzvěst pop-artu. Lhoták si rovněž velmi cenil amerického malíře Edwarda Hoppera, jednoho z předních reprezentantů směru American scene, upírajícího svoji pozornost na život lidí ve velkoměstech ve dvacátých až čtyřicátých letech. Lhoták tuto premisu však překonal hlubokým myšlenkovým obsahem. Zvolený námět mu byl blízký do té míry, že namaloval v téměř roce pro Jiřího Voskovce čtyři obrazy *Amerika* a dále celý seriál kreseb čítající 400 kusů na 100 listech, k němuž byl inspirován četbou knihy *V zemi pruhů a hvězd* od Berta Ženatého, poprvé

vydané v roce 1927, a která byla ihned po převratu zařazená na seznam zakázaných publikací. Začínající zuřivý antiamerikanismus po únoru roku 1948 dodává plátnu až demonstrativní charakter. Ostatně v důsledku rychle se zhoršujících politických poměrů se v této době Lhoták dostává do tíživých životních situací a pustota na plátně je přesnou analogií vývoje, který Skupinu 42 zasáhl, neboť ta záhy zaniká a její členové přicházejí o kolektivní a podnětnou bázi, jež jim spolek poskytoval. Díky tomu byla i aktivita mnoha umělců samovolně utlumena. Podobnou situaci uvádí i ve svém posudku PhDr. R. Michalová, Ph.D. (cit: „...Lhotákův seznam na rok 1949 uvádí dvacet šest děl, z nichž však šest zničilo. Jeho sebekritičnost měla až devastační následky. Prozatím sice ještě existoval výtvarný odbor *Umělecké besedy i Sdružení českých umělců grafiků Hollar*, jehož zůstával aktivním členem, ale pocit izolovanosti sílil a prohluboval se.“). Tíživá otázka, co se odehrává za zdmi dřevěných ohrad a industriálních staveb v prázdném, osamělém prostoru bez lidí, je jedním z prvků, vytvářejících z tohoto díla prostor, jenž odráží autorův hluboký emocionální náboj. Výjimečné plátno je uvedeno ve výtvarníkově soupisu díla pod názvem *Malá Amerika (Amerika II.)* a číslem 840/26. Původně pochází ze sbírky předního českého lingvisty prof. Petráčka, který ho v padesátých letech získal přímo od autora.

Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D.

Vyvolávací cena: 2 000 000 Kč
Dosažená cena: 3 400 000 Kč

František Tichý (1896–1961) Harlekýn

komb. tech. (akvarel, tempera) na papíře,
dat. 1933, sign. PD, 50 × 36 cm,
rám, pasparta, zaskl.

Poutavá, silně expresivní práce je kvalitním zástupcem autorovy tvorby spadající do umělce naprosto zlomového období. Tichý v roce 1930 zavítal do Paříže, což zásadně poznamenalo a nasměrovalo jeho další vývoj. Stavebním prvkem jeho obrazů se nově stala barevná skvrna. Přehodnotil Seuratův neoimpresionismus a dal mu vlastní osobitou formu. *Harlekýn* jako jedna z Tichého oblíbených postav komedie dell'arte zastupuje sladkobolný život kočovných komediantů, jež malíř vždy rád připodobňoval k údělu výtvarníků. Práce v odvážné, výrazné barevnosti, s až surreálním vyzněním, je mistrným dokladem autorova vlastního vidění reality a silně rezonuje jeho smutek i melancholií doby. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a doc. PhDr. T. Winterem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč
Dosažená cena: 490 000 Kč

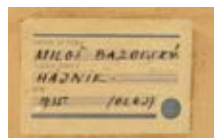

Miloš Alexander Bazovský (1899–1968) Hájnik

olej na plátně lepeném na kartonu, dat. 1935, sign. PD, 51 × 36 cm, rám

Vynikající práce je kvalitní ukázkou autorovy vyzrálé periody tvorby spadající do umělce období tzv. lyrického kontrapunktu (1934–1937). Obraz znázorňuje monumentalizovanou postavu mohutně rozkročeného bači, za nímž můžeme pozorovat dvě jen zlehka načrtnuté dřevěné koliby. Bazovský užil výrazné obrysové linky a tlumené barevnosti. Silně pastózní malba a suverénní rukopis však výjevu dodávají na živelném, velice energickém působení, které vyzařuje slovenský národní temperament a představuje Bazovského jako hrdého zástupce své země. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a prof. T. Vlčkem, CSc. Přiloženo odborné vyjádření Ing. M. Hodoše.

Vyvolávací cena: 130 000 Kč
Dosažená cena: 410 000 Kč

Antonín Chittussi (1847–1891) Montmartre

olej na plátně lepeném na kartonu, dat. 1889, sign. LD,
22,5 × 28 cm, rám

Krásná, umělecky zcela suverénní, moderně malovaná příměstská scénérie prozrazuje Chittussiho zájem o periferii rostoucího velkoměsta v době, kdy jí francouzští malíři oproti literátům nevěnovali přílišnou pozornost. Naopak Chittussi po celá 80. léta nacházel zálibu v její nepatetické opravdovosti a svým zaujetím pro její zvláštní kouzlo předznamenával civilistní proud v umění 20. století. Častým námětem umělcovy tvorby byly malebné záběry Montmartru, pod jehož kopcem tento vynikající krajinář bydlel. Zdánlivě banální motiv dokázal skvěle rozvinout v panoramatickém pohledu, vystavěném na nezvykle výrazné diagonále kopce, který je zpola zastavěn pitoreskními domky prozrazujícími svou vesnickou minulost. Malíř se v této plenérové moment-

ce záměrně vyhýbal detailní popisnosti ve snaze podchytit sentimentální krajinnou náladu. Progresivní postoj je však viditelný také v pojetí samotného pohledu, jenž je z větší části tvořen terénní vyvýšeninou, malovanou svižnými tahy štětce. Půvabná práce ze sběratelsky atraktivního pařížského období bude zařazena do soupisu umělcova díla v chystané monografii prof. R. Prahla, CSc. Původní významná předválečná brněnská sbírka. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza prof. R. Prahla, CSc.

Vyvolávací cena: 300 000 Kč
Dosažená cena: 580 000 Kč

František Muzika (1900–1974): Dvě figury

olej na kartonu, dat. 1933, sign. LD, 27 × 44 cm, rám

Raritní, na trhu velice vzácně se objevující autorova raná práce je vysoce reprezentativní ukázkou malířovy meziválečné periody tvorby. Vynikající obraz je výborným příkladem malířova plynulého přechodu od doznávajícího imaginativního kubismu k surrealismu. I když patřil Muzika k průkopníkům surrealismu v Čechách, jeho přirozený naturel mu nikdy nedovolil dát zcela volný průchod jeho iracionálním podvědomým myšlenkám. V jeho díle můžeme vždy pozorovat aspiraci ke klasickému řádu a romantickému citění. Tuto skutečnost popsal již Vítězslav Nezval v textu doprovázejícím zásadní výstavu Poesie 1932, uvádějící surrealismus na českou výtvarnou scénu, které se Muzika účastnil. Výtvarníka vystihl jako „surrealistu lásky ke klasickému životu.“

Nejlépe však vyjadřuje poetiku jeho obrazů srovnání s ranými díly Giorgia de Chirica, jehož si všiml i Karel Teige, který v katalogu Muzikovy poválečné tvorby komentoval tuto skutečnost slovy: „... Muziku sblízuje s Chiricovým snovým a melancholickým lyrismem skryté příbuzenství, jakýsi tragický klasický duch temné harmonie, prosté jakýchkoli akademicko-klasických regulí; jakýsi paradoxní klasicismus, klasicismus naruby, nasycený půlnoční fantastikou černého, nervalovského romantismu. Tento nepřímý a někdy latentní klasicismus propůjčil tvarosloví primitivistických maleb Muzikova mládí skulpturální klid a monumentálnost obrysů.“

Nemalý vliv na práce z této doby měla zajištění i autorova zkušenost se scénickými návrhy. Velice sugestivní, až magicky působivá kompozice se tak stává imaginárním jevištěm podivuhodných meta-

morfóz, jehož aktéry jsou artifiční, vzájemně propletená torza a záhadné, náhodně se objevující předměty, které však ať už svým tvarem nebo strukturou neopouští docela realitu a přímo odkazují ke konkrétním věcem. Výsledkem je tajuplná, divácky uhrančivá divadelní scéna vtahující nás do hlubin autorova podvědomí, v němž se odehrávají veškeré jeho fantastické sny a vize.

Dílo vysoké sběratelské a galerijní hodnoty je v soupisu majitelů Muzikových obrazů zapsáno pod č. 338A (*Dvě figury*, 1933, olej, 26 × 42,5 cm). Jedná se o variantu obrazu *Dvě figury v hnědé* (olej na plátně, dat. 1933, sign. LD, 80 × 160 cm, Střeďočeská galerie v Nela-hozevsi), který je vedený v Muzikově soupisu díla pod č. 338 a jenž je publikován a reprodukován v autorově monografii (F. Šmejkal, Praha 1966, obr. 45, str. 73). Práce pochází z kvalitní pražské sbírky. Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D. a prof. J. Zeminou. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa.

Vyvolávací cena: 1 000 000 Kč
Dosažená cena: 3 100 000 Kč

Zdeněk Burian (1905–1981) Helgoland

olej na plátně, dat. 1957, sign. PD, 51 × 61 cm, rám, provedena rentoaláž

Výtvarně zcela nepřekonatelně zvládnutá ukázka bravury nezaměnitelného fenoménu české výtvarné scény, mezinárodně uznávaného ilustrátora dobrodružných knih a propagátora trampingu a hnutí woodcraft, Zdeňka Buriana. Výborná ukázka malířovy brilantní techniky je v tomto případě o to vzácnější, neboť se jedná o raritně se vyskytující volnou tvorbu autora, navíc ve velkoformátovém pojetí.

Přestože se Burianova práce vymyká běžným kategoriím a měřítkům, nalezneme mezi jeho díly spojující prvek, jímž je láska k dobrodružství. Díky svým hlubokým znalostem a vrozenému smyslu pro detail předával po mnoho desítek let svým divákům svoje představy o životě na druhém konci světa. Fantastické scény díky jeho reportážnímu realismu

doslova ožívají před našimi zraky a nejinak je tomu i v tomto případě, kdy se rozhodl ztvárnit ostrov Helgoland v severním moři. Odvolává se tak na své celoživotní vzory Londona, Curwooda, Coopera, Setona, Stevenson a další a nespoutaný živel a drsný život mořeplavců se rozhodl svými ilustracemi oživit i u dvou verneovek (*Jižní Větr* a *Bouřlivý proud*). V malbě rozbouřeného moře pak Burian uváděl jako svůj vzor malíře pozdního romantismu Beneše Knüpfera, který mu imponoval svým naturalistickým sensualismem. Je pochopitelné, že tak významné dílo nebylo ve výtvarníkově tvorbě opomenuto a naposledy bylo prezentováno a následně oboustranně reprodukováno v katalogu na autorově výstavě v Muzeu Kampa Až na konec světa (16. 12. 2014 – 15. 2. 2015, str. 53–54).

Hodnotu díla zvyšuje i kvalitní adjustace. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložen odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 300 000 Kč

Dosažená cena: 550 000 Kč

Zdenka Reinerová (*1957)

Váza

olej na lněném plátně, dat. 2017, sign. na rubu,
80 × 105 cm, rám

Brilantně zvládnutá reprezentativní ukázka autorčina propracovaného hypere realismu, v tomto případě kombinovaného s abstrahující polohou malby. Umělkyně ve vynikajícím přednesu a bezchybném technickém zpracování zachycuje náročné téma křišťálové vázy světoznámé značky Moser, jejíž skleněné hrany vytvářejí abstraktní odlesky ve velice efektní kompozici. Práce pochází z malířčina ateliéru. Konzultováno a posouzeno PhDr. J. Machalickým a PhDr. R. Michalovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 120 000 Kč

Dosažená cena: 420 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Oldřich Blažíček (1887–1953)

Zahrada v květu

olej na plátně, dat. 1942, sign. LD, 51 × 67 cm, rám, zaskl.

Nesmírně svěží a s obrovskou lehkostí a suverenitou nahozená momentka právem radící tohoto autora k umělcům, kteří dokázali naplno rozvinout odkaz slavných českých velikánů přelomu století, v tomto případě atmosférou laděná až k francouzským krajinářům. Přestože se jedná o práci z malířova vyzrálého období, neopakovatelné impresivní podání hýří přímo mladickou vervou a neztrácí nic ze své dokumentární hodnoty. Blažíček bravurně zachytil cha-

rakter zobrazeného místa utvářeného mihotavými světelnými paprsky pronikajícími skrze rozkvetlé květiny a celá scéna dýchá radostnou náladou letního dne, který je naplněn pohodou. Sběratelskou hodnotu umocňuje nejen velice atraktivní námět a malířské provedení, ale i původní vkusná zdobná adjustace. Práce bude uvedena v soupisu díla v chystané monografii PhDr. N. Blažíčkové-Horové a PhDr. E. Havlové. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. M. Zachařem. Přiložena odborná expertiza PhDr. N. Blažíčkové-Horové.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč

Dosažená cena: 600 000 Kč

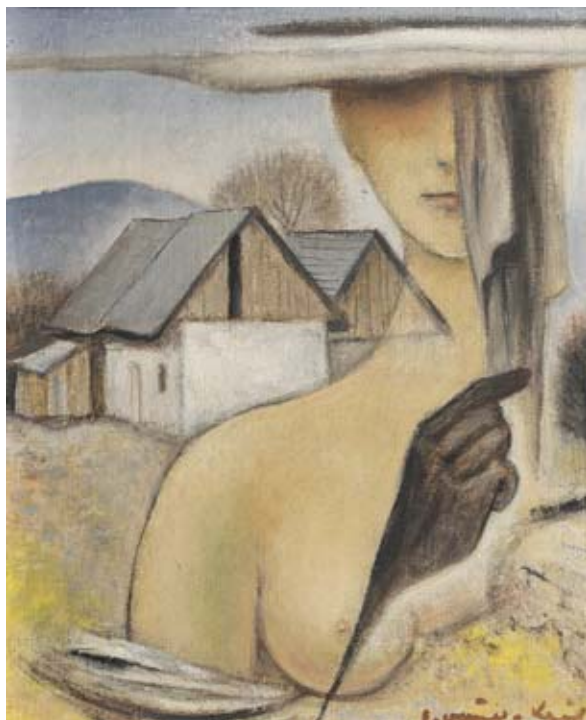
Emil Filla (1882–1953): Zátiší s ovocem

olej na dřevě, dat. 1922, sign. PD, 40 × 22,5 cm, rám

Distingovaná a navýsost progresivní práce reprezentující mistrův malířský styl založený na vytríbené technice, jež dokládá jedinečné spojení autorovy intelektuální logiky, konstruktivního nadání a tvůrčí intuice. Komorní, avšak výtvarně výtečně pojatá práce je mimořádně cenná, neboť se až doposud nacházela v soukromé sbírce v majetku rodiny původního majitele, Fillova přítele. Její připsání do meziválečného období je velice důležité, protože se jedná o jedno z nejdůležitějších, které Vincenc Kramář označil jako tzv. druhý kubismus, ve kterém umělec naplno rozvinul vlastní pojetí avantgardní tvorby. Sledujeme-li obrazy datované kolem roku 1922, je zcela nepochybné, že se oproti dílům vytvořeným během holandského pobytu zcela proměnily. Genius loci zátiší ze 17. století a barokní sensualita jsou v nich sice stále patrné, ovšem výrazně potlačené vířivými tvary syntetického kubismu. Nejedná se však o vztah předmětů k sobě samým, ale o způsob budování prostoru, plastiku a narativní čtení obrazu jako celku. Vedle bohatého malířského projevu jsou obrazy z roku 1922 příznačné ještě tím, že řada z nich, daleko více než předtím i potom, je malovaná na dřevo. V těchto dílech je snaha uzavřít hlavní motiv zátiší do vnitřního rámce, který vytváří jakýsi obraz v obraze. V tomto případě je patrný motiv zátiší u otevřeného okna, který měl Filla obzvlášť v oblibě. Složitě strukturované obrazové pole ale neubralo nic z radosti z malování, která z celé scény vyzařuje. Nepochybně zajímavý je námět, který diváka navrátí zpět do Holandska, neboť je jasným odkazem na staromistrovskou vanitas. Dokládá to rozkvetlá jabloňová ratolest, šťavnaté plody na míse i povadle, pomalu se rozkládající jablko v levé spodní části obrazu. Posuzovaný obraz, který je skutečným objevem a navýsost reprezentativním zástupcem Fillovy vrcholné periody tvorby, byl vystaven na výstavě SVU Mánes v roce 1932, což dokládá, že si ho autor velice cenil, přestože byl namalován jako drobný dárek jeho příteli. Malířská i koloristická bohatost a plnost složitě strukturované kompozice opět povyšují tohoto umělce na jednu z nejprogresivnějších osobností českého výtvarného umění 20. století. Práce bude zařazena do chystaného soupisu díla prof. V. Lahody, CSc. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Je až neuvěřitelné, jak velké bohatství vizuálních příběhů Filla do obrazu dokázal vtěsnat, kolik vnitřních dějů a výtvarných souvztažností, v něm lze objevit. [...] Jde o podstatný objev, doplňující a opětovně zhodnocující autorův profil. [...]“) a znalecký posudek PhDr. M. Kodla.

Vyvolávací cena: 2 800 000 Kč

Dosažená cena: 4 900 000 Kč

Immrich Weiner Král (1901–1978) Tajemná dívka

olej na plátně, 70. léta 20. století, sign. PD, 27 × 22 cm, rám

Skvělý a na českém trhu ojedinělý reprezentant od jednoho z neoriginálnějších a nejocetovanějších představitelů slovenského výtvarného surrealismu, v charakteristicky vytříbeném uměleckém přednesu. Dílo vycházející z nejlepších tradic špičkového secesního expresionismu v sobě snoubí nejenom autorovy vynikající znalosti německé a maďarské akademické malby, ale i poučení francouzským prostředím, které Weiner poznal na několika svých studijních pobytech, jež pak originálně propojil v osobitou verzi nadrealismu s výrazným baladicko-poetickým nádechem. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč
Dosažená cena: 200 000 Kč

Pravoslav Kotík (1889–1970) Prostitutky

olej na plátně, dat. 1925, sign. PD, 49 × 45 cm, rám

Špičkové plátno je vysoce reprezentativní ukázkou autorova výborného a významného období poloviny 20. let, zaznamenávající stylovou proměnu, kterou Kotíkovo dílo prošlo po klíčové návštěvě Francie v roce 1924, jež zásadně nasměrovala jeho další výtvarný vývoj. Atmosféra rozmanité a živoucí Paříže umělce doslova pohltila a stala se mu mocným inspiračním zdrojem. Středem jeho zájmu stále zůstal člověk. Od žánrových vesnických scén se však obrátil k ruchu města a námětem jeho obrazů se, jako i v tomto případě, staly prchavé pouliční příběhy, které mu utkvěly hluboko v paměti. Výborná práce nese všechny výtvarníkovy nejlepší malířské finesy a její vysokou sběratelskou a galerijní hodnotu ještě umocňuje opakované zařazení na výstavy, a to na expozici Pravoslav Kotík, Souborná výstava díla 1913–1959 (Mánes, 1960, kat. č. 33); Pravoslav Kotík, Obrazy z let 1914–1930 (Krajská galerie Liberec, duben 1960, kat. č. 23); Umělci sociální skupiny (OGVU Zlín, GVV Olomouc, OGV Jihlava, GVV Pardubice, 1973–1974, kat. č. 89); Obrazy Pravoslava Kotíka (GVU Cheb, 1977, kat. č. 9); Pravoslav Kotík 1889–1970 (Valdštejnská jízdárna v Praze, říjen–listopad 1991, kat. č. 117). Plátno bylo publikováno a reprodukováno v katalogu Umělci sociální skupiny: Holan, Holý, Kotík, Kotrba (M. Plánka, Zlín 1974, kat. č. 89) a v Pravoslav Kotík (1889–1970) (M. Pánková, Praha 1991, str. 25). Konzultováno a posouzeno PhDr. J. Machalickým a prof. J. Zeminou. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit: „...*Obraz Prostitutky je sběratelsky raritním a pozoruhodně vyzrálým dílem, v němž se jako v jednom z prvních ustaluje nové a nejtýpčtější autorovo období založené na osobité, fauvisticko-expressivní modifikaci pozdního kubismu.*“)

Vyvolávací cena: 300 000 Kč
Dosažená cena: 720 000 Kč

Jiří Trnka (1912–1969)

Vánoční nálada

komb. tech. (akvarel, tuš, kvaš) na papíře,
přelom 50.–60. let 20. století, sign. PD,
26 × 24,5 cm, rám, pasparta, zaskl.

Jedna z nepříliš frekventovaných a vzácně dochovaných lyrických prací Jiřího Trnky ze sběratelsky oceňovaného období výborně vystihující magickou atmosféru bílých Vánoc. Dílo, jež s největší pravděpodobností vzniklo na přelomu 50. a 60. let, je cenným dokladem období, v němž se mistr intenzivně zabýval volnou tvorbou a ve kterém vznikly jeho nejznámější ilustrace k pohádkám Hanse Christiana Andersena, bratří Grimmů a Špalíčku pohádek. Tato velice líbezná, poeticky laděná malba v suverénním a zdařilém výtvarném přednesu pracuje s autorovou charakteristickou výtvarnou zkratkou i námětem. Motiv maminky s dětátkem, jež osamoceně putují zimní venkovskou krajinou, je jeho častým a oblíbeným tématem již od 40. let. Dílo pak zaujme především něžnou barevností a originální kompozicí, v jejímž popředí si nelze nepovšimnout malé sýkorky zimou schoulené na keříku. V celkovém výtvarném přednesu se Trnka nezapře jako mistr moderní stylizace s neobyčejným smyslem pro vykreslení sensitivně laděných narativních scén. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložen odborná expertiza ak. mal. Jiřího Trnky, autorova syna.

Vyvolávací cena: 190 000 Kč
Dosažená cena: 660 000 Kč

Jan Kotík (1916–2002)

Tabule

olej na plátně, dat. 1962, sign. PD, 147 × 115 cm, rám

Monumentální, velkoformátová, sběratelsky velice vzácná práce, která stylově reprezentuje Kotíkovu důležitou etapu informelní a spontánně-expressivní gestické malby, v níž se již námětově oprostil od lidské postavy a skrze inspiraci čínskou tušovou malbou začal výtvarné dílo vnímat jako stále otevřený proces a jal se prozkoumávat možnosti obrazové plochy ve vztahu různých dimenzí prostoru a času. Intelektuálně podnětné rodinné zázemí, díky otci Pravoslavu Kotíkovi, ho předurčilo k mnohostranné umělecké činnosti – od malby, grafiky, tvorby koláží a sklářského řemesla až k povolání pedagoga v závěru života, který trávil v emigraci v západoevropském prostoru Berlína. Společně s Vladimírem Boudníkem, Zdeňkem Sklenářem či Robertem Piesenem patří do okruhu velkých solitérních tvůrčích osobností českého poválečného umění, jež se sdružovaly kolem Mikuláše Medka a u nichž krystalizovaly informální a abstraktní projevy. Kotík v první polovině šedesátých let koncipoval své obrazy jako tzv. „tabule“. Není pochyb, že byl inspirován rychlým rozvojem a dynamikou vědeckého poznání, když svá plátana měnil v pastózní plochy určené k záznamům vědeckých procesů a dějů, často doprovázených grafickými popisy či kótami. Členění těchto tabulí často navozuje dojem evidence průběhu procesu a divák je má číst jako záznam událostí a faktů převzatých z každodenní reality. Černý čtverec uprostřed pak v tomto případě přímo odkazuje k názvu díla. I přes jeho složitou pozici na pražské umělecké scéně, díky jeho zájmu o soudobé aktuální projevy evropské a americké malby, které vzbuzovaly pochybnost o autenticitě tvůrčí výpovědi Jana Kotíka, je živost uměleckého výrazu a sociální rozměr jeho díla v tomto případě nepochybný.

Význam plátana umocňuje mnohonásobné prezentování na autorových samostatných výstavách, a to jak v Čechách, tak i v zahraničí: Obrazy a sklo Jana Kotíka (Liberec, 1963); Jan Kotík (Karlovy Vary, 1991); Jan Kotík NG (1992); (Berlín, 1992); (Bochum, 1992); (Třebíč, 1993); (Jihlava, 1993). Dále je obraz reprodukován v autorově monografii na str. 238. Původně získáno z autorovy pozůstalosti.

Obraz je uveden v autorově soupise díla, který vydala Národní galerie v Praze v roce 2011 pod č. 794. Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D. a prof. J. Zeminou. Příložen odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 400 000 Kč
Dosažená cena: 1 300 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Joža Uprka (1861–1940)

Vyšivačka

olej na plátně, 1897–1898, sign. PD,
101 × 50,5 cm, rám

Lyrická, národopisně laděná a umělecky zcela typická ukázka stále vyhledávanějšího a po právu vysoce ceněného malíře moravského folkloru úzce souvisí s realizací výzdoby Vesniných škol v Brně. Ženský spolek Vesna působil v Brně již od roku 1872 a po vzoru ženského výrobního spolku v Praze měl za úkol dívky vzdělávat ve čtyřech oborech (pokračovací, kreslíci, jazykový a výrobní). Žákyně projevovaly zájem především o ženské práce, jako bylo šití a vyšívání, které pravidelně představovaly veřejnosti na četných výstavách. Věhlas školy se brzo natolik rozšířil, že bylo zapotřebí vystavět nové budovy, k jejichž výzdobě byl zvolen tehdy již uvědomělý malíř s vlastním výtvarným názorem Joža Uprka, jehož práce měly blízko k národně orientovanému umění autora interiéru Dušana Jurkoviče. Při dekoraci dvorany jedné z budov vytvořil alegorickou nástropní malbu nazvanou *Vítání Vesny* a na kratší stěně rozdělené vchodem zobrazil na dvou obrazech ženu při domácích pracích jako *Prádelnu* a *Vyšivačku*. Dekorativně pojatý obraz selského děvčete v bohatě zdobeném bělostném kroji, úzce související právě s nástěnnou malbou zmiňované Vyšivačky, by mohl dobře posloužit jako etnografický dokument. Malíř zvolil postavu ženy jako představitelky hlavní role v různých situacích rodinného života. Mladou dívku zobrazil při práci u okna v malebné lidové světničce, již zdobí v malířově díle ojedinělé mariánské obrázky na stěnách. Postupoval s velkou dávkou výtvarné jistoty, nevěnoval přílišnou pozornost detailu, spíše celkovému dekorativnímu vyznění, které je pro jeho tvorbu velmi příznačné. Výrazovým prostředkem se mu stala prosvětlená paleta a barevná skvrna, neuzavírající obraz do pevných kontur, ale poskytující mu lehkost a průzračnost. Práce byla roku 1901 publikována ve *Volných směrech* (*Volné směry* 1901, roč. 5, č. 9, str. 257) a v roce 1902 prezentována na VI. Výstavě SVU Mánes, jak napovídá štítek na zadní straně obrazu. Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc. a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena restaurátorská zpráva ak. mal. T. Bergera a odborná expertiza PhDr. H. Musilové (cit: „...Skrze obrazy Uprka dokázal jedinečně vystihnout určitou podstatu, esenci života na slováckém venkově, spjatou s vírou a pravidelným životním rytmem. Jak sám uvedl při koncipování výzdoby pro brněnskou školu Vesna: ‚pro nás je hlavní práce, radost a zbožnost.‘“)

Vyvolávací cena: 400 000 Kč
Dosažená cena: 900 000 Kč

Václav Radimský (1867–1946): Temže

olej na lepence, před rokem 1912, sign. PD, 48 × 64 cm, rám

Atmosféricky jedinečné dílo, jež nás svou skvěle vystiženou náladou přenese do mlhavého Londýna, souvisí s umělcovým pobytem v Británii před rokem 1912. Náš nejvýznamnější impresionista vynikal kromě výtvarného talentu také obchodním duchem, který zužitkoval, když spolu s bratrem Ladislavem založili v Kolíně továrnu na konzervy pod značkou Bohemia. Internacionální přesah firmy vyžadoval mnohé obchodní cesty, které Radimský využil i ke své umělecké tvorbě. Kromě Francie, Německa, Belgie a Dánska vycestoval i do Anglie, kde v jejím hlavním městě vzniklo několik v malířově díle méně obvyklých městských vedut uvolněného štětcového přednesu.

Záběr tradičně rozvrhl přes řeku Temži ve snaze zachytit neúnavnou hru odlesků na vodní hladině. Rozptýlené světlo a nejasné kontury způsobené vervným štětcovým rukopisem vzdálené připomenou dílo místního velikána Williama Turnera, který svým citlivým vystižením momentální nálady otevřel dveře modernímu malířství. Radimský se však držel soudobé řeči impresionistů,

jak ji znal od svého přítele, mistra okamžitého vjemu Clada Moneta. V chladných odstínech modří zobrazil pod dramatickým nebem britskou metropoli i s jejími hlavními dominantami prozrazujícími dlouhou historii místa. Užitím prosvítající podložky docílil silného plenérového účinku, vyznačujícího se nebývalou lehkostí a vzdušností malby. Svým moderním a malířsky mistrovským pojetím se v nejlepším slova smyslu zařadil do kontextu soudobé evropské umělecké scény.

Dílo bylo reprodukováno ve stěžejní umělcově monografii (N. Blažičková-Horová: *Václav Radimský. 1867–1946*, Revnice 2011, kat. č. 241, str. 248 s chybně uvedeným malířským podkladem). Konzultováno a posouzeno PhDr. Š. Leubnerovou a prof. R. Prahlem, CSc. Přiložena odborná expertiza PhDr. N. Blažičkové-Horové.

Vyvolávací cena: 1 300 000 Kč
Dosažená cena: 2 000 000 Kč

Rudolf Kremlíčka (1886–1932) Sukařka

olej na plátně, dat. 1917, sign. LD, 44 × 52 cm, rám

Vynikající obraz je mistrným reprezentantem autorova klíčového a velice plodného období válečných let, kdy se Kremlíčka opakovaně navracel do Kameniček. Tam našel inspiraci při pozorování prostých lidí, jež zachycoval při jejich denních činnostech. Dále tak rozvíjel žánrovou malbu svého učitele Hanuše Schwaigera. Jeho realismus však stále více přetavoval ve vlastní, zcela jedinečný styl. Důležitou roli v této zásadní přeměně hrály umělci zahraniční cesty, jež podnikl na začátku 10. let do Holandska a Paříže. Pečlivé studium holandských mistrů se projevilo především v užití zemitého koloritu, v tomto případě můžeme však zaznamenat i ozvuky slavných Vermeerových dívek u okna, jež hluboce pohrouženy do jednoho okamžiku zalévá světlo z jedné strany. Stejnou atmosférou je prostoupena i scéna se sukařkou.

Ještě zásadnější roli však hrála ve výtvarnickové tvorbě návštěva Francie. Ta prodchnula jeho výjevy světlem, které se postupně stalo naprosto nosným prvkem, který vše prostupuje a oživuje. Střet s francouzskou tvorbou přinesl do umělcova díla moderní výraz a trvale definoval jeho další směřování. Tento přerod výstižně popsal ve Zlaté Praze Antonín Macek, když komentoval právě jednu z variant *Sukař-*

ky: „Dílo Kremlíčkovu ukazuje zřejmě ono rozhraní, jež je mezi impresionismem a expresionismem, v jeho prosté linii je snaha odhmotnit skutečnost, která právě v obrazech ze života chudých a sociálně nejubožejších projevuje se celou svou tíhou. Má smysl pro onen odhmotňující účinek světla, padajícího v hluboké stíny, v jeho obrazech je cosi z toho vnitřního ovzduší, kdy umělec nespokojuje se realistickým podáním jevů.“

Malířsky bravurně zvládnutá práce je jedinečným a na trhu výjimečně se objevujícím zástupcem autorovy vrcholné rané tvorby, jež znamenitě zaznamenává Kremlíčkovy nové výtvarné postupy a nabývá tak na vysoké sběratelské a galerijní hodnotě. Atraktivitu díla ještě zvyšuje kvalitní francouzská adjustace. Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D., a prof. J. Zeminou. Příložen odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Vysoká míra koncentrace, jež je z vlastní malby patrná, převádí žánr do nové polohy, dává mu monumentální rozměr; zbavuje jej proměnlivého rázu. Důležité je, že Kremlíčka vždy pracoval přímo s modelem, že musel mít i v těchto původně žánrových námětech před sebou vybraný typ, jež dokázal posunout do nadčasové oblasti. Obraz lze považovat za určitou esenci celého raného Kremlíčkovy období, které má v dějinách českého malířství nezastupitelné místo. [...]“).

Vyvolávací cena: 350 000 Kč
Dosažená cena: 600 000 Kč

Otakar Lebeda (1877–1901) Jezerní bouda

olej na plátně, 1895–1896, sign. PD, 76 × 96 cm, rám

Monumentální plátno ve zcela brilantním malířském zpracování výborně reprezentuje tvorbu jednoho z nejvýznamnějších žáků Mařákovy školy, který vedle Antonína Slavíčka položil základ české moderní krajinomalby. Práce souvisí s autorovým pobytem v Krkonoších, kam se vydal za svou nešťastně krátkou uměleckou dráhu celkem třikrát. Zvláště druhý a třetí pobyt je zdokumentován díky dochované korespondenci s rodinnými příslušníky, především pak v dopisech mamince. Do tohoto krásy plného a zároveň poněkud tajemného kraje se bohem obdařený plenérista vypravil s vidinou každodenní práce pod širým nebem. Tu mu ovšem komplikovalo špatné počasí, které roku 1895 popsal v dopise rodičům: „*Jen podotýkám, že modré nebe jsem neviděl a prý v létě málokdy je k vidění, tedy naději si naň nedělám.*“ I přes tuto nepřízeň vytvořil každý den jednu studii, z nichž dnes známe jen nepatrnou část. V následujícím roce jej trápila obdobná situace, jak napsal matce: „*Ale co mám dělat dvě plachty načrtnuty, třetí menší taky, čtvrtý už napnutý... Potřebuji asi 8 dní pěkných k domalování malého jezera a velkého (dvou), [...] ale doufám, že ty jezera dobře dopadnou, bude-li počasí.*“ (in: Hulíková 2009, str. 87)

Lebeda usiloval o věrné zachycení zvláštní proměnlivé atmosféry liduprázdné přírody, často zahalené v hustou, ne-

prostupnou mlhu. V době prvního i druhého krkonošského pobytu mu byla velkým tématem horská jezera, která představoval v neobyklém pohledu shora do hlubiny, jež bývá interpretovaná jako „*symbol duše, nitra, případně smrti*“. I přesto, že je představovaný obraz obdobného kompozičního řešení, nepůsobí osamělé místo nijak skličujícím či tísnivým dojmem. Umělec realisticky popsal strmé, klečí porostlé kamenité svahy spadající k vodní hladině tzv. Malého jezera, na jehož břehu stojí osamělý hostinec, známý jako Jezerní nebo také Hamplova bouda. Krkonošské malby zachovávají obdobnou barevnost v chladných tónech celé škály zelení, jež jsou zvláště v popředí kladeny ve zvýšené pastě, umocňující expresivitu malířského výrazu. Její vzácnost, vysoká kultivovanost a umělecká vytříbenost by neměla být přehlédnuta žádným náročným sběratelem umění. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. M. Zachařem. Přiložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové (cit.: „[...] Jezerní bouda zachycuje úbočí krkonošských kopců, která spadají k modrošedé hladině jezera. Pohled z kopců dolů k horskému oku, pohled shora do propasti, byl častým prvkem Lebedových prací a odrážel jeho subjektivní nálady i vnitřní emoce. V tomto pohledu vynikly též dlouhé svahy kopců, místy zarostlé klečí nebo pokryté kamením či menšími skalami, jejichž ‚sestavy‘ malíř tak rád a často zachycoval. [...]“).

Vyvolávací cena: 900 000 Kč
Dosažená cena: 2 200 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Bedřich Havránek (1821–1899): Pohled na ledovec sv. Bartoloměje u Königssee

olej na plátně, dat. 1846, sign. LD, 86 × 74,5 cm, rám, provedena rentoaláž

Velkolepá krajinná scenérie zachycující horskou přírodu v její neustálé dramaticčnosti představuje jedno z nejvýznamnějších pláten romantického malíře a reprezentanta Haushoferovy školy Bedřicha Havránka. Již v době studií na pražské Akademii se mladý umělec profiloval jako jeden z nejtalentovanějších žáků, jehož práce záhy vzbudily velkou pozornost významných sběratelů. Po úspěchu s dílem *Alpská krajina při západu slunce* z roku 1844 představil na výstavě Krasoumné jednoty roku 1846 také námi nabízený obraz *Pohled na ledovec sv. Bartoloměje u Königssee* a stvrdil jím před uměnímilovnou veřejností svou neochvějnou pozici v kontextu evropské krajinářské scény. Na rozdíl od svého výtvarného vzoru, bratrance Maxe Haushofera, jež vyhledával poklidné jezerní krajiny, se připojil k dynamičtějšímu romantismu 40. a 50. let 19. století. Své představy naplňoval plenérovými pobyty v alpských velehorách, kde se věnoval záznamům krajiných jednotlivin, jež pak rozvedl v monumentální kompozice ve svém ateliéru.

Působivým kompozičním aranžmá vycházejícím z dramatické diagonály horské bystriny deroucí se korytem mezi balvany zdůraznil efektní vyznění zobrazeného výjevu, které nabývá na intenzitě bri-

lantně zachycenou atmosférickou proměnou s přicházející bouřkou. Svou neobyčejnou uměleckou vyzrállost autor demonstroval důmyslným osvětlením scény, v níž zaujme půvabný výtvarný detail na potměnělém kameni sedícího orla na pozadí sluncem prozářených velehor. Havránek tak užil principu barokního repousoiru, uplatňovaného dalšími Haushoferovými žáky. Vzácné plátno z umělcova raného období se do Čech navrátilo teprve před nedávnem a doplnilo dosavadní poznání o české krajinomalbě 19. století. Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza doc. PhDr. M. Mžýkové, CSc. (cit.: „[...] U Havránkova obrazu *Pohled na ledovec sv. Bartoloměje u Königssee* z roku 1846 lze shledat neobyčejnou vyzrállost a koloristickou uměřenost mladého malíře, aniž by přetěžoval krajinomalbu nadměrným uplatněním detailů. Dílo je excelentním stvrzením Havránkova krajinářského mistrovství, řadícího jej mezi čelné představitele českého umění 19. století. [...]“).

Vyvolávací cena: 1 000 000 Kč
Dosažená cena: 1 400 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Jakub Schikaneder (1855–1924) Žebráček

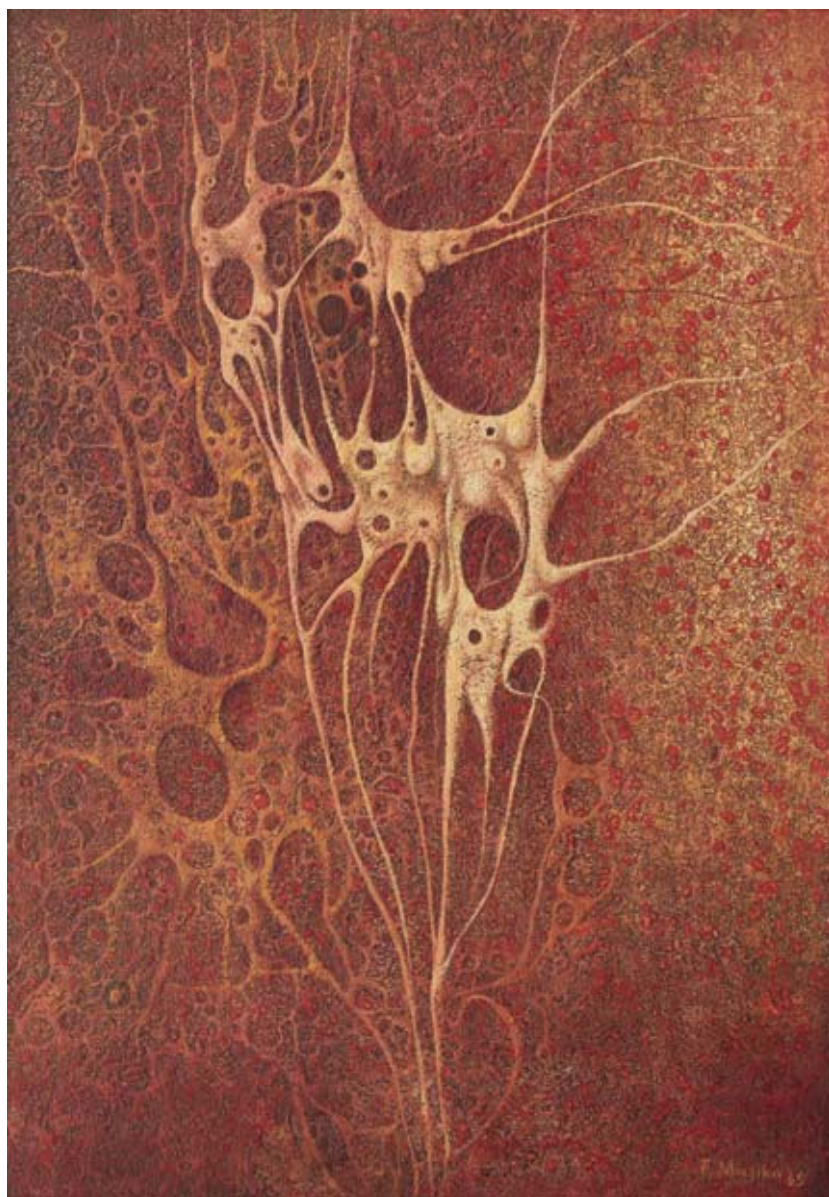
olej na dřevě, dat. 1883, sign. LN, 51 × 30 cm, rám

Doposud neznámá, raná ukázka Schikanederovy figurální tvorby tematizuje jednu z poněkud truchlivých stránek sociální skutečnosti první poloviny 80. let 19. století, kterou určovaly zcela zásadní změny ve společnosti, politice a civilizaci. Sociálně-kritické náměty se v díle jednoho z našich nejvýznamnějších malířů zpočátku objevovaly se zvýšenou četností, což bezpochyby souviselo s umělcovým tříletým pobytem v Mnichově u českého rodáka Gabriela Maxe. Také v jeho tvorbě lze vysledovat smutné reflexe dobových událostí, jež dokázal popsat s patřičným vcítěním a smyslem pro pochopení látky. Realistickému pojetí a prvkům naturalismu v emotivně působivých obrazech však Schikaneder přitakal i vzhledem k znalosti pařížské umělecké scény. Právě v dětském námětu se nejemotivněji projevovala podstata drsné dobové skutečnosti a tragický úpadek lid-skosti. Postava mladého žebračka, jenž prosebně natahuje směrem k divákovi ruku s kloboukem, vykazuje výrazové prostředky, které později Schikaneder opouští. Myšlena je tím především určitá ráznost, až obhroublost, podmíněná bezpochyby volbou motivu. Zemitá barevnost navíc přispívá k umocnění výsledného dojmu z díla, jehož hlavním moti- vem je vyjádření individuálního sociálního osudu. Umělec v tomto komorním portrétu projevil schopnost věrně vystihnout chlapcův výraz se zvýšeným důrazem na jeho psychologizaci. Akademický vklad je zde propojen se zcela specifickým zvládnutím barevné hmoty, jež je modelována uvolněnějšími širokými tahy štětce.

Malířsky vysoce kultivovaná, jímavá práce, která ve své podstatě upomene na díla předních francouzských realistů, zastupuje důležitou kapitolu malířovy tvorby, jejíž vzorky se na trhu s uměním neobjevují příliš často. Vzhledem k nesmírné vzácnosti tohoto artiklu a jeho významu pro poznání a ucelení umělcova díla by mu měla být věnována maximální pozornost všech náročných sběratelů. Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza prof. T. Vlčka, CSc.

Vyvolávací cena: 500 000 Kč

Dosažená cena: 1 400 000 Kč

František Muzika (1900–1974): Bažina IV.

olej na dřevě, dat. 1965, sign. PD, 49 × 34 cm,
rám, na rubu autorovo číslo 849

Špičková, malířsky brilantně zvládnutá práce je výbornou ukázkou z autorova vynikajícího cyklu bažin, jenž se proplétá celým jeho dílem od konce 20. let, kdy jím navázal na artifieliistické podněty Jindřicha Štyrského a Toyen. Vytvořil si ovšem vlastní, specifickou výtvarnou řeč a rozvinul vesmír plný permanentních metamorfóz a permutací, jako by jeho schopností bylo nahlížet pod povrch, až k samotným buňkám, odkrývat jejich nitro a sledovat latentní procesy, které se dějí uvnitř a které zůstávají prostému zraku skryty.

Až magicky působící obraz, jehož složitá vnitřní struktura má podobu jemného pletiva buněk, utvářených pečlivě vrstvenou barevnou hmotou, je jakýmsi nově vytvořeným živoucím objektem, organismem z masa a krve, který malíř podpořil i planoucí ohnivou barevností. Organický mikrokosmos osvobodil ze zajetí obrysu, aby se mohl volně rozptýlit po celé ploše obrazu, zároveň se však celá struktura rozpínající se bytosti rozpadá. Jako by se jednalo o podobnoství o dočasnosti a neodvolatelné konečnosti lidského osudu, či obrody a zániku universa.

Je nepochybné, že si tohoto obrazu Muzika vážil. Zařadil jej totiž do své monografie z roku 1966 (F. Šmejkal, Praha 1966, obr. 161) a několikrát dílo prezentoval v zahraničí (např. František Muzika. Obrazy z let 1935–1965, Galerie Fronta, Praha, 25. 9. – 26. 10. 1966, kat. č. 50; Frantisek Muzika of The Imagination of a Lyrical Order, Art Centrum, 1966, kat. č. 23 [čb. repro v katalogu]). Obraz byl rovněž vystavený na velké retrospektivě Františka Muziky ve Valdštejské jízdárně v Praze (Národní galerie, Praha září–říjen 1981, č. k. 128) a autor jej zapůjčil na své zahraniční výstavy, které byly pořádány v Bruselu a v Ženevě (Frantisek Muzika, Galerie Maya, Brusel, 26. 1. – 15. 2. 1967, kat. č. 18). V autorově soupisu díla je vedený pod č. 849. Dílo je v původní adjustaci.

Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D. a prof. J. Zeminou. Příložená odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Muzika uplatňoval jemný, téměř filigránský rukopis, zabýval se až protoplasmatickými záchvěvy hmoty, rozprostírající se po celé ploše jako pulzující, neustále se proměňující tkáň, jež se zhmotňovala, rozpadala a opět ve vlásencovitých tazích vzájemně spojovala a proplétala. Muzika se v bažinách pohyboval na krajní hraně abstrakce, nicméně vždy si uchovával sepětí s tématem, jehož volba byla pro jeho malířské dílo rozhodující. [...]“).

Vyvolávací cena: 1 300 000 Kč
Dosažená cena: 2 600 000 Kč

Vojtěch Hynais (1854–1925)
Plavovláška

pastel na papíře lepeném na plátně, okolo roku 1900, sign. PD,
46 × 38 cm, rám, zaskl.

Virtuózní, tematicky i sběratelsky přitažlivý pastel v sobě snoubí veškeré charakteristické malířské finesy vrcholného, pařížským studiem značně ovlivněného, díla Vojtěcha Hynaise. Zobrazení dívčího profilu přes rameno není v umělcově tvorbě ojedinělé a nachází uplatnění i v jednom z nejslavnějších pláten *Paridův soud*. Stejně tak příznačné je i užití zelených reflexů na inkarnátu modelčiny pleti, pro které byl tento význačný „český Pařížan“ méně chápavými českými konzumenty umění mnohokrát terčem posměchu. Tato jedinečná práce dokonale propojuje akademické tradice s novými postupy, projevujícími se v jedinečném zacházení se světlem a jeho působením na barevnou skladbu obrazu. Představou plavovlásku s vavřínovými listy ve vlasech lze chápat jako jednu z Hynaisových četných alegorií, či jednu ze svatých žen (sv. *Cecilie*, *Panna Orleánská*), jež se v díle pravidelně objevovaly od 80. let 19. století, i na počátku století nového. Obraz bude zařazen do připravovaného soupisu v monografii doc. PhDr. M. Mžýkové, Ph.D. Konzultováno a posouzeno doc. PhDr. M. Rakušanovou, Ph.D. a doc. PhDr. M. Mžýkovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč
Dosažená cena: 430 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD
(nejvýše vydražená
autorova kresba)

Josef Istler (1919–2000)
Hlava

komb. tech. (textilie, mačkaný papír, reliéfní
struktura, průmyslové barvy) na sololitu,
60. léta 20. století, sign. PD, 87 × 48 cm, rám

Vysoce sugestivní obraz je výborným reprezentantem vrcholné periody tvorby předního českého představitele surrealismu a abstrakce, člena skupiny Ra a COBRA, Josefa Istlera. Dílo je mistrným dokladem autorovy bohaté fantazie a svým pojetím na pomezí surrealismu a informelu nezapře úzké styky s okruhem Mikuláše Medka. Silně podmanivý účinek tajuplného obrazu ještě umocňuje užití rozličných technik, vrstev a materiálů, jež dodávají celému výjevu na působivosti a divácké atraktivitě. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zemínou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč
Dosažená cena: 320 000 Kč

Adriena Šimotová (1926–2014)
Očišta

tempera na sololitu, dat. 1969, sign. PD, 122 × 93 cm, rám

Naprosto výjimečná, na trhu vzácně se objevující velkoformátová práce je špičkovým reprezentantem autorčina vyzrálého výtvarného projevu. Dílo vysoké galerijní a sběratelské hodnoty souzní s dobovými fenomény, jako byla „nová citlivost“ a „nová figurace“.

Vysoce kultivovaná kompozice založená na výrazové redukci, na střetu ostrých pevně daných geometrických tvarů a linií s nepravidelnými formami, odráží malířčinu potřebu koncentrovat se pouze na podstatné, zachytit v té nejjednodušší, od všeho zbytečného oproštěné podobě lidskou stopu v každodennosti. Jasně čisté barvy a harmonická skladba tohoto křehkého, hluboce oduševnělého obrazu působí uklidňujícím, až meditativním dojmem. Práce je mistrným dokladem autorčina vysoce senzitivního vnímání světa i jejího jedinečného výtvarného talentu, jenž z ní bezesporu činí jednu z největších českých umělkyní druhé poloviny 20. století.

Monumentální obraz je veden v malířčině soupisu díla pod č. 227 a je publikován v její monografii *Adriena Šimotová* (P. Brunclík [ed.], Praha 2006, str. 301). Dílo bylo majitelem získáno přímo z ateliéru autorky. Původní vložena adjustace včetně hřebíků. Konzultováno a posouzeno PhDr. K. Srpem a PhDr. J. Machalickým. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: „[...] V posuzovaném obraze *Očišta* vytvořila Šimotová nesmírně atraktivně malířsky strukturovaný celek, který nechává zaznít osamostatněnou barevnou hmotu a citlivé kresebné gesto. Intimita každodenního rituálu je tu povýšena na slavnostní okamžik. [...]“).

Vyvolávací cena: 600 000 Kč
Dosažená cena: 1 900 000 Kč

František Hudeček (1909–1990): Park na podzim

olej na plátně, dat. 1944, sign. PD, 65 × 81 cm, rám

Mistrná, v autorově tvorbě ojediněle se vyskytující velkoformátová práce spadá do Hudečkova sběratelsky nejvyhledávanějšího a nejvýznačnějšího období 40. let, kdy jako jeden ze stěžejních členů Skupiny 42 hledal hlavní inspiraci pro své dílo v městském prostředí. Civilistně laděné dílo se vyznačuje nejen charakteristickým skupinovým poetismem, ale i umělcovým osobním hlubokým zájmem o člověka a místo, ve kterém žije. Malba v sobě spojuje protiklady romantického citění a zároveň smysl pro přesný řád, pro jasné a přísné uspořádání obrazového prostoru – znaky tolik typické pro celou Hudečkovu tvorbu.

Ve snové, až magické kompozici, dotýkající se v mnoha momentech hranic abstrakce, dává autor volnost vlastní představivosti a rozehrává surreálnou scénu založenou na vyprázdněném prostoru tajemného zákoutí v parku, v němž lidskou přítomnost nahrazuje hradba vertikálně protáhlých subtilních stromů, jejichž špičky jsou v náznačích zakončeny kříži a které

působí jako živoucí rej tančící svůj osudový tanec kolem pestrobarevné kupky spadaného listí, symbolu podzimu. Holé větve jako by však upozorňovaly na neodvratně se blížící nevlídné období zimy. Výtvarně bravurně pojaté, melancholicky zamyšlené dílo vysoké galerijní i sběratelské hodnoty tak výborně a velice osobitě reflektuje nelehkou dobovou situaci a prazvláštní válečnou atmosféru. Hodnotu díla ještě umocňuje vynikající vkusná adjustace. Obraz byl publikován a reprodukován v autorově monografii František Hudeček (J. Machalický / M. Zeman, Praha 2011, obr. 107, str. 126). Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a prof. T. Vlčkem, CSc. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 1 200 000 Kč
Dosažená cena: 1 900 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Václav Radimský (1867–1946): Pohled na Rouen

olej na plátně, dat. 1903, sign. LD, 58 × 71 cm, rám

Velice vzácně se v díle bytostného krajináře a francouzským uměním poučeného impresionisty objeví veduta, či dokonce, jako je tomu v tomto případě, vzdušný pohled na město. Tento dlouhodobě neznámý olej zachycující Rouen s dominantou gotické katedrály v říčním údolí řeky Seiny představuje Radimského jako malířsky vyzrálého umělce se schopností pojmut krajinu v její šíři i hloubce. K umocnění vzdušné nálady užil jemných, až stříbřitě kmitavých šedých tónů, jimiž dosáhl pastelového účinku. Dalekosáhlé zákruty řeky, přepásané několika mosty, jsou malovány v nezvykle něžné, až tlumené barevnosti. Obraz datovaný rokem 1903 patří mezi špičková Radimského díla a skvěle reflektuje mo-

derní francouzskou tvorbu tehdy stále slavnějšího a uznávaného umělce. Věhlas díla neunikl ani české uměnilovné veřejnosti, když bylo roku 1906 publikováno ve Zlaté Praze (XXIII., 1906, repro. str. 153). Později bylo pod názvem *Pohled na Rouen* zařazeno do soupisu v monografii Václava Radimského (N. Blažíčková-Horová, Václav Radimský, Řevnice 2011, kat. č. 161, str. 235). Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. M. Zachařem. Příložena odborná expertiza PhDr. N. Blažíčkové-Horové.

Vyvolávací cena: 1 200 000 Kč
Dosažená cena: 2 800 000 Kč

Otakar Kubín (1883–1969)
Odpočinek

olej na plátně, 20. léta 20. století, sign. PD, 54 × 65 cm, rám

Poetická, idylicky uchopená momentka je vynikající ukázkou Kubínova špičkového a sběrateli nejvyhledávanějšího období kolem poloviny 20. let, v němž malíř naplno rozvinul svůj nejryzejší neoklasicistní rukopisný styl. V posuzovaném obraze se malíř projevuje jako mimořádně citlivý pozorovatel milovaného a důvěrně známého provensálského kraje, neboť se mu podařilo přesně zachytit jeho nepatetickou krásu vyzářující vnitřní pohodu a harmonickým souladem. Krajina v Kubínově díle zaujímá výsadní postavení, a proto naprostou výjimečnost tohoto malebného plátna dokládá zejména raritní uplatnění detailu v podobě odpočívajícího vesničana s psíkem ve zlatém řezu kompozice. V pozdějších pracích Kubín veškerou figurální stafáž vyloučil. Dílo naplněné lyrickou atmosférou, sluncem prosycenou náladou a touhou po klidu dýchá optimistickým nábojem a klasickým vnitřním řádem, který byl autorovi vlastní. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a prof. T. Vlčkem, CSc. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D.

Vyvolávací cena: 450 000 Kč
Dosažená cena: 780 000 Kč

František Janoušek (1890–1943) Na břehu

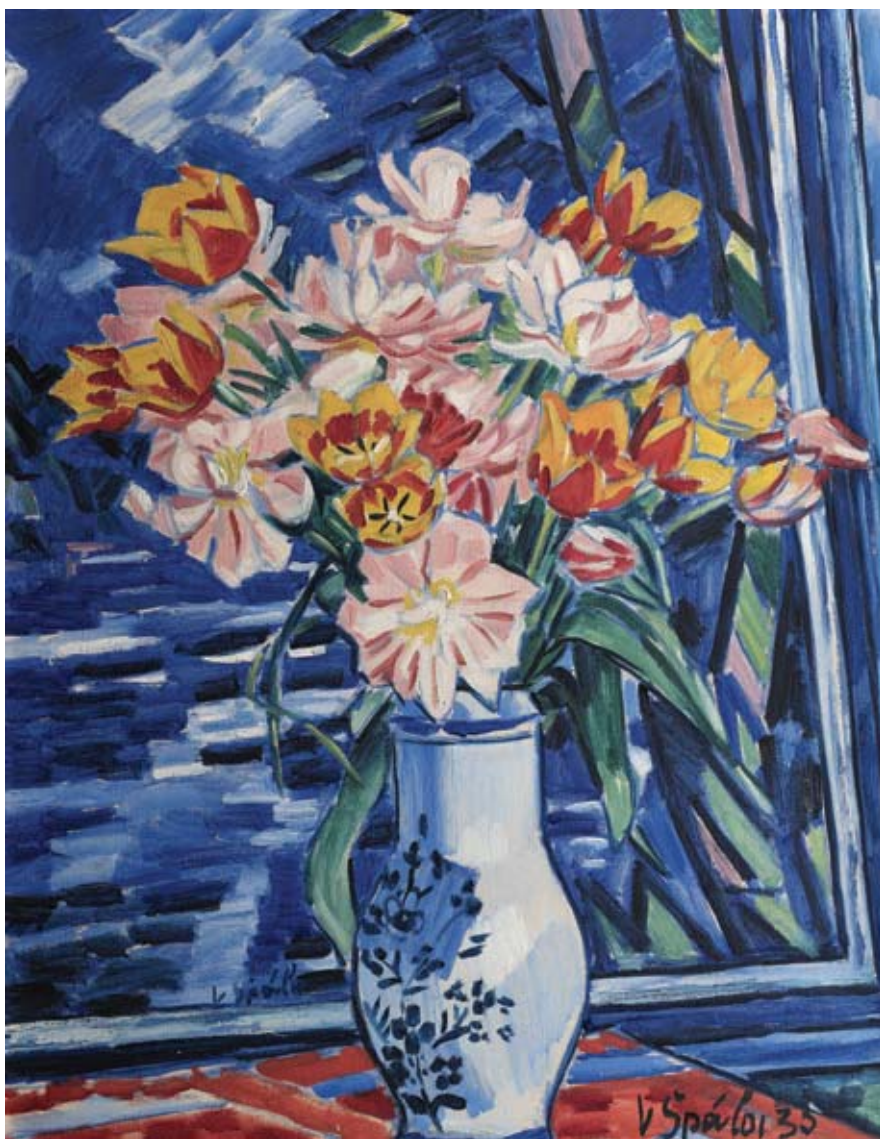
olej na plátně, dat. 1925, sign. PD, 60 × 73 cm, rám, oboustranná malba

Výjimečná, na trhu zcela raritně se objevující autorova raná práce je mistrnou ukázkou Janouškovy krátké periody tvorby zabývající se neoklasicismem, v němž brzy dosáhl velkých uměleckých úspěchů a ohlasu, díky čemuž byl v roce 1923 přijat do vůdčího uměleckého spolku SVU Mánes, a mohl tak vystavovat na členských výstavách a reprodukovat své práce ve Volných směrech.

Malíř v monumentálně citěné, tichem prochnuté scéně zobrazil v neoklasicisty oblíbeném námětu idylického koupání dvě pradleny odpočívající u vody. O tomto obraze se v Janouškově monografii zmínil Jindřich Chaloupecký, který jej popsal slovy: „...Janoušek roku 1925 v obrazech *Na břehu* a *Žnec a žnečka přešel pod vliv předkubistického i pokubistického Picassa*“ (J. Chaloupecký, Praha 1991, str. 34), o čemž svědčí především velký důraz kladený na mohutný tělesný objem, jenž zobrazovaným dodává vážný, až majestátní výraz. Sluncem prosycený, provzdušněný výjev v malířsky vytříbeném rukopise působí velice harmonickým a uklidňujícím dojmem a v mnohém jej lze srovnávat i s nejlepšími díly členů skupiny Tvrdošijní, která rovněž měla na umělce bezesporu nemalý účinek.

Vysokou galerijní a sběratelskou hodnotu díla ještě zvyšuje velice zajímavá malba s figurálním motivem zasazeným do baru na zadní straně obrazu. Plátno bylo opakovaně zařazeno na výstavy, a to hned v roce dokončení práce na podzimní členskou výstavu SVU Mánes v roce 1925 (zde mělo ještě název *U řeky*, kat. č. 103 a prodávalo se za 900 Kč), následně bylo zřejmě vystaveno na Janouškově posmrtné výstavě, uspořádané SVU Mánes v roce 1947 (kat. č. 4), poté na autorově samostatné výstavě v roce 1965 na zámku v Nelahozevsi (Středočeská galerie, kat. č. 12), naposledy na výstavě *Mezi klasickým řádem a selankou, Český neoklasicismus dvacátých let* (Galerie hlavního města Prahy, 1989, kat. č. 36), kde bylo rovněž reprodukováno. V souvislosti se svým prvním vystavením byl obraz otištěn v *Prager Presse*, 15. 11. 1925. Obraz pochází přímo z Janouškovy pozůstalosti. Původní adjutace. Plátno bude publikováno a zařazeno do soupisu díla v chystané monografii PhDr. J. Vykoukala. Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D. a PhDr. J. Vykoukaelem. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit: „...*Jde o skvělou ukázkou Janouškovy tvorby a velmi přesný obraz, zapadající do vývoje českého malířství dvacátých let, v němž představuje důležitou položku.*“)

Vyvolávací cena: 250 000 Kč
Dosažená cena: 720 000 Kč

Václav Špála (1885–1946): Kytice tulipánů

olej na plátně, dat. 1935, sign. PD, 92 × 73 cm, rám, na rubu číslo 819 ve dvojité závorce a razítko z výstavy v Mánesu

Tradičně krásná, s chutí promalovaná kytice je výbornou a reprezentativní ukázkou z autorova vynikajícího roku, ve kterém mu byla jako etablovanému umělci uspořádána na počest jeho padesátých narozenin významná souborná výstava čítající přes dvě stě exponátů. Na této výjimečné přehlídce byl v budově Mánesa vystaven i tento olej, což dokládá razítko na rubu obrazu (200. členská výstava SVU Mánes [15. 10. – 24. 11. 1935, kat. č. 147, str. 12]). Výjimečnost plátna však podtrhují ještě další skutečnosti, nejen jeho prezentování veřejnosti, ale zejména fakt, že obraz můžeme spojit se Špálovými vyrovnanými a šťastnými léty. Přestože květinová zátiší hrají v umělecké tvorbě tohoto výtvarníka jednu z nejpodstatnějších rolí, Špála vždy dokázal své kytice povýšit v mimořádný divácký zážitek, v dokonalou harmonii spojení smyslů s realitou. Pozorovatele zaujme především pozadí, před

kterým je kytice umístěna, tedy plátno jiného autorova obrazu. Jasnou prioritu ve výstavbě obrazu pak sehrává charakteristická ultramarínová modř, sofistikovaně tvarující formy květů a vytvářející dojem trojrozměrného prostoru.

Atraktivitu díla zvyšuje dobová adjustace. Obraz bude zařazen v autorově monografii připravované PhDr. K. Srpem. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložen znalecký posudek PhDr. M. Kodla.

Vyvolávací cena: 1 800 000 Kč
Dosažená cena: 2 300 000 Kč

Josef Šíma (1891–1971): Portrét paní L. Seifertové

komb. tech. (olej, tempera, tuš) na plátně, dat. 1935, sign. PD, 60 × 45 cm, rám

Špičková, silně sugestivní práce galerijní úrovně je mistrným reprezentantem autorova sběratelsky vyhledávaného období 30. let, kdy se Šíma věnoval, ač tento žánr již dávno většina avantgardistů zavrhl, portrétu. Vlna nezájmu o tuto malířskou disciplínu začala silit ve 20. letech. Příkladem tohoto úpadku byla ostatně i situace, která se odehrála v roce 1923 na devětsilském Bazaru moderního umění, kde viselo zrcadlo s ironickým nápisem „Váš portrét, diváci!“ – jako výsměch těm, kdo by si svou podobiznu snad ještě chtěli nechat vymalovat. Tuto úlohu měla plně převzít fotografie.

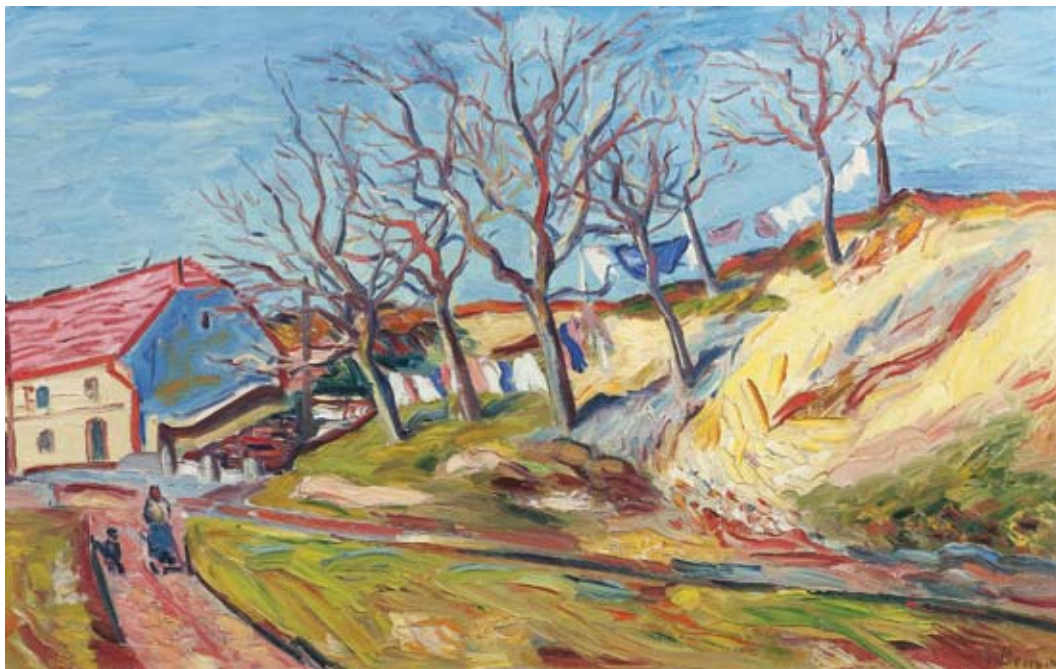
Šíma však tento názor nesdílel a plně si uvědomoval četné výhody média malby, které fotka postrádala. Provázela jej touha po postžení tajemství lidské tváře, vyjádření vnitřního života člověka, nejen realistickým zachycením jeho fyzické stránky. Malíř chtěl ztvárnit ono jedinečné zvláštní psychické fluidum vyzařující z každé jednotlivé bytosti. Nešlo mu o reprezentační funkci portrétu, ale o vyjádření důvěrné vnitřní kontemplanace, což se mu také dařilo a vytvořil tak bezesporu jednu z nejpronikavějších a nehlubších portrétů moderního evropského malířství vůbec.

Umělcovy podobizny ze 30. let snad nejlépe vystihla Hana Volavková ve své recenzi na malířovu výstavu v Obecním domě v roce 1936, když napsala: „Jeho dílna má leccos společného s pracovním astrologem. Spíše než na laboratoř z 20. století vzpomeneme na antickou věštinu. Šíma ani nepopisuje, ani nezpodobňuje – většinou hádá a často uhodne. Jeho portréty jsou jakýmsi uměleckým horoskopem a spolu s podobou dostanete v obraze i napsaný svůj osud. Nejde mu tolik o zevní podobu ani o psychologický portrét, spíše o neznámé síly, které spoluurčují náš osud. Při pohledu na Šímovy

portréty začnete věřit, že vnější podoba-forma má větší úlohu, než jsme ji ochotni přiznat. Křivka těla, sklon hlavy, nasazení krku nejsou pro Šímu charakteristikami vnějšího zjevu, přečte je tak, jak čtou chiromanti z čar na rukou.“

Ludmilu Seifertovou, která patřila do okruhu umělcových blízkých osob, zobrazil z profilu částečně skrytou za modrým závěsem. Světelně modelované objemy pojednal hladkým, splývavým rukopisem. Ostře vykreslené linie následují neurčité mlhoviny. Světlo v sobě nese silnou spiritualizační funkci. Popřít nelze ani přítomnost Šímova oblíbeného androgynního principu původní mytické jednoty pohlaví. Veškerý výraz autor vložil do oduševnělého, jemně modelovaného obličej, zatímco tělo potlačil. I když se žena nedívá přímo na nás, působí její pohled velice uhrančivým a vážným dojmem, jako by viděla něco, co je ostatním očím skryto, a jako bychom my mohli nahlédnout přímo do nitra její duše. Brilantní obraz v sobě snoubí veškeré autorovy výtvarné finesy a jeho vysokou sběratelskou a galerijní hodnotu dokládá i zařazení na autorovu důležitou retrospektivní výstavu Josef Šíma 1926–1936, uspořádanou Uměleckou besedou (Obecní dům, Praha, 5. 11. – 6. 12. 1936, kat. č. 76). Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Máme před sebou ukázkou vrcholného portrétního umění hlavního zástupce české moderní malby. [...]).“

Vyvolávací cena: 2 900 000 Kč
Dosažená cena: 3 700 000 Kč

Vincenc Beneš (1883–1979)
Pražská periferie

olej na plátně, dat. 1931, sign. PD, 58 × 92 cm, rám

Svěží, moderně laděná plenérová momentka v nezaměnitelném rukopise z malířových procházek v okolí vlastní vily a ateliéru ve Střešovicích z kvalitního, vysoce ceněného a sběratelsky atraktivního období 30. let.

Výtvarně velkoryse pojatý obraz vyniká uvolněným fauvistickým a kresebně potlačeným rukopisem ve prospěch promyšleného rozvrhu delikátní barevné škály. Rytmičky živelný rukopis akcentuje malířovu vytříbenou schopnost vyjádřit zamýšlenou atmosféru a náladu zobrazené scény.

Hodnotu díla akcentuje skutečnost, že obraz pochází z autorova ateliéru a bude uveden v soupise díla připravovaného Mgr. B. Ropkovou. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč

Dosažená cena: 410 000 Kč

Jan Zrzavý (1890–1977): Zátiší s konvicí

olej na plátně, dat. 1931, sign. PD, 27 × 35 cm, rám, zaskl.

Brilantní, sofistikovaně vystavěný obraz je špičkovým reprezentantem autorova výborného období let 1928–1931, kdy se soustavně věnoval tématu zátiší, k němuž se znovu navrátil v 50. a 60. letech, kdy jej dále rozvíjel a varioval. Ovlivněn svými cestami po Itálii maloval své obrazy pod silným dojmem primitivů, které velice obdivoval. Většinu zátiší, v nichž nalézal prostor pro nejrůznější kompoziční i barevné hříčky, zhotovil stejně jako toto dílo ve formátu 27 × 35 cm.

Zrzavý přistoupil k výrazné tvarové redukci. Zobrazované předměty oprostil od veškerých detailů, zobrazil je v jejich základních formách. Jednotlivé objekty nevrhají stíny, nejsou plastické. Prostor je potlačen, perspektiva nehraje žádnou roli. Konvice a ovoce jsou rozmístěny tak, aby mezi sebou i svým okolím utvářely harmonický celek. Kontrast ostře řezaných hran a oblých linek vnáší do obrazu značnou dynamiku a živost. Užítí jemného pastelového koloritu, jež narušuje pouze výrazná modrá barva, kterou malíř postihl tělo konvice, dodává celému výjevu vyvážený výraz a lyrickou atmosféru.

Toto zátiší vysoké galerijní a sběratelské hodnoty mohlo být s velkou pravděpodobností vystaveno na Zrzavého samostatné výstavě v Alšově síni Umělecké besedy (*Zátiší s konvicí*, dat. 1931, kat. č. 18), která proběhla 26. 9. – 24. 10. 1931, o čemž svědčí i nálepka na rubu obrazu. Práce pochází z významné kvalitní pražské sbírky malostranské rodiny Fragnerovy. Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D., a prof. J. Zeminou. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Zrzavý si doslova hrál s několika nejpodstatnějšími prvky, dával je do různých sestav, aby z nich vždy vytěžil nejvyváženější celek. Přestože je Zrzavý známý především jako krajinář a figuralista, skupina zátiší představuje v českém meziválečném malířství ojedinělou enklávu, naznačující, že lze s tímto žánrem zacházet i jinak, než čistě kubistickým či fauvistickým způsobem. [...]”).

Vyvolávací cena: 2 500 000 Kč
Dosažená cena: 4 800 000 Kč

Toyen (1902–1980): Šero v pralese

olej na plátně, dat. 1929, sign. PD, 114 × 89 cm, rám

Naprostu mimořádná, na trhu zcela raritně se vyskytující práce je špičkovým dílem nesporných vysokých galerijních a sběratelských kvalit, dosahujícím svým významem na poli evropské progresivní meziválečné výtvarné scény mezinárodního významu. Tento jedinečný obraz z roku 1929 je mistrným dokladem kulminačního bodu, kterého v této době v několika obrazech dosáhl autorčin artificialismus. Práce výtečně reprezentuje ohromné rozpětí, jež dokázala Toyen během pár let obsáhnout. Od odhmotněných lyricky působících vylehčených obrazů, prostoupených zřetelnými obrazy, jako byl např. *Cigaretový dým* (olej na plátně, dat. 1927), dospěla až ke zcela protichůdnému vyjádření se haptickou, strukturální malbou. Tímto krokem dala vzniknout naprostu nové, zcela vlastní fázi artificialismu, jež byla přímou reakcí na Štyrského formální experimenty, kterým se v těchto letech věnoval při psaní první české monografie o Arthuru Rimbaudovi.

Autorka se prostřednictvím bohatě vrstvené strukturálně naleptávané pastózní malby, nelogicky narušované volně horizontálně stékajícími jemnými barevnými liniemi, docela oprostila od jakýchkoli pevných geometrických forem či konkrétních, blíže určitelných tvarů, dozrála k výjimečnému, neortodoxnímu a zcela jedinečnému výrazu. Tímto radikálním, velice odvážným gestem v mnohém anticipovala mimo jiné i techniku „*dripping painting*“, proslavenou později Jacksonem Pollockem.

Toyen se zcela oprostila od všeho svazujícího, nejvíce se přiblížila Teigeho požadavku, aby se obraz stal básní určenou pouze zraku. Tvořila zcela propojena se svou psychikou, na základě podvědomých procesů a principů. Barva dostala hlubinný ráz. Aby mohla dát volný průchod svým představám, volila si jako témata svých obrazů bažiny, mokřiny, močály, tekuté písky, tedy motivy bez pevného tvaru a stálé substance. Výsledkem je amorfni, těžko uchopitelné skupenství jakoby tekoucích, či snad plynoucích, vzájemně se prostupujících tvarů. Zrak diváka se nemá čeho chytit je zcela pohlcen materií barvy bez možnosti empiricky rozeznat cokoli bližšího. Výjev je prostoupen neklidem, vládne mu proměnlivost. Obraz nemá žádný záchytný bod či pevný střed, vše je v neustálém neuspořádaném procesu dění. Pozorovatel je tak nucen ponořit se do sebe sama a tam hledat odpovědi na své nejniternější otázky ukryté v hlubinách vlastního podvědomí.

Tyto mezomorfni tvary jsou jakýmsi „mezistádiem“, procesem vzniku konkrétních forem a předmětů, jež pomalu utvářeny z pralátky dostávají jasnou podobu. Tento děj zrcadlí i samotný vývoj autorčiny tvorby. Ony předměty se z jejích obrazů začnou v letech 1931 opět znovu vynořovat, jako by je v tajemném časoprostoru znovu našla a uvedla do našeho světa.

Toyen díky tomuto velice suverénnímu a smělému projevu, jímž završila svou významnou a velice ceněnou fázi artificialismu, dospěla k abstraktní malbě naprostu opačným způsobem než většina ostatních umělců vycházejících z geometrické redukce. Nechala se vést pouze vlastní malířskou vizí, nebála se postavit na okraj a vymezit se oproti ostatním. Na tuto zjevnou vyhraněnost a nepřizpůsobivost autorky jakémukoli programu upozornil i Teige, když napsal, že se u ní projevuje: „*hluboká osamocenosť uprostřed lesů, samoty a rašeliniště, mohutnosť přílivu a odlivu, temné tajemství oceánů, melancholie podzimu, dým a stín.*“

Šero v pralese bylo součástí nejvýznamnější české meziválečné přehlídky mezinárodního umění Poesie 1932, která se konala v Máněsu (27. 10.–27. 11. 1932, kat. č. 120). Poté následovala retrospektiva Štyrského a Toyen, která proběhla v Moravské galerii v Brně (listopad a prosinec 1967) a v pražské galerii Mánes (leden 1967), kde měl obraz kat. č. 139. Plátno dlouho zůstávalo v soukromé sbírce, odkud bylo zapůjčeno na důležité výstavy: *The art of the Avant-garde in Czechoslovakia 1918–1938* (Centro Julio Gonzales, Valencia, 10. 2.–11. 4. 1993, kat. č. 181), která byla v pražské Valdštejnské

jízdárně reprizovaná pod názvem Umění pro všechny smysly. Dále bylo *Šero v pralese* vystaveno na samostatné výstavě Toyen (Dům U kamenného zvonu, 2000, kat. č. 34). Naposledy se objevilo na důležité srovnávací výstavě českého a pařížského surrealismu: *Gegen jede Vernunft, Surrealismus Paris-Prag* (Wilhelm Hack-Museum, Ludwigshafen am Rhein, 2009, obr. 18, str. 94). Původní vložená ad-justace. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit: „...*Toyen pracovala s různými směry rukopisu, narušovala veškeré známé konvence vnímání obrazu, intuitivně vstupovala na neznámé pole malby. Právě tímto svým přístupem se dotkla nových uměleckých zdrojů, které ji vynesly na přední místo evropského malířství, v němž si již artificialismus získal zpětně své důležité místo.*“)

Vyvolávací cena: 14 000 000 Kč
Dosažená cena: 36 000 000 Kč

František Foltýn (1891–1976): Kompozice

olej na plátně, dat. 1927, sign. PD, 91 × 90 cm, rám

Mistrovská práce vysoké sběratelské a galerijní hodnoty je špičkovým, na trhu zcela raritně se objevujícím zástupcem autorova výjimečného období tvorby. Foltýn strávil léta 1923–1933 v Paříži, kde získal jedinečnou možnost konfrontovat se s abstrakcí F. Kupky či artificialismem Toyen a J. Štyrského. Talentovaný umělec si pozvolna začal razit vlastní cestu a pečlivě rozmyšlel svůj vztah ke kompozici i struktuře, a to na základě důkladné analýzy výrazových prostředků, jednak elementárních tvarů, jednak základních a doplňkových barev. Tato snaha po osobitěm pojetí abstrakce dospěla ke svému završení právě v roce 1927. Důkazem tohoto úspěchu a uměleckého vyzrání bylo na přelomu 30. let přijetí výtvarníka do dvou významných uměleckých skupin – Cercle et Carré a sdružení Abstraction-création, čímž se zařadil po bok velikanů, jakými byli např. Vasily Kandinskij či Henry Moore.

Silně imaginativní dílo založené na intuitivním chápání procesu malby a práce s výrazovými prostředky vtahuje diváka do světa autorovy vlastní představivosti, ve kterém neplatí běžná pravidla a přírodní zákony. Vysoce sofistikovanou kompozici buduje na základě hmotného a nehmotného, užívá přísné geometrické formy, struktury neurčitého tvaru i pevnou linku. Všechny tyto formy nechává vzájemně se prorůstat a překrývat, čímž dává vzniknout působivému uskupení připomínajícímu až druh nového živoucího organismu. Celý koncept umísťuje na jemné pastelové pozadí, v němž jednotlivé barvy pozvolna přecházejí jedna v druhou, což

ještě umocňuje beztlížný dojem z celého prostoru. Výsledný, nadmíru moderně uchopený obraz vytváří zcela harmonický celek a dosahuje ohromného diváckého účinku. Naprosto suverénní dílo se vyznačuje malířskou uvolněností a odvahou experimentovat, kterou mohl Foltýn získat a rozvíjet právě jen na progresivní zahraniční scéně. Dílo obdobného evropského, potažmo světového formátu se na českém trhu vyskytuje naprosto ojediněle.

Umělec práci s největší pravděpodobností vystavil na své pařížské výstavě v galerii Au sacre du printemps (12. 11. – 3. 12. 1927), kde měl 15 obrazů. Obraz byl publikovaný a reprodukován ve dvou monografiích: *František Foltýn* (J. Hlušička, Praha 1982, obr. 50) a *František Foltýn* (J. Hlušička, Brno 2006, obr. 79). Je uveden rovněž v soupisu Foltýnova díla, který připravil Petr Ingerle při příležitosti výstavy v Moravské galerii v Brně (František Foltýn: Košice–Paříž–Brno, 2007, kat. č. 0 86). Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložená odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Tento obraz bezesporu náleží k nejdůležitějším Foltýnovým obrazům ze druhé poloviny 20. let. Je škoda, že dlouho zůstával v nepřístupné soukromé sbírce. Rozhodně je zřetelným obohacením poznání české moderní malby meziválečného období. [...]”).

Vývolávací cena: 5 500 000 Kč
Dosažená cena: 8 300 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

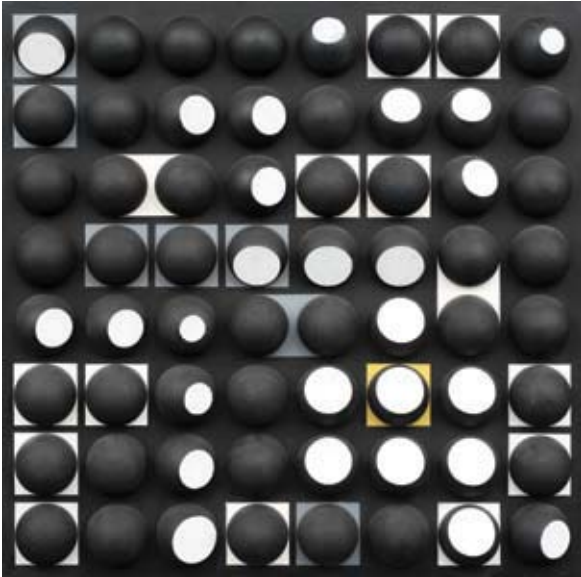

Jiří Kars (1880–1945)
Zátiší s rybami

olej na plátně, 30. léta 20. století, sign. LD a na rubu,
 33 × 41 cm, rám

Krásné, s velkou chutí a jistotou malované zátiší je výtečnou ukázkou autorovy vyzrálé periody tvorby. Harmonická kompozice přesně odráží umělcův celoživotní vztah ke skutečnosti, kterou nikdy zcela neopouštěl a již vnímal s velkou citlivostí a zaujetím. Působivá kompozice provedená velkorysým malířským rukopisem spojeným s koloristickým mistrovstvím je zároveň výborným svědectvím výtvarníkovy zaujetí mediteránním prostředím, konkrétně oblastí malebné španělské rybářské vesničky Tossa de Mar, oblíbené v té době celou řadou význačných umělců, včetně M. Chagalla, i on sám se v ní roku 1933 na nějaký čas usadil. Dílo bylo zařazeno na expozici Souborná výstava Georgese Karse (Mánes, Praha, 8. 1.–3. 2. 1937, kat. č. 80). Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit: „...Posuzovaný obraz, srovnatelný s rozměrově větším „Zátiším s rybami“ (46 × 54 cm, 1930), dnes ve sbírkách Židovského muzea v Praze, zaujme dokonalým výtvarným souladem celku, v němž se příkladně zrcadlí Karsova radost z malby a „joie de vivre“, jaksí predestinované však neoddělitelná od existenciálního tázání.“)

Vyvolávací cena: 100 000 Kč
Dosažená cena: 310 000 Kč

Hugo Demartini (1931–2010) Reliéf

komb. tech. (dřevo, sololit, akrylát) na dřevěné desce, dat. 1965, sign. na rubu, 75 × 75 × 9 cm

Jedinečné dílo jednoho z nejosobitějších českých umělců druhé poloviny 20. století Huga Demartiniho je výbornou charakteristickou ukázkou konstruktivistických tendencí, které se začaly od poloviny 60. let projevovat v jeho tvorbě a které vystřídaly na poli zájmu informel. Umělec před nás staví strukturu předem daných elementů, jež je tvořena nepravidelným čtvercovým rastrem. Dominantním prvkem se od roku 1964, stejně jako u tohoto díla, stávají různě modifikované koule a polokoule, které jsou důsledně zbaveny každého metaforického a symbolického rozměru. Tyto útvary jsou rozmanitě uspořádány vedle sebe, dávají vzniknout neobyčejné variabilitě vztahů a optickým hříčkám. Podstatná role je přičítána také barvě. Kromě elementární černé a bílé vstupují do struktury i odstíny šedé doplněné o drobný kontrastní bod ve formě žluté.

Demartini přistupuje k radikální demontáži představy o sochařském díle. Z jeho práce číší civilizační optimismus. Posouvá hranice chápání uměleckého díla o značný kus kupředu, pracuje s principem nahodilosti a otevřenosti významu, čímž souzní s nejaktuálnějšími zahraničními tendencemi. Sběratelsky atraktivní *Reliéf*, vysoké galerijní hodnoty, jenž nese veškeré nejlepší výtvarné finesy a kvality autorovy jedinečné tvorby, se v taktu výsostně podobě objevuje na českém trhu velice vzácně.

Konzultováno a posouzeno PhDr. K. Srpem a prof. J. Zeminou. Příložen odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 700 000 Kč
Dosažená cena: 2 000 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Miloslav Chlupáč (1920–2008) Milenci pod jezem I

olej na plátně, sign. na rubu, 33 × 40 cm, rám, oboustranná malba

Vynikající, poeticky laděný výjev výborně reprezentuje umělcovu na trhu vzácně se vyskytující a samotným autorem oceňovanou tvorbu 40. let, ve které je patrný zájem o kubismus. Chlupáč zde zachytil motiv milenců na řece. Oblíbený a po celý život variováný námět je zde vytvořen v sochařsky cítěné, a přitom skvěle malířsky zvládnuté krajinné kompozici. V sytém koloritu hnědých, zelených a modrých tónů, jež prostupují intimní, až tajemnou atmosférou vyprázdněného prostoru. Práci dominuje idylicky působící milenecký pár na červené loďce, jehož jemné sochařské modelování kontrastuje s ostře pojatým jezem. Po výtvarné stránce propracované dílo ukazuje technickou suverenitu, s jakou autor vyhotovoval svá plátva výhradně z paměti. Hodnotu práce ještě zvyšuje malba na druhé straně obrazu. Dílo pochází z pozůstalosti umělce. Konzultováno a posouzeno prof. T. Vlčkem, CSc., a prof. J. Zeminou. Příložen odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 110 000 Kč
Dosažená cena: 250 000 Kč

František Hudeček (1909 – 1990)
Sluneční krajina

olej na dřevě, dat. 1943, sign. LD, 17,5 × 37 cm, rám

Famózní Hudečkova malba z jeho nejprogressivnějšího a nejvíce ceněného období se svou okázalou suverenitou vymyká tehdejší běžné malířské produkci a odklání se od civilistního pojetí Skupiny 42.

Přestože se tento reprezentant může honosit všemi autorovými typickými malířskými znaky, je patrné, že umělec v tomto případě formálně překročil svůj dosavadní vývoj a přiblížil se k abstrakci a ke krajně zjednodušené konstrukci. Nové uplatnění geometrické stylizace a odklon od poetiky vyznávající život velkoměsta dokládá volnou návaznost na poetismus, avantgardu dvacátých let, a zejména pak surrealismus.

Asi nejvíce upoutá specifická moderní barevnost, která je velice sofistikovaně propracovaná, a přispívá tak k hlubokému diváckému zážitku. Díky Hudečkově bohaté představivosti při ztvárnění svého milovaného domovského moravského kraje a originální stylizaci celé pojetí působí velice lyrickým dojmem, jako by se zobrazená idyla nostalgicky odehrávala v nějakém snu či byla součástí ráje.

Raritní práce vynikajícím způsobem reprezentuje umělcovu malbu a svým netradičním pojetím i kompozicí patří ke sběratelsky významným artefaktům. Vysokou hodnotu ještě podtrhuje autentický stav a vkusná adjustace. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, CSc. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč
Dosažená cena: 290 000 Kč

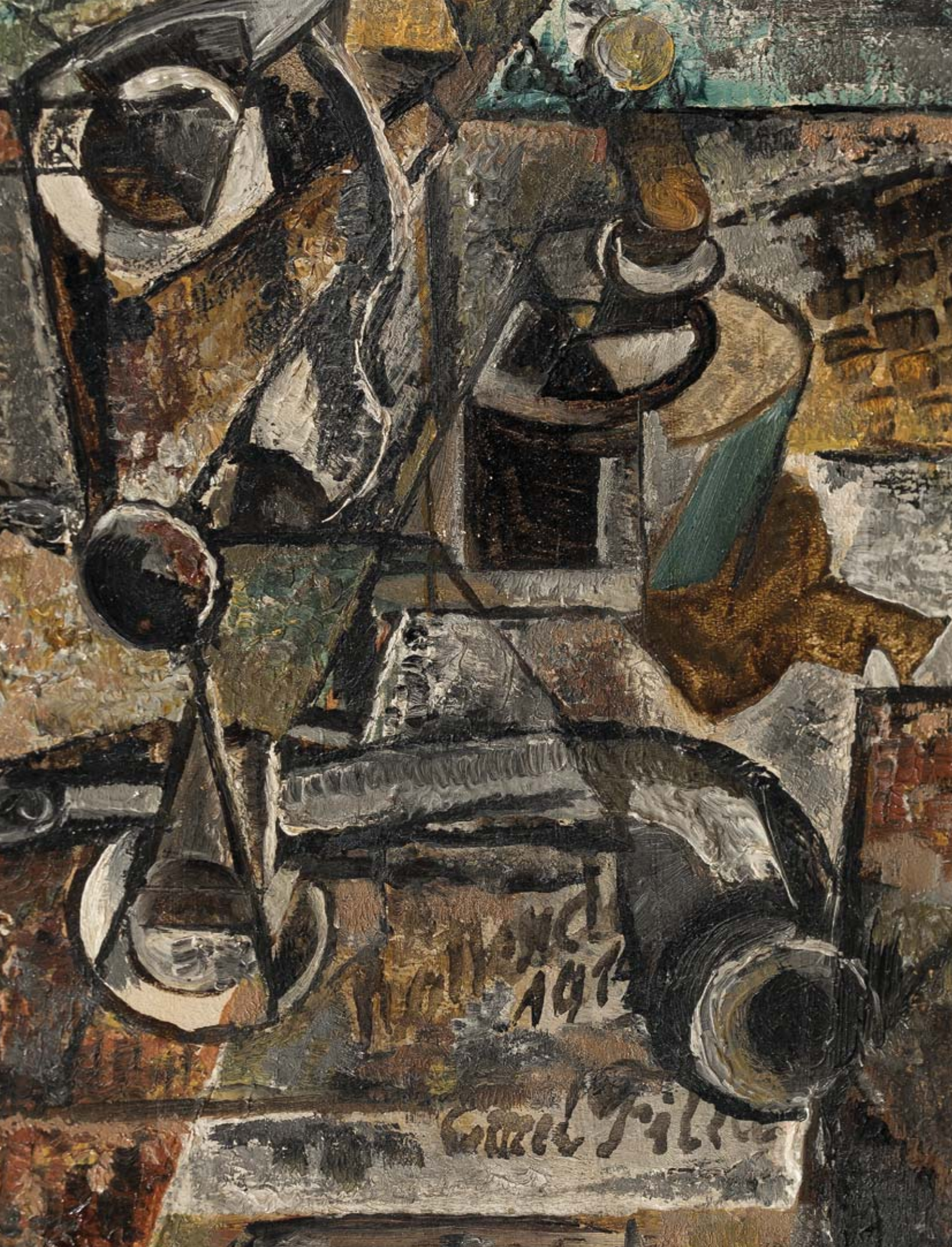

Bohumír Matal (1922–1988) Ptačí herci

olej na dřevě, dat. 1979, sign. PD,
60 × 44 cm, rám

Významný a oblíbený autorův motiv z vy-
zrálého období konce 70. let je typickou
a velice kvalitní ukázkou spadající do stej-
nojmenné série obrazů, jež Matal vytvořil
v letech 1975–1980. Zatímco se jeho před-
cházející cyklus *Přítomnost člověka* vyzna-
čuje přísným řádem, jasným vertikálním
členěním a poklidnou atmosférou, *Ptačí
herci* jsou zcela jiného ražení. Horizontá-
ly a vertikály jsou nahrazeny oblémi tvary,
jejichž základem je kruh. Nově se tak rodí
dynamické, živé kompozice čišící nespou-
tanou energií a vitalismem, vymykající
se dogmatickým pravidlům předcházejí-
cí periody. Tento rozmarný, hravý shluk
roztříštěných barevných fragmentů mů-
žeme chápat jako umělce paradoxní,
groteskní obranu humorem, jako svobod-
ný výkřik proti temnému období těchto
let. Sám malíř celou situaci komentuje:
*„...všechny věci, které prožívám, které vi-
dím, jsou vlastně „Ptačími herci“, protože
všechno kolem je, jak mi připadá, jakási
komedie a při tom to vypadá anebo se to
tváří jako velkolepé, vážné divadlo. Někdy
velice drastické, někdy velice legrační, ně-
kdy velice smutné...ovšem takové křídlení,
jakýsi lidský tanec, to je vlastně ten motiv
„Ptačího herce“. To je vlastně mé vymyšlené
slovo pro ty situace. To není žádný termín,
je to symbol něčeho a jmenuje se to shodou
okolností „Ptačí herce“.* Obraz nese veškeré
výtvarné i umělecké kvality tohoto Mata-
lova významného období, je velice repre-
zentativním zástupcem jeho osobitého po-
jetí geometrické abstrakce. Konzultováno
a posouzeno PhDr. K. Srpem a PhDr. J. Ma-
chalickým. Přiložena odborná expertiza
prof. J. Zeminy.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč
Dosažená cena: 380 000 Kč

WILLIAM
1974

George Filler

Emil Filla (1882–1953): Zátiší s dýmkou a sklenicí

olej na dřevě, dat. 1914, sign. UD, 16 × 11,5 cm, rám

Zátiší s dýmkou a sklenicí představuje výtvarně mimořádně progresivní dílo a není divu, že byly obrazy z této Fillovy periody i jeho současníky považovány za jeden z autorových tvůrčích vrcholů. Emil Filla se po vypuknutí první světové války rozhodl nevrátit do Čech a z Paříže odcestoval do Holandska, kde v různých městech setrval po celou dobu jejího průběhu. V tomto období se jeho malba pohybovala v takové výrazové šíři, že téměř každý dochovaný výtvar reprezentující z největší části původní podobu světového analytického kubismu je významný.

Na drobném obraze se Filla opět předvedl jako suverén a malířské zpracování rozvinul způsobem, jakým to v dějinách kubismu dokázalo pouze několik umělců. Jak poznamenal Vincenc Kramář, „*schopnost kongeniálně proniknout do malířství, jakým je kubismus, dokázal jen Filla, Picasso a Braque*“ (V. Lahoda, *Emil Filla*, Praha 2007, str. 155). Filla však ve své tvorbě zašel dál, jeho obrazy jsou barokně malířtější, jako by více čerpal ze staromistrovských tradic než plasticky klasický Picasso. Holandské období je jedním z nejdramatičtějších v celé malířově strhující umělecké dráze. Poté co se v Belgii rozhodl zničit téměř všechny své pařížské kresby tím, že kupy pokreslených papírů namočil na noc do lavorů s vodou a nechal je rozmočit na kaši (V. Lahoda, *Emil Filla*, Praha 2007, str. 164), začal po příjezdu do Holandska pečlivě budovat nová díla. Jazyk kubismu totiž vhodně odpovídal možnostem čistá plátna nejen jako technické, matematické a schematické záznamy, ale i jako skryté šifry a mapy. Beze strachu z policejních prohlídek se Filla s manželkou usadili v rušné rotterdamské ulici Schiedamsedijk, plné námořnických barů. Je příznačné, že právě v bezprostřední blízkosti válečného konfliktu se umělec snažil zpřítomnit bezpečný a klidný věcný svět staroholandských výjevů, nejčastěji v malých zátiších, která mu skýtala příležitost na zdánlivě nekomplikovaném námětu demonstrovat nejmodernější pařížské poučení. V přesvědčení, že vznešenost může být i v malém, svá díla budoval s pečlivým zaujetím a tvary na obraze

jako by hýřily pohybem, který vídal na ulicích. Filla navíc byl vždy spjat s místem, kde zrovna pobýval. V tomto případě je to zřejmé ze jména města, vepsaného přímo do obrazu, téměř jako by to byl jeho deník. Tradiční a důvěrné předměty, jež ho denně obklopovaly, pak z obrazu vytvářejí mikroskopický pohled do intimního prostoru jeho života. Dílo působí velice skromně, jako pokojík, ve kterém pobýval, ale zároveň velmi svobodně, což je ostatně něco, co se prolíná celým jeho dílem.

Obraz byl dlouhá léta v držení Národní galerie v Praze (původně inv. č. O 8554) a později se dostal do majetku Galerie Antonína Procházky v Brně. V 60. letech byl vystaven a zařazen do soupisu na výstavě Emil Filla. Holandské období v díle Emila Filly (V. Jiřík, Oblastní galerie v Liberci, Praha 1967, č. kat. 6). Rovněž je reprodukován v monografii od Jiřího Hlušičky (J. Hlušička, *Emil Filla*, Galerie Antonína Procházky, Brno, 2003, obr. 37) a Vojtěcha Lahody (V. Lahoda, *Emil Filla*, Academia, Praha, 2007, obr. 148, s. 167). Dílo vysoké sběratelské a galerijní hodnoty je v původní autorské adjustaci a je zařazeno v soupisu díla připravovaného prof. V. Lahodou, CSc. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Přestože má obraz menší rozměry, dokonce je jeden z nejmenších z Fillova holandského období, je silně zrakově působivý, a velmi podrobně promalovaný, což je zpozorovatelné ze způsobu, jímž Filla střídá rukopis, jak směřuje pokaždé novým způsobem tah štětce, jak nanáší pastózní hmotu barvy. Souběžně s tím má Filla pod kontrolou celou kompozici, kterou jako by měl předem pevně rozvrženou v mysli a dotváří ji během provedení. Máme před sebou dílo, které je esencí Fillova přístupu ke kubismu. Bude zařazeno na připravovanou výstavu holandského období Emila Filly. [...]“) a znalecký posudek PhDr. M. Kodla.

Vyvolávací cena: 3 700 000 Kč
Dosažená cena: 6 700 000 Kč

Josef Šíma (1891–1971) Návrh na vitraj

komb. tech. (tuš, akvarel, papír) na plátně, dat. 1959, sign. PD, 68 × 100 cm, rám, zaskl.

Meditativní, hluboce imaginativní kresba je mistrným dokladem autorovy vyzrálé a velice významné periody tvorby přelomu 50. a 60. let, kdy se umělci dostalo na pařížské umělecké scéně, a to v úctyhodně pokročilém věku 70 let, druhé vlny uznání a zájmu. Šíma, celoživotně poznamenaný dvěma silnými iluminačními zážitky, jakými pro něj bylo vidění kulového blesku při cestě z Hendaye do San Sebastiany, kdy spatřil „světlo, jež se mu stalo hmotou“, a po zkušnosti z Carony, při které mu úder blesku z noční bouře zprostředkoval vizi jednoty světa, zasvětil svou tvorbu snaze o zachycení světla. Nešlo však o fyzické světlo, nýbrž o světlo vyzařující zevnitř, přímo z nitra věcí a osob samých.

Na své cestě dospěl postupně k výrazné, až radikální, ale velice progresivní tvarové redukci, jež jej právě v 60. letech učinila velice aktuálním a blízkým dobové lyrické abstrakci. Důležitým momentem v autorově tvorbě bylo náhodné setkání s Charlesem Marqem, uměleckým vedoucím známého vitrajového ateliéru Simon v Remeši, které jej dovedlo k práci se sklem, jehož průhlednost plně vyhovovala Šímovu zaujetí světlem. Tato spolupráce pak byla završena působivou sérií vitrajů pro gotický kostel Sv. Jakuba v Remeši, který společně s bazilikou Saint-Remi patří k nejvýznamnějším středověkým památkám města.

Malíř před nás staví zcela odhmotnělou kompozici založenou na čtyřech téměř vyprázdněných obdélníkových polích, jež od sebe dělí vertikálně vedené razantní černé linie. Tře-

mi z nich prochází krystal. Celá skladba je, i když ne zcela pevně, ukotvena výrazným nízko položeným horizontálním pásem fialové barvy, jež značí zemi. Umělci se podařilo vytvořit zcela nový, takřka monochromní typ vitraje, inspirovaný nejspíš čínským zenovým malířstvím, v němž výtvarník hledal podněty na základě dobového zájmu o orientální kaligrafii a estetiku prázdna, která se současně, avšak v jiné, konceptuálnější poloze stala základní kategorií tvorby Yvese Kleina.

Ač se jedná o návrh na vitraj, toto jedinečné dílo lze bezesporu chápat jako naprosto suverénní samostatný obraz, jež v sobě zračí veškeré Šímovy celoživotní nejniternější myšlenkové úvahy a vyspělé malířské dovednosti. Práce vysoké galerijní a sběratelské hodnoty je velice zajímavým a těžko dostupným zástupcem autorovy krátké, ale velice významné fáze tvorby. Obraz byl s největší pravděpodobností zařazen na výstavu Le Grand Jeu (Musée des beaux arts de la ville de Reims, Remeš, leden–únor 1963, kat. č. 43, v katalogu však s datací do roku 1960). Dílo Šíma věnoval přímo Charlesi Marqemu a jeho ženě, o čemž svědčí i přípis v pravé části kresby a nápis na zadní straně blindrámu. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Podnětná je rovněž technika papíru nalepeného na plátno. Šíma v roce 1959 velmi často pracoval s kombinací ‚aquarelle et encre‘, která mu dávala velký rozměr: umožňovala bezprostřednost a meditativnost, setrvání u monochromního, prosvětleného projevu a zároveň velmi sevřené uplatnění barvy. [...]“).

Vyvolávací cena: 550 000 Kč
Dosažená cena: 1 200 000 Kč

Kamil Lhoták (1912–1990)
Plnění balonu na předměstí

olej na lepence, dat. 1943, sign. LD a na rubu, 22 × 32 cm, rám

Špičková, sběratelsky vzácná ukázka spadá do autorova nevyhledávanějšího a nejvíce ceněného raného období, do doby vrcholné aktivity Skupiny 42, která zaujímala dominantní postavení v českém výtvarném umění čtyřicátých let a jejímž zakládajícím členem Kamil Lhoták byl. Působivá práce s až snovým charakterem a přesahem k surrealismu je dokladem výtvarníkovy vysoké kultivovanosti a senzitivity. Autor zcela v duchu skupinové tvorby dokázal svým osobitým malířským přednesem a citlivým vnímáním okolí povýšit podobu industriální městské krajiny do poetické okouzující sféry.

Tiché, neživé prostředí periferie zde obohatil o epický prvek četné figurální stafáže, jež sročená v prostoru ohrady pozoruje vzrušující moment plnění balonu. Kontrastně geometricky pojatý pravidelný tvar balonu ve výrazné žluté barvě, jenž provázal celou umělcovu tvorbu, se stal středobodem obrazu, opticky uhrančivým bodem v prostoru, současně však i symbolem volnosti pohybu, neznajícím omezenosti hranic.

Práce je uvedena ve výtvarníkově soupisu díla pod názvem *Plnění balonu na předměstí* a číslem soupisu 442/10. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit: „...*Je to minuciózní obraz moderní městské krajiny, tematicky a formálně pro autora tak typický: uskutečňuje se zde poetické prolnutí téměř infantilní citové naivity s vybroušeným intelektualismem výrazu.*“)

Vyvolávací cena: 700 000 Kč

Dosažená cena: 1 700 000 Kč

Emil Filla (1882–1953): Žena na pláži

komb. tech. (olej, tempera) na plátně, dat. 1932–1933, 89 × 144 cm, rám

Mimořádně moderní, velkoformátová a avantgardně pojatá práce, pocházející z vrcholného Fillova období, představuje v mnoha aspektech završení malířovy dosavadní tvorby. Pravděpodobně se jedná o jeden z nejosobitějších a nejobdivnějších počinů nejen v rámci autorova meziválečného vývoje, který dokládá jeho návrat k figuraci, ale především pak přehodnocení a vyrovnání se s problematikou ženského těla a kultu krásy.

Filla zde předvedl na rozsáhlé ploše plátna vitálně pojatý ženský akt, založený na velmi jednoduché barevné výstavbě. Diváka však nemůže nepřekvapit monumentalita a velkorysost malířského provedení.

Je příznačné, že právě v bezprostřední blízkosti hrozícího válečného konfliktu se malíř snažil zpřítomnit pro něj bezpečnější, vitalistní svět, a dal vzniknout navýsost osobitému, dionýskému kubismu. Na jaře roku 1932 rovněž proběhla retrospektivní výstava Emila Filly, shrnující celý jeho dosavadní vývoj, a následovala mezinárodní výstava Poesie 1932, jíž se Filla zúčastnil jako jediný představitel starší generace. Obě tyto zkušenosti měly zásadní dopad na změnu jeho malířského přístupu, který se odrazil v uvolněném tvarovém pojetí i barevnosti.

Je patrné, že se jedná o periodu osvobození tvarů, předznamenávající nastupující surrealismus, sblížení výtvarného znaku s tělesným detailem a s utajenou erotickou konotací, přičemž v delikátní barevnosti celého výjevu cítíme zdůraznění rozkoše z tvorby samotné.

Ostatně na smyslovost Fillovy tvorby upozorňoval i Vincenc Kramář (V. Lahoda: Emil Filla, Academia, Praha 2007, str. 395). Jeho díla z této periody komentuje jako „...téměř až barokně vystavěná ženská těla, vycházející z nadbytku touhy, s měkkými, milostnými barevnými harmoniemi, jež i při největším rozjaření jsou ztlumeny určitou melancholií.“

Vitálnost, živelnost ženského těla a skrytá energie, ukrývající se v obrazech, se tak stávají hlavním principem děl Fillova pozdního kubismu.

Odpočívající žena si klade ruku na hlavu. Toto gesto se objevuje na výtvarnickových plátnech z let 1933–1936 poměrně často. Druhou rukou jako by se nadzvedala a svým pohledem komunikovala s divákem. Filla zdůraznil moment pozorování, který nalezl velkou rezonanci ve vlastním senzitivním účinku obrazu, uchovávaného si bezprostřední živost vyvolanou pohledem na ženský akt. Můžeme říci, že monumentální plátno zosobňuje mezník tohoto specifického stylu, zdůrazňujícího, ve své tělesnosti a až primitivismu, vztah ke klasickému a nadčasovému ideálu krásy. Úchvatný je i delikátní pastelový kolorit, podstatně oživující malířův monochromně odstínovaný svět z předchozích let.

Dílo tak v sobě snoubí vrcholnou tvorbu autorova sběratelsky vzácného, krátkého až surrealistického období v mistrovsky zvládnutém kontrastu s lomenou barevností, umocňující celkový poetický dojem.

Obraz byl vystavený na monografické výstavě Emila Filly, uspořádané v roce 1987 Galerií hlavního města Prahy (č. k. 110), je reprodukován v autorově monografii (V. Lahoda, Academia, Praha 2007, s. 385, obr. 411) a je uveden v soupise díla připravovaného prof. PhDr. V. Lahodou, CSc.

Vysokou galerijní a sběratelskou hodnotu plátna dokládá skutečnost, že až dosud bylo vystaveno jako součást stále expozice Národní galerie v Praze.

Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit: „...Filla dal průchod své spontánnosti, která se projevila i v jednoduchých barevných plochách, jež vtiskly obrazu mimořádnou emotivní hodnotu. Máme zde nosnou ukázkou Fillova malířského nasazení, jež mělo velkou energii, která mu dodnes zajišťuje přední místo v evropském meziválečném malířství.“) a znalecký posudek PhDr. M. Kodla.

Vyvolávací cena: 9 000 000 Kč
Dosažená cena: 11 800 000 Kč

Václav Špála (1885–1946): Národní divadlo od Mánesa

olej na plátně, dat. 1932, sign. LD, 81 × 100 cm, rám, na stepém rámu č. autorova soupisu 645 v jednoduché závorce a razítko z výstavy

Naprostoj výjimečné, suverénní velkoformátové dílo reprezentující Špálův nezaměnitelný přednes se všemi jeho nejlepšími výtvarnými finesami pocházející z vynikajícího modrého období. Námětově se jedná o jedinečnou práci z tvůrčí periody, v níž autor maloval obrazy českých řek, zaujímající v moderním krajinářství jedno z nejpřednějších a nejčestnějších míst. Zároveň máme před sebou jeden z mála obrazů s motivem města a jediný známý pohled na Prahu vůbec, přesněji z terasy Mánesa na Slovanský ostrov a Národní divadlo. Jde o jeden z nejpěknějších pohledů na pražské nábřeží, v němž cítíme působivé vystižení života během letního dne plného drobného lidského dění. K namalování tohoto obrazu přivedl Špála jednak motiv řeky a stromů na jeho březích, jež si tolik oblíbil z letních pobytů u Berounky, Vltavy a Otavy, a také konkrétní vztah k místu spojeným se zapojením se do uměleckého života a členstvím ve spolku výtvarných umělců Mánes, čehož si velice považoval.

Energicky pojatý obraz zapadá do konceptu jeho modrých krajin a snoubí v sobě vysoký stupeň malířského intelektu i typickou uměleckou jistotu a suverenitu. Strhující výraz je umocněn autorovou kmenovou barvou, u které setrval po celý život, a syntéza moderní kubisticko-expressivní orientace reprezentuje dobové moderní umění.

Plátno bylo často vystavováno, což dokládají razítka na zadní straně obrazu. Máme zachovanou recenzi z Galerie Hugo Feigla, jež v roce 1932 uvedla výstavu pohledů na Prahu od současných

českých a německých umělců. Tisk vyzdvihoval jako nejlepší obraz *Pohled na Vltavu od budovy Mánesa* od Václava Špály. Obraz byl dále vystaven v roce 1935 v Mánesu (kat. č. 116), v roce 1946 v Domě umění v Brně, dále v roce 1947 opět v Mánesu (kat. č. 139) a v roce 1965 ve Žďáru nad Sázavou. Jeho reprodukce se například objevila ve výstavním katalogu *Oskar Kokoschka a pražská kulturní scéna* (A. Tieze, B. Rokytová, kat. výst. 20.2. – 28. 6. 2015, Veletržní palác, Národní Galerie v Praze, Praha 2015, str. 107, obr. 5). Unikátnost galerijního díla dále umocňuje znamenitý původ ze slavné Borovičkovy sbírky. Obraz však několikrát změnil majitele. Později se nacházel v majetku jiných významných osobností českého kulturního dění – dr. Kramáře, dr. Broučka či ak. soch. Laudy. V seznamu svých prací dílo Špála pojmenoval jako *Pohled na Žofín a Vltavu (Národní divadlo)* se soupisovým číslem 645. Konzultováno a posouzeno PhDr. K. Srpem a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložená odborná expertiza prof. J. Zeminy a znalecký posudek PhDr. M. Kodla.

Vyvolávací cena: 4 800 000 Kč
Dosažená cena: 9 600 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Antonín Procházka (1882–1945): Zátíší s vázou a kyticí

olej na lepence, 1915–1916, sign. LD, 51 × 35 cm, rám

Unikátní, dosud neznámé a navýsost progresivní dílo reprezentuje jedinečný malířský styl a schopnost Antonína Procházky pohotově reagovat na neaktuálnější proudy světového umění. V tomto případě lze bezpochyby hovořit o objevu, jenž je postavený na vytříbené formě a vychází ze složitého dobového výtvarného diskursu. Přátelství i polemiky mezi předními představiteli Osmy a Skupiny výtvarných umělců, jíž byl Procházka členem, koncipovalo nové výrazové cesty českého malířství. Avšak v čase, kdy se velká část tuzemské moderny nacházela na evropských bojištích a umělecký život v Čechách po nějaký čas zanikl, působil malíř jako pedagog na ostravské reálce. Veškeré informace k němu doléhaly tlumeně, díky čemuž s nimi mohl svobodněji zacházet a nalézat nová umělecká vyjádření. Načas si přestává dopisovat s Emilem Fillou a chybí mu zprávy o světovém analytickém kubismu. Odklání se tedy od této ortodoxní linie i od tlumené barevnosti a začíná si vytvářet vlastní výtvarný jazyk. Nově rehabilituje barvu a volnější způsob užívání tvarů. Jelikož byl typem sensuálního malíře, učil se své koloristické citění naplno rozoznít v hřivých stupnicích barev.

Volně bychom mohli jeho originální přístup spojit s orfistickým hnutím v Paříži, nejslavnějšími díly Františka Kupky a theosofii hudby sfér Rudolfa Steinera. Barevný posun, který v Procházkových dílech nastal kolem roku 1915, prozrazuje výrazné rysy umělecké, mystické i duchovní a vyznačuje se uplatňováním teplejších akordů, zejména pak červení a žlutí. Vzniká tak řada naprosto pozoruhodných obrazů s motivem poháru a květem připomínajícím lilii či tulipán, které zosobňovaly universální nauku pronikající ke světu pozemskému a duchovnímu zároveň. Ve změní spirál, duchových točenic a sérií barevných spekter jako by vytvářel svět nehmotných obrazů pocházejících z jiného než reálného světa, jež si plují v éteru a vyzařují světelnou energii. Vincenc Kramář tuto periodu Procházkovy tvorby nazval „*ohňostrojem orfistických děl*“ a Jaromír Pečírka se zmiňoval o „*kubistickém rokoku*“ (Kol. autorů, *Antonín Procházka 1882–1945*, Obecní dům, 2003, str. 90). Obraz je doslova přeplněný rychle se střídajícím rytmizujícím děním a barevnými průniky. Je patrné, že Procházka byl do procesu malby nesmírně ponořený a oblé tvary modeloval s velkým zaujetím. Dílo působí až jako jakási sladká líbezná melodie. Sebevědomé barevné tahy jsou nanášeny bez váhání a vytvářejí dojem pohybu. Přestože se jedná o zátíší, Procházka mohl zároveň vyjít i z figurálního motivu ženské tváře, jímž se v této době rovněž soustavně zabýval. Jak ostatně poznamenává Miroslav Lamač, motiv dívčí hlavy byl Procházkově antropomorfní paralelou květu (Kol. autorů, *Antonín Procházka 1882–1945*, Obecní dům, 2003, str. 95).

Přestože z této periody máme dochováno jen málo obrazů, můžeme plátno připodobnit k *Zátíší s ubrouskem II* (kolem 1915–1916, olej na plátně lepeného na lepence, 41,5 × 32 cm, sign. LD, GASK) či *Zátíší s pohárem* (dat. 1916, 29,4 × 21,5 cm, tempera na papíře, sign. PD, soukromá sbírka). *Zátíší s vázou a kyticí* je ve svém projevu však uvolněnější a svobodnější a ve volném uměleckém vyjádření zachází nejdál. Významně tak rozšiřuje a doplňuje řadu

Procházkových děl z jeho tzv. orfistického období. Plátno ve vynikajícím stavu a vkusné adjustaci splňuje veškerá kritéria i nejnáročnějšího sběratele.

Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. M. Macharáčkové, ak. mal. I. Fogaše a PhDr. K. Srpa (cit.: „[...] Význam Procházky bude stoupat, obzvláště když se vyzdvihují originální umělecké vstupy českého a moravského prostředí na světovou scénu, jichž v minulém století nebylo příliš. Procházka ukázal, že lze samostatně rozvíjet načerpané podněty a dát jim naprosto jedinečné umělecké pojetí. [...]“), restaurátorská zpráva manželů Bergerových a restaurátorský průzkum ak. mal. T. Bergera.

Vyvolávací cena: 8 000 000 Kč
Dosažená cena: 10 800 000 Kč

Mikuláš Medek (1926–1974): Malá věž

komb. tech. (olej, email) na plátně, dat. 1969, sign. PD, 69 × 48 cm, rám

Špičková, vysoce imaginativní práce je mistrným reprezentantem autorovy vrcholné periody tvorby, jež spadá konkrétně do zásadního roku 1969, ve kterém proběhla malířova druhá a poslední samostatná výstava v Praze. Dílo se řadí do Medkova významného cyklu *Projektanti věží*, ve kterém v různých variantách rozvinul typ hlavy-věže. Vliv na vznik tohoto cyklu měly bezesporu Medkovy časté schůzky s architektky při spolupráci na výtvarné výzdobě nové letištní budovy v Praze-Ruzyni. Toto spojení se odráží mimo jiné v ocelově modrém pozadí, které připomíná papír, na nějž architekti kreslí své projekty.

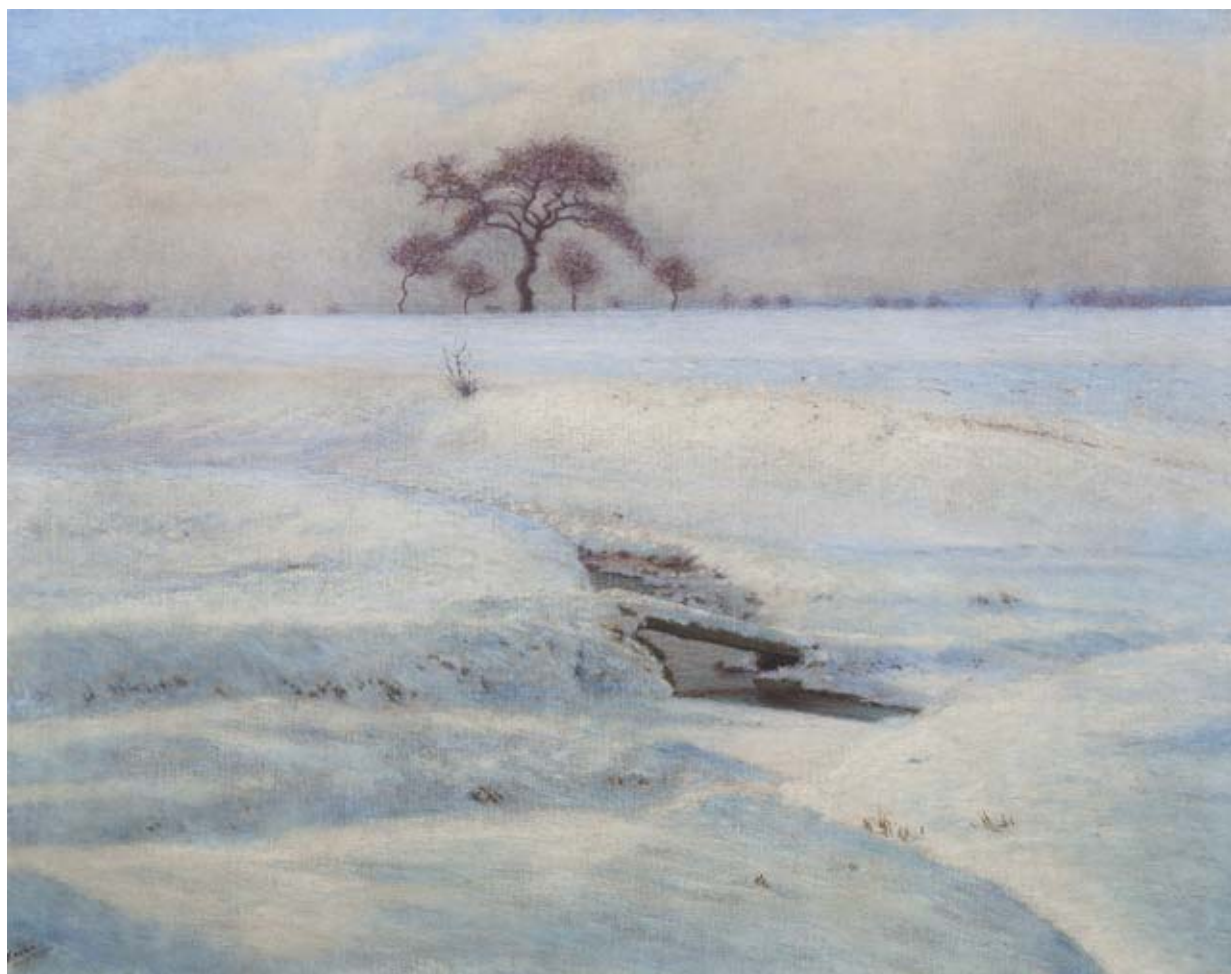
I když obraz nese název *Malá věž*, má všechny atributy *Velkých věží*. Hlava, jež je tvořena soustřednými kruhy, z nichž ční vnitřní hranatá věž se třemi tmavými otvory, je nesena tenkým krkem. Tento nepoměr a absurdní nesourodost vnáší do díla prvek nestability a neklidu. V iluzionisticky provedených koulích, které zavádí do scény zvláštní druh pohybu, se pak uplatňuje plastičnost a magický realismus. Obraz je budován na základě modré a červené, které považoval autor za jedinečné, jak ostatně sám nejlépe vysvětlil v jednom z rozhovorů, v němž byl tázán, na jakých barvách lpí: „*Na červené a modré, to je jasné. Můžete mi jmenovat jiné barvy, kromě bílé a černé, které by ještě existovaly? Zelená, hnědá - to jsou splácaniny, špíny. Červená a modrá jsou jediné barvy, které existují jako absolutní. Já jsem teď přidal po svých dlouhých úvahách k modré a červené zlatou. Barvy jsou dokonalé z kovu - modrá ze železa a stříbra, červená ze zlata. Všechny ostatní barvy jsou sloučeniny.*“

Hluboce koncentrovaná práce vysoké sběratelské a galerijní hodnoty je brilantní ukázkou autorova vrcholného malířského mistrovství a výjimečného postavení na poli českého poválečného umění. Atraktivitu díla zvyšuje i fakt, že jeho původním vlastníkem byl významný německý historik umění Christoph Wilhelm, přední znalec Medkova díla, jenž jej koncem 60. a v 70. letech pomáhal prosadit v tehdejším Západním Německu. Práce byla opakovaně zařazena na expozice, a to na Mikuláš Medek (Galerie am Klosterstern, Hamburk, Spolková republika Německo, březen 1970), Mikuláš Medek Prag (Im Kunstkreis Leinfelden, Stuttgart – Leinfelden, Spolková republika Německo, květen 1970), 10 Jahre Kunstkreis Leinfelden (Immanuel Kant Gymnasium, Leinfelden – Echterdingen, Spolková republika Německo, 1975, kat. č. 24) a Mikuláš Medek 1926–1974 (Museum Bochum, Bochum, Spolková republika Německo, 11. 12. 1976 – 16. 1. 1977, kat. č. 24). Obraz byl publikován a reprodukován v *Handbuch der Symbole in der bildenen Kunst des 20. Jahrhunderts* (Ch. Wilhelm, Frankfurt am Main 1985, str. 305) a v katalozích výstav, na které byl vybrán. Příloženou potvrzení o pravosti díla od PhDr. E. Kosákové-Medkové, historičky umění a dcery autora. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložená odborná expertiza PhDr. K. Srpa, autora chystané monografie, do níž bude plátno zařazeno (cit.: „[...] Medek stupňoval divákův pohled, jako by jej přiměl dívat se na vyobrazení ze shora, kdy se před ním otevíraly prostory mezikruží. Obraz současně odráží i autorovy tělesné stavy, které se staly podnětem psychoanalytických úvah. Odhlédneme-li od všech těchto skutečností, je Malá věž sevřeným symbolickým dílem o velkých uměleckých kvalitách. [...]“).

Vyvolávací cena: 2 000 000 Kč

Dosažená cena: 3 200 000 Kč

František Kaván (1866–1941)
Zimní pláň

olej na plátně, dat. 1902–1903, sign. LD, 80 × 100 cm, rám

Vzácně monumentální, sběratelsky unikátní práce z velmi ceněného železnického období těsně po roce 1900 vynikajícím způsobem reprezentuje nejen nejlepší polohu Mařákovy školy, ale i špičkovou, poetickou ranou tvorbu Františka Kavána. Výjimečná zimní nálada potvrzuje slova malíře Ferdinanda Engelmüllera o genialitě Kavána jako představitele zimních krajin a zároveň úzce koresponduje s nejslavnějším zimním obrazem *Přeháňky od Tábora* (Galerie plastik Hořice), který byl vícekrát publikován, např. v České secesi Petra Wittlicha. Jedná se o vzácné dílo vysoké sběratelské i galerijní hodnoty. Atraktivitu zvyšuje původ od jičínského knihkupce pana Zajíce, jenž Kavánovi dodával podložky. Dílo bylo publikováno ve stěžejní malířové monografii (M. Zachař, František Kaván, Praha 2009, kat. č. 409, str. 200). Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. M. Zachařem.

Vyvolávací cena: 450 000 Kč
Dosažená cena: 720 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Hugo Ullik (1838–1881) Podvečer na jezeře Königssee

olej na plátně, dat. 1877, sign. PD, 58 × 98 cm, rám,
provedena rentoaláž

Skvostné dílo vysoké galerijní hodnoty spadá dobou vzniku do pozdního období Ullikova pobytu v bavorském Mnichově. Ve vyhledávaném uměleckém centru studoval v krajinářské škole Eduarda Schleicha, jež jeho tvorbě propůjčila typickou intimitu a zájem o krajinnou náladu. V tomto případě se však viditelně navrátil k výtvarnému názoru svého prvního profesora, původem mnichovského malíře Maxe Haushoferova. Jeho učení od 40. let 19. století proměňovalo podobu krajiny v díle českých umělců, kteří náhle začali vytvářet monumentální romantické kompozice převážně s alpskými motivy. Jedním z často navštěvovaných míst bylo i ledovcové jezero Königssee, jež neuniklo pozornosti snad žádnému z Haushoferových žáků. Přitahovalo romantické krajináře tichým klidem smaragdově modré hladiny v kontrastu s monumentálním horským masivem. Zatímco někteří z nich se již pohybovali na hranici malířského realismu,

bylo Ullikovo pojetí často vysoce idealizované. Z reálné krajiny přejímal pouze některé prvky, jež pak vkomponovával do svých scénérií ve snaze dosáhnout co nejvyšší poetičnosti záběru. Také podvečerní scéna na jezeře je utvářena motivy známými v autorově díle již v 60. letech 19. století. Myšleny jsou jimi především kamenné schody s narativně líčenou figurální stafáží, jež diváka vzhledem k promyšlené diagonálně vystavěné kompozici vnesou přímo do děje obrazu. Tato citlivě pojatá práce s brilantně vystiženou lyrickou atmosférou nese veškeré tradiční rysy Haushoferovy školy, jež v posledních letech zaslouženě doznaly uznání náročných sběratelů umění. Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. N. Blážíčkovou-Horovou. Přiložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové (cit.: „[...] *Obraz Podvečer na jezeře Königssee patří k tomu nejlepšímu z Ullikovy tvorby. Malíř v něm dokázal přesvědčivě zachytit atmosféru podvečerní krajiny i náladu přírody a zároveň jej suverénním způsobem doplnit o drobné lidské příběhy, které posílily emocionální působivost celého díla. [...]*“).

Vyvolávací cena: 600 000 Kč
Dosažená cena: 960 000 Kč

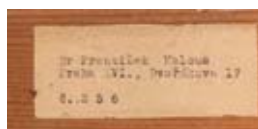
Josef Čapek (1887–1945): Po bouři

olej na plátně, dat. 1937, sign. LN, 33 × 44 cm, rám

Znovuobjevený, vysoce sugestivní a až expresivně působící obraz představuje na trhu vynikající ukázkou z autorova intimního cyklu spadající do druhé poloviny třicátých let, tedy do malířovy výtvarné i myšlenkové zralosti. V době, kdy na české i světové umělecké scéně kulminoval surrealismus, Čapek záměrně tvořil proti tomuto proudu, inspirovan munchovskou dramatickou linií, proklamující krásu prostoty a každodennosti, povyšující nezávislost osobního postoje a tvorby nad progresivitu tehdejších kolektivních hnutí. Obraz díky Čapkově malířské genialitě vyznívá ve všech ohledech velice dramaticky a působivě a dokládá jeho lásku k rodnému kraji, silně rezonující dobovou melancholií a lyrikou. Motiv osamělého chodce v krajině souvisí s jeho autostylizační postavou kulhavého poutníka kráčejícího krajinou pod temným bouřkovým mrakem.

Dramatická atmosféra bouřky se vztahuje ke koncentrovanému politickému napětí a monumentalizace světa prostých lidí v Čapkově díle jasně signalizovala vzrůstající úzkost a předtuchu neklidných časů v době blížícího se ohrožení domova z přicházející války. Nezpochybnitelný význam umocňuje i prezentování obrazu v roce 1938 na členské výstavě Umělecké besedy v Obecním domě v Praze a na Slovanském ostrově od 22. 9.–31. 10. 1946 pod katalogovým číslem 198, což dokládá štítek na slepém rámu. Konzultováno a posouzeno PhDr. K. Srpem a prof. J. Zeminou. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc.

Vyvolávací cena: 2 500 000 Kč
Dosažená cena: 4 000 000 Kč

Ota Janeček (1919–1996)**Tvar**

olej na plátně, dat. 1962, sign. LD,
195 × 114 cm, rám

Velkoformátová reprezentativní práce galerijních parametrů je vynikající ukázkou Janečkovy malby pocházející z vrcholného, na trhu zřídka se vyskytujícího období a je výborným zástupcem českých 60. let. Kompoziční skladba plátna vystavěného na sumarizaci základních tvarů a v rovině nefigurativního obrazového sdělení spadá do cyklu *Tvary*, v němž Janeček studoval tajuplnou proměnlivost hmoty pronikající k podstatě našeho bytí a prazákladní stavební prvky, na kterých je vystavěna.

Odpoutáním se od běžně viděné reality navázal na kubistické tendence, v nichž se utvářela jeho malířská osobnost, avšak zároveň s tím pohotově zareagoval na tehdejší nejaktuálnější výtvarné proudy. Není náhoda, že v kompozici složené z velkých, reliéfně cítěných ploch dílo působí trojrozměrně a evokuje sochařskou tvorbu. Souběžně s tímto cyklem totiž výtvarník vytvořil sérii podobných formálně uchopených plastik stejného obsahového sdělení. Sběratelskou hodnotu této významné práce umocňuje i její opakované vystavování a publikování: galerie C. A. W., Antverpy 1967; Ota Janeček, *Práce z let 1962–1966*, výstavní síň Československý spisovatel, Praha 1967; retrospektivní výstava ve výstavní síni Mánes, Praha 1995; Prostějov 1995; Šumperk 1995. Práce je uvedena v autorově soupise díla pod názvem *Tvar* a číslem soupisu 106. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického a certifikát o pravosti od Ing. T. Janečka, autora syna.

Vyvolávací cena: 350 000 Kč
Dosažená cena: 900 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Jaroslav Panuška (1872–1958)**Předtucha**

olej na plátně, okolo roku 1910, sign. LD,
60 × 75 cm, rám

Nesmírně přitažlivý reprezentant symbolistní estetiky poukazuje na Panuškovu životní vášeň pro strašidelnou náladu, svět pohádek a fantastických výjevů. Zdánlivě nenápadný, melancholicky zabarvený obraz je však nositelem mnohem závažnějšího sdělení. Jednoduchá dřevěná konstrukce, na níž se slétávají krkavci, aby usedli ke společnému sněmu, patrně představuje místo samotného popraviště. Siluety staveb se rozplývají v mrazivém oparu prazvláštní fialovo-žluté barevnosti, umocňující dekadentní vyznění scény. Divák je na místě, a přeci neví, s čím se vlastně setkává. Tato hra s nedořečeným či naznačeným je pro Panuškovu dílo přímo typická a rozvíjí divákovu představivost o světě nadpřirozena, jenž byl novoromantickým umělcům největší inspirací. Dílo bylo uveřejněno v obrázkovém časopise *Zlatá Praha* a pod názvem *Na hoře smrti* publikováno v nejnovější monografii Jaroslava Panušky (J. Valečka, Jaroslav Panuška. Průvodce životem a dílem, Hradec Králové 2016, str. 39, obr. č. 24). Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. M. Zachářem.

Vyvolávací cena: 90 000 Kč
Dosažená cena: 490 000 Kč

Martin Benka (1888–1971)**Letní idyla**

olej na lepence, sign. LD, 35,5 × 45 cm, rám

Krásná, romanticky laděná malba je výbornou ukázkou autorovy sběratelsky velice ceněné a vyhledávané rané periody tvorby spadající do let 1914–1915, tedy do závěru umělceho tzv. kalvodovského období. Dílo, zachycující malebnou, intenzivním sluncem prozářenou scénu s chalupou, za níž se pozvolna kupí těžké bouřkové mraky, pochází s největší pravděpodobností z jeho cest po jižních Čechách. Odvážně uvolněné malířské provedení práce je mistrným dokladem umělceho cesty z područí svého učitele a zaznamenává jeho příklon k expresionismu. Energický rukopis a záměrné vynechávky, zapojující do výrazu díla i podkladovou lepenku, svědčí o autorově odvaze a odhodlání k experimentům, jež z něj učinily jednoho z otců moderního umění na Slovensku. Konzultováno a posouzeno PhDr. M. Zachářem a prof. T. Vlčkem, CSc. Přiložena odborná expertiza prof. J. Zeminy a odborné vyjádření Ing. M. Hodoše.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč
Dosažená cena: 460 000 Kč

Václav Brožík (1851–1901)
Vznešený profil

olej na plátně, okolo roku 1900, sign. PD, průměr oválu 36 cm, rám

Mistrovsky ztvárněná podobizna v luxusní dobové adjustaci kvalitně reprezentuje dílo jednoho z nejvýznamnějších umělců Generace Národního divadla, který ve své době patřil v Praze i v Paříži mezi vyhledávané portrétisty. Brožík vynikal hladkou minuciózní malbou dbající na tradiční akademické principy a svou nenapodobitelnou schopností brilantně vystihnout inkarnát pleť. Jeho častými modely byly významné osobnosti české kultury a politiky, stejně jako zástupci nobility, u nichž usiloval spíše o zdůraznění společenského postavení než o výrazovou psychologizaci. Půvabný profil mladé dívky vzhlížející vzhůru evokuje tvorbu mladší generace secesních umělců, pro něž byla krásná zasněná žena, často na pozadí květinové výzdoby, jedním z nejčastějších výtvarných námětů. Brožíkova malířská jistota ve spojitosti s modernějším uchopením tématu řadí tuto krásnou práci do vrcholného období okolo roku 1900. Konzultováno a posouzeno PhDr. Š. Leubnerovou a prof. R. Prahlem, CSc. Příložená odborná expertiza PhDr. N. Blažičkové-Horové.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč
Dosažená cena: 550 000 Kč

Pravoslav Kotík (1889–1970)
Blíženci

olej na plátně, dat. 1964, sign. UD, 92,5 × 74 cm, rám

Velkoformátová, na trhu vzácně se vyskytující práce spadá do autorovy vyzrálé periody 60. let, kdy po první velké souborné výstavě v Mánesu v roce 1960 dosáhl zaslouženého uznání a věhlasu, a to jak u široké veřejnosti, tak u umělecké kritiky. Kotík svou tvorbu celoživotně úzce spjatou s člověkem a realitou završil velice progresivním abstraktním projevem, jímž v mnohém anticipoval další výtvarné postupy a proudy.

I když umělec v působivém obraze výrazně redukoval své výrazové formy i barevnost, tolik oblíbená lidská figura je zde stále přítomná. Těla blíženců zobrazil v antropomorfních formách vzájemně propletená jedno v druhém, definovaná silnou černou linkou, jež dodává celému výjevu na vážnosti a činí z plátna až ikonicky působivý obraz, odkazující k umělci tolik uctívanému období gotiky.

Vysokou sběratelskou hodnotu díla dokládá i jeho opakované zařazení na výstavy, a to na expozici Pravoslav Kotík. Obrazy z posledních let (Galerie Václava Špály, Praha, 1964, kat. č. 28); Pravoslav Kotík: Obrazy a kvaše z let 1960–1965 (Bechyňská brána, Tábor, kat. č. 20); Pravoslav Kotík (Rabasova galerie Rakovník, 1970, kat. č. 41). Dílo pochází přímo z pozůstalosti autora. Příložená potvrzení o pravosti od Ing. arch. M. Kotíka, umělcova vnuka. Konzultováno a posouzeno PhDr. J. Machalickým a prof. J. Zeminou.

Vyvolávací cena: 380 000 Kč
Dosažená cena: 780 000 Kč

Armand Guillaumin (1841–1927): Oráč v krajině

olej na plátně, okolo roku 1891, sign. LD, 60,5 × 74 cm, rám

Na českém trhu zcela ojedinělá, malířsky brilantní a moderně ztvárněná krajina v podání význačného představitele francouzského impresionismu, kterého Émil Zola společně s Monetem, Renoirem a Pissarrem označil za „skutečného revolucionáře formy“. Kromě Guillauminova dokonalého ovládnutí impresivní skvrny jej k tomuto výroku bezpochyby vedl i umělcův nebyvale uvolněný, suverénní, barevně delikátní projev, charakteristický intenzivní zářivou světelností. Ta s postupujícími lety nabírala na síle a byla malíři často vyčítána. V její modernosti lze však sledovat přísliby fauvismu, jehož principům se Guillauminovo dílo zvláště v pozdější fázi otevřeně hlásilo.

Jeden z nejvýznamnějších francouzských impresionistů byl do značné míry samouk. Teprve roku 1861 začal navštěvovat malířskou Académii Suisse, kde se seznámil a spřátelil s Paulem Cézannem a především pak s Camillem Pissarrem, jehož práce na něj hluboce zapůsobily. Oba společně toužili po zachycování přirozené krásy zaznamenané ve všedních momentech, v kouzle okamžiku, jenž může záhy pominout. Právě plenérová tvorba jim umožňovala sledovat a správně uchopit momentální vztah světla a barvy, onu jedinečnou impresi z viděného, zachycenou krátkými tahy štětce. Roku 1863 společně vystavovali na v mnoha ohledech klíčovém Salonu odmítnutých, díky čemuž se Guillaumin záhy zařadil k předním osobnostem tehdejší umělecké Paříže.

Kompozičně nesmírně invenční scéna je vystavená na působivém kontrastu zklidněných horizontál polních lánů a mírně zvlhčené krajiny s dynamicky ztvárněnými kvetoucími stromy v popředí,

jejichž koruny jsou ve stálém pohybu. K tomuto dojmu výrazně přispívá i forma větví, evokující bohaté, květy obsypané „kudrny“. Téma stromu bylo malíři blízké a opakovaně jej ve svém díle varioval, ve snaze zachytit jeho přirozené bytí v krajině. V tomto barevně efektním díle lze zároveň spatřovat umělcovu citlivou vnímavost vůči nekonečnému přírodnímu cyklu, který mohl s pravidelností pozorovat zvláště po přestěhování do vesnice Crozant ve střední Francii. Výmluvným momentem malby je proto pro malíře méně častá figurální stafáž v podobě sedláka, jenž jako každé jaro obdělává.

Podmanivá barevnost a nesmírná vyvrálost výtvarné formy činí z tohoto galerijního díla mistrovského reprezentanta francouzského impresionismu, který si zasluhuje zvláštní pozornost sběratelů umění. Obraz byl zařazen do katalogu autorovy tvorby (Georges Serret – Dominique Fabiani, *Armand Guillaumin 1841–1927, catalogue raisonné de l'oeuvre peint*, Paris 1971, no. 229) a jeho barevnou reprodukcí recentně přináší doprovodná publikace k výstavě Světlo v obraze (I. Exner / M. Zachař, *Světlo v obraze: Český impresionismus – Inspirace blízké i vzdálené*, SVU Mánes, Praha 2017, str. 319).

Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a prof. T. Vlčkem, CSc. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D.

Vyvolávací cena: 1 800 000 Kč
Dosažená cena: 3 100 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Gustave Loiseau (1865–1935): Letní den v Le Vaudreuil

olej na plátně, okolo roku 1905–1906, sign. PD, 51 × 61,5 cm, rám

Excelentní, divácky i sběratelsky nebývale atraktivní, na českém trhu zcela ojedinělá ukázka francouzského post-impresionismu, kvalitně reprezentuje dílo jedné z jeho předních osobností, Gustava Loiseau. Od 90. let 19. století pravidelně zaznívá jméno tohoto bytostného krajináře a mimořádně sensitivního výtvarníka ve spojitosti s bretaňskou uměleckou kolonií seskupující se kolem Paula Gauguina, známou jako pont-avenská škola. Loiseau však na její moderní umělecké vize a nově vzniklé směry (syntetismus a cloisonismus) nikdy nenavázal, naopak zůstal věrný impresionismu v jeho ryzí podobě. Pokračoval v tradici plenérové malby, objevoval mžikové kouzlo krajiny v nestálosti, barevných proměnách, světelných náladách ve snaze pravdivě zachytit její přirozenou krásu, tak jak ji poznal v plátnech Clauda Moneta či Camilla Pissarra. Postupně si vytvořil vlastní specifický druh pointilistické malby, charakteristický kladením čistých barevných skvrn vedle sebe, s důrazem na esenciální působení světla, jasnou, zářivou a zároveň odlehčenou barevnost a vzdušnou náladu zobrazené scény, jíž mnohdy dosáhl za pomoci „roztačeného“ štětce. Tyto principy rozvíjel v motivicky zdánlivě všedních záběrech bretaňské a normandské krajiny, kde s oblibou trávil letní měsíce.

Plátno z autorova vyzrálého tvůrčího období zcela příznacně oplývá světlostí a jemnou barevností, prostorovou hloubkou, naléhavou světelností a dekorativním charakterem. Zachycuje kompozičně vyvážený malebný záběr z městečka Le Vaudreuil v Normandii, autorem nesčetněkrát zvětčeného. Energicky, ale zároveň ukázněnými subtilními štětcovými tahy vyneseny malířův oblíbený souzvuk tónů modré a světle oranžové, je i zde oživen akcenty široké škály zelení. Právě ztvárnění efektu problemskujícího světla skrze třepetající se listovní stromů je umělcovou devízou, jíž byl schopen dostát i přes relativně vysokou pastozitu

malby. V neposlední řadě nelze přehlédnout typický motiv osamělé figury na cestě, jenž výjevu dodává na autentičnosti.

Gustave Loiseau bývá označován jako přirozený talent, jenž nedal na dobové směry, či doporučení ostatních a vydal se vlastní cestou jedinečného smyslového prožitku z viděného, jak mu kázala jeho upřímná a citlivá nátura. Svým mimořádným nadáním, malířskými kvalitami a uměleckou osobitostí si již v 90. letech 19. století v Paříži získal řadu obdivovatelů, včetně významného galeristy a stěžejního mecenáše francouzských impresionistů Paula Durand-Ruela. Svou jedinečnost plně obhájil okolo roku 1910, kdy vzbudil pravou senzaci vlastní specifickou metodou křížem vedených tahů štětce připomínajících šrafování („en treillis“ / „touche croisée“). Barva na plátně se rozvíbrovala a nechala vyznít i těm nejsubtilnějším světelným efektům.

Představené plátno lze bezesporu považovat nejen za předstupeň malířova dalšího vývoje v rámci moderní krajinomalby, ale především za krásné, nevšedně působivé a vysoce hodnotné dílo, které ve všech směrech odpovídá jedinečnému chápání impresionismu, odpovídajícímu autorovu vyjádření „*Vede mě instinkt a jsem hrdý, že nejsem jako ostatní.*“ Práce, jež se stane pravou ozdobou jakékoli kvalitní umělecké sbírky, bude pod názvem *Paysage au Vaudreuil* zařazena do připravovaného Katalogu raisonné díla Gustava Loiseau, jehož autorem Didierem Imbertem, byla potvrzena její pravost. Vystaveno v Christie's. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a Didierem Imbertem. Příložen odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D.

Vyvolávací cena: 1 800 000 Kč

Dosažená cena: 3 100 000 Kč

František Tkadlík (1786–1840): Tři objímající se andělé

olej na plátně, dat. 1822, sign. PD, 64 × 79,5 cm, rám

Poetická, cituplná, povznášející a neskonale krásná olejomalba zcela mimořádné umělecké kvality je dílem Františka Tkadlíka, nejvýznamnějšího představitele českého klasicismu. Plátno zachycující náboženský námět tří objímajících se andělů stoupajících k nebeské slávě, dobovému publiku jasně čitelný jako alegorie křesťanských ctností, nazývaný v literatuře také *Víra, naděje a láska* či *Tři objímající se géniové*, tvoří jeden z malířských vrcholů autorova prvního vídeňského pobytu v letech 1817–1824.

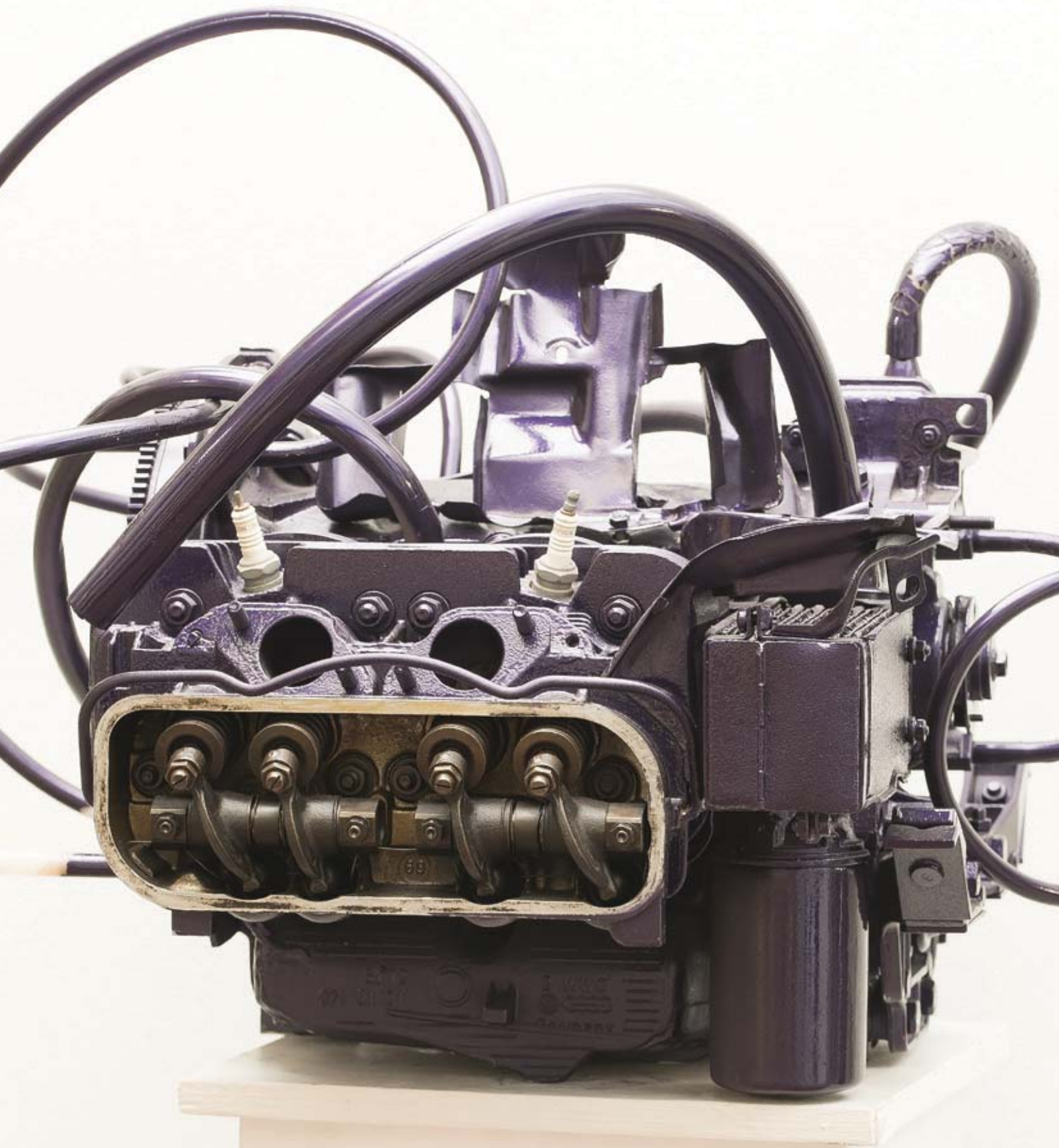
Výsostně minuciózní až emailově hladkou, dokonale zvládnutou malířskou technikou s mistrovským zachycením plasticity objemů těl i drapérií Tkadlík na plátno vynesl „vyšší, lidem podobné, krásné a vpravdě božské bytosti“ ideálních, sladce líbezných tváří. Je to i onen citovou vřímavost stupňující, nepostihnutelný, zbožností prosycený výraz leskem zalitých očí, jímž se umělec v Čechách proslavil a jenž posouvá tuto jemnou snivou kontemplaci do nadpozemských výšin. Zlatou září andělských bytostí projasněná barevná škála, oproštěná od efektu dramaticky nasvícené scény a oživená rubensovsky červenou rumělkou, ještě graduje duchovní transcendenci tohoto ztvárnění Tkadlíkem vícekrát variovaného tématu (*Tři objímající se andělé*, karton k obrazu *Víra, Naděje a Láska*, dat. 1819, uhel na papíře, nezvěstný; *Víra, Naděje a Láska*, dat. 1821, olej na plátně, 95 × 73 cm, Národní galerie v Praze; a stejného názvu autorská replika, dat. 1824, olej na dřevě, 94 × 73 cm, soukromá sbírka).

Již v době vzniku obdivovaný obraz vysoce galerijních parametrů byl recentně hojně publikován i reprodukován: u Vojtěcha Volavky (*Česká kresba XIX. století*, Praha 1949, str. 39), u Evy Petrové (*Fran-*

tišek Tkadlík, Praha 1960, str. 72–74 a 155, kat. č. 72) a opakovaně v katalogích výstav: Jaroslav Sojka (ed.), *Ferdinand V. Dobrotivý a umění jeho doby*, Správa Pražského hradu, Praha 2012, str. 268–351, obr. str. 317; Adam Hnojil, *Osvobozování sentimentu. Podoby středoevropského romantismu a biedermeieru*, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou – Praha 2013, str. 13, obr. str. 94; ten-
týž, *Jeden svět nestačí. Poklady umění 19. století ze Sbírký Patrika Šimona*, Archiv hl. města Prahy, Clam-Gallasův palác, Praha 2014, str. 110 a 490, kat. č. 126, reprodukováno na přebalu knihy; Gabriela Elbelová (ed.), *Šumění andělských křídel. Anděl v evropském výtvarném umění*, Muzeum umění Olomouc, Olomouc 2016, obr. str. 161, kat. č. 200; a Šárka Leubnerová (ed.), *František Tkadlík 1786–1840*, Národní galerie v Praze, Praha 2017, str. 83 a 244, obr. str. 83 a 245, kat. č. 101. Vjem z díla je umocněn původní kvalitní adjustací. Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc. Přiložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové (cit.: „[...] *Všudy přítomnost náboženského prožitku se promítala do transformovaného pojetí trojice hlavních teologických ctností – Víry [Fides], Naděje [Spes] a Lásky [Caritas]. Opakující se motiv tří géníů nebo andělských postav jako možných personifikací těchto křesťanských ctností nebyl v Tkadlíkově tvorbě náhodný. Právě z tohoto trojhvězdí se zrodila biedermeierovská symbolika občanských a rodinných hodnot. Kříž, kotva a srdce se staly široce rozšířenými ikonami, provázejícími kult rodinných a přátelských vztahů. [...]“).*

Vyvolávací cena: 1 000 000 Kč
Dosažená cena: 1 700 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Theodor Pištěk (* 1932): Hlava medusy

plastika (kov, litina, pryžové hadice, ocelové šrouby, nitrolak), autorský sokl (dřevo, latex), dat. 1980, 55 × 77 × 70 cm

Výrazné mnohvrstevnaté dílo je jedinečnou ukázkou autorovy práce s objektem. Ve své nadsázce a originalitě pro Pištěka charakteristický, a přesto naprosto výjimečný artefakt, ve kterém je patrná mistrná znalost rychlých aut a autorův nezdolný umělecký talent, který ten dokáže využít k rozehrání rafinovaných asociací. Jen málokterý výtvarník by dokázal povýšit vyřazený motor automobilu s takovou samozřejmostí a přirozeností na samostatný umělecký objekt a propojit tak svoji celoživotní lásku k závodění s tolik odlišným uměleckým světem. Významným momentem pro vznik díla bylo seznámení se s Igorem Salaquardy, dnes rodinným přítelem autora, majitelem špičkové stáje evropské úrovně a někdejším šéfmechanikem profesionálního týmu, v němž autor působil jako automobilový jezdec. Prostředí, kde se kompletovaly jak závodní, tak osobní vozy, skýtalo pohled na nespočet komponentů a součástí nitra automobilů a Pištěk tyto nabyté zkušenosti ve své tvorbě nesčetněkrát zužitkoval. V do prostoru rozpínajícím se díle komparuje autor materializovanou vědu a lidskou racionalitu s antickou pověstí o Meduse, z jejíhož těla vyletěl okřídlený kůň Pegas, přičemž koňská síla je v závodním prostředí jedním z příznačných atributů. Dílo, které tak trefně cituje starověk, můžeme rovněž přirovnat k příznačnému

citátu F. T. Marinettiho z roku 1909, ježž můžeme nalézt ve slavném manifestu futurismu: „*Prohlašujeme, že nádhera světa byla obohacena o novou krásu: o krásu rychlosti. Závodní automobil se svou kapotou, ozdobenou tlustými trubkami, jež se podobají hadům s výbušným dechem... ..vyjící automobil, řítící se vpřed jakoby na dělových nábojích je krásnější než Niké Samothrácká.*“ I v kontextu Pištěkovy tvorby je toto mimořádné dílo důstojným zástupcem, jenž řadí tohoto kosmopolitně uznávaného výtvarníka a právem nejdražšího žijícího českého autora, jehož rekordní prodeje stále nebyly překonány, do kontextu světového moderního umění. To dokládá i existence jen osmi podobných dalších prací. Hodnotu díla navíc zvyšuje i fakt, že bylo vystaveno v roce 2013 na autorově retrospektivní výstavě v Národní galerii v Praze v jejímž katalogu je chybně reprodukováno z druhé strany. Práce pochází přímo z autorova ateliéru. Konzultováno a posouzeno T. Pištěkem, autorem díla, a PhDr. K. Srpem. Příložen odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vývolávací cena: 1 000 000 Kč
Dosažená cena: 1 800 000 Kč

Adolf Liebscher (1857–1919) Hlava Krista

olej na lepence, okolo roku 1915, sign. LD,
58,5 × 45 cm, rám

Vysoce kultivovaná malba výborným způsobem reprezentuje náboženskou tvorbu našeho významného figuralisty a příslušníka generace Národního divadla Adolfa Liebschera. Expresivně pojatá studie ukřižovaného Krista evokuje starší vzory, zároveň je však pravděpodobnou reakcí na aktuální světové dění v době první světové války. Vzadu připsána pozdější dedikace pražskému profesoru náboženství Janu Boháčovi. Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc. a PhDr. Š. Leubnerovou.

Vyvolávací cena: 45 000 Kč
Dosažená cena: 230 000 Kč

August Bedřich Piepenhagen (1791–1868) Vierwaldstätter See

olej na plátně, 40. léta 19. století, sign. LD, 23 × 30 cm, rám,
provedena rentoaláž

Špičkové dílo vrcholného romantismu zasluhuje čestné místo v rozsáhlé tvorbě Augusta Bedřicha Piepenhagena. Významný krajinář a klasický zástupce éry biedermeieru, jenž patří do skupiny tzv. malých mistrů, dokázal v nevelikých formátech rozvinout snivou a poetickou přírodní náladu. V tomto podmanivém, malířsky unikátním díle užil veškeré atributy romantické krajinomalby, kladoucí důraz na emocionalitu zobrazené přírody. Jedním z opakovaných motivů, v němž se později shledly i Piepenhagenovy dcery, byl pohled na Vierwaldstätter See. Kompozičně podobné záběry vycházejí z působivého kontrastu tmavého promalovaného popředí a světlých dálek, v nichž spatřujeme alpská panoramata zahalená do bílých nadýchaných mraků. Také postava poutníka symbolizuje jednu z hlavních myšlenek romantismu, jíž bylo především splynutí člověka s přírodou. Malba se svým delikátním pojetím řadí k nejlepším ukázkám autorovy tvorby. Hodnotu díla zvyšuje vkusná dobová adjustace. Konzultováno a posouzeno PhDr. N. Blažíčkovou-Horovou a PhDr. Š. Leubnerovou.

Vyvolávací cena: 160 000 Kč
Dosažená cena: 340 000 Kč

August Bedřich Piepenhagen (1791–1868) Nokturno

olej na plátně, přelom 30. a 40. let 19. století, 35 × 42 cm, rám

Mistrné, romanticky cítěné nokturno v tajuplné náladě tmavomodré noční krajiny nese všechny znaky vrcholného díla Augusta Bedřicha Piepenhagen. Právě pro své měsíční partie byl tento původním zaměstnáním prýmkař a knoflíkář vysoce ceněn, obzvláště rakouským romanopiscem Adalbertem Stifterem. Za mlžným oparem rozplývavého světla se nám po chvíli otevře obraz do snové scény s širokou kamenitou pěšinou vedoucí patrně k středověké ruině na samém horizontu. Stejným směrem se vydala i dvojice odpočívajících poutníků, stafáž, jež je pro Piepenhagenovo dílo z období 30. a 40. let přímo příznačná, vyjadřuje citové spojení člověka s přírodou, touhu po její zklidňující náručí, avšak i velkou pokoru před její silou, mocí a velikostí. Malíř užil veškeré typické atributy své tehdejší tvorby, včetně motivu zrcadlící se luno ve vodní hladině. Jemné, až sametově měkké světlo obrušuje kontury a přidává obrazu na něžné

chvějivosti. Zvláště stromy a keře v nočním osvětlení nabývají na hebkosti, kterou Piepenhagen bezpochyby odkoukal ze specifické struktury chomáčků mechu, jež mival ve svém ateliéru. Netradičně a v umělcově díle poněkud ojediněle působí prvek drobného mostku klenoucího se přes lesní říčku, v jehož zobrazení je možné spatřovat inspiraci romantickou krajinomalbou Antonína Mánesa, ale i německého vrstevníka Carla Blechna. Tato sentimentálně snivá práce vyjadřující dobovou touhu po splnutí člověka s přírodou po právu patří, stejně jako v době biedermeieru, k oblíbeným sběratelským artiklům. Dílo pochází z velice významné prvorepublikové plzeňské sbírky. Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc. a PhDr. N. Blažíčkovou-Horovou. Příložen odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové.

Vyvolávací cena: 180 000 Kč
Dosažená cena: 720 000 Kč

Josef Lada (1887–1957) Koledníci

komb. tech. (tuš, kvaš, akvarel, tužka)
na kartonu, dat. 1942, sign. PN, 59 × 37,5 cm,
rám, zaskl.

Poeticky laděné téma v Ladově charakteristickém koloritu a kompozici, z dramatických válečných roků, ve kterých kulminovaly jeho nejlepší výtvarné schopnosti a v nichž se mu podařilo nalézt útěchu i potěchu z tvorby do dalších let. V dílech z této periody můžeme spatřovat zejména jeho nejvlastnější výraz s typicky idylickou krajinou prostoupenou svobodou a imaginací na pozadí českých vesniček, které vykazují Ladovo správné pochopení pro atmosféru venkovské idylly. V tomto líbezném zimním, až pohádkovém výjevu malíř zobrazil tři postavičky dětských koledníků putujících zasněženou krajinou. Padající vločky, které pokrývají celý výjev, jen umocňují magickou baladičnost scény, jako by se celý obraz zahalil do absolutního ticha. Zároveň, aniž by pozorovatel vnímal chlad nebo zimní nepohodu, sálá z celé scény hřejivost a nostalgie připomínající vánoční atmosféry našeho dětství. Atraktivita díla je podtržena precizní kresebnou technikou i nezaměnitelnou výtvarnou zkratkou se všemi příznačnými motivickými detaily. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložená odborná expertiza PhDr. P. Pečínkové, CSc. (cit.: „[...] Jedná se o dosud nepublikovaný obraz Josefa Lada, který logicky zapadá do kontextu jeho dobové tvorby. [...]"

Vyvolávací cena: 700 000 Kč
Dosažená cena: 2 300 000 Kč

Bertha von Grab (1840–1907) Rybáři na Obersee

olej na plátně, 60.–70. léta 19. století, sign. PD, 68 × 89 cm, rám,
provedena rentoaláž

Prvotřídní malba reprezentující jednu z nejvýznamnějších českých emancipovaných malířek 19. století zaslouží v mnoha ohledech pozornost sběratelů umění. Vynikající a výtvarně mimořádně vyspělá práce vznikla v době autorčina pobytu v Düsseldorfu, který patřil k hlavním centrům německé akademické krajinomalby. Bertha von Grab se sem vydala po smrti svého pražského profesora Maxe Haushofera a od roku 1866 již byla vedena jako žákyně ateliéru Carla Jungheima. Pohled na virtuózní dílo zobrazující bavorské Obersee však evokuje především tvorbu její první soukromé učitelky Charlotty Piepenhagenové. Malířská technika a specifická struktura barevné vrstvy, jak ji známe z intimních krajin rodiny Piepenhagenů, byla užita i v této majestátní romantické kompozici. V jejím rozvržení autorka

pracovala s totožnými výtvarnými principy, vycházejícími z oslnivého kontrastu potměného popředí s ozářenými skalisky v zadním plánu. Svým pravdivým podáním krajinné nálady se zcela vzdálila velkolepým, avšak mnohdy příliš idealizovaným scénériím některých současníků. Není tedy divu, že byla v letech 1871–1890 jedním z nejoceňovanějších a nejprodávanějších autorů na výstavách Krasoumné jednoty, jež zásobovala publikum především šumavskými a bavorskými motivy.

Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. N. Blažičkovou-Horovou. Příložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové. (cit.: „[...] Roku 1891 vystavila Berta von Grab na Zemské jubilejní výstavě v Praze obraz s názvem Horské jezero (č. k. 218). Přesto, že katalog neobsahuje bližší údaje, je velmi pravděpodobné, že se jedná o tuto reprezentativní práci s námětem horského jezera, čemuž by odpovídala i poměrně vysoká cena 800 zlatých, uvedená v katalogu výstavy. [...]).

Vyvolávací cena: 200 000 Kč
Dosažená cena: 480 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Max Švabinský (1873–1962): Babička v šálu

komb. tech. (pero, tuš, akvarel, tempera) na papíře, okolo roku 1903, sign. LN, 90 × 70 cm, rám, zaskl., na rubu štítek ze VII. mezinárodní výstavy v Benátkách v roce 1907

Nádherná, koloristně naléhavá a sběratelsky velice významná znovuobjevená práce Maxe Švabinského vyniká naprostým mistrovstvím jeho vrcholné tvorby. Monumentálně pojatá niterná podobizna, odrážející se od tmavě modrého závěsu s detailem zlatých lilií, představuje Josefínu Dapeciovou, babičku Švabinského mladičké choti Ely Vejrychové. Švabinský kresbu vytvořil kolem roku 1903 na rodinném statku v Kozlově u České Třebové, kam od konce století po více než dvě dekády pravidelně zajížděl a kde vznikly četné portréty jeho nejbližších a přátel. Právě v těchto malbách se nejlépe zrcadlí umělcovy hluboké emocionální prožitky chvil strávených v kruhu rodiny, jež pomocí neobyčejné schopnosti vidění a nezměrného talentu nadčasově ztvárnil tak, že se řadí k jeho nejlepším dílům.

Jedním z nich je bezesporu představovaný obraz, jenž byl jako objednávka švédského sběratele záhy odeslán do Stockholmu. Asi čtyřiaosmdesátiletou babičku Dapeciovou, vícekrát zpodoběnou na skupinových i samostatných portrétech, pojímá umělec třicátník v intencích nanejvýš realistického až naturalistického projevu, kde střídá kresbu štětcem s kresbou perem, „*tuší si přisvojuje výhrady malby*“ a akademickou průpravu se nezdráhá obohatit o moderní přístupy, jako byla vysoce tvárná světelnost, vzdušnost, dekorativnost a plošnost malby. Především však z tohoto velkolepého, a přitom intimním kouzlem a lidskou hřejivostí veskrze prodrnutého vyobrazení promlouvá obdiv a pieta k osobitě krásné nejstarší generace, živě Švabinského vzpomínkami na babičku Pauli a zejména na laskavou prarůžku Máry, jež mu byla od útlého dětství pramenem inspirací a také vědným modelem.

Barevně dokonale vyvážený celek ztopen v jemnou záři denního světla je důmyslně vystaven na hře s temnosvitom. Byť do zřešělého interiéru situovaný portrét vznikl ve venkovském prostředí, jako pozadí Švabinský v tomto případě zvolil apartně zdobenou tmavou drapérii dodávající výjevu neobyčejně působivé atmosféry a nabývající charakteru důstojné opony, před níž se rozeznívá umělcova kreslířská brilance. Z hlediska vysoce vytříbené barevné koncepce výjevu je určující skvostný zdobný pléd, představující radostné hýření barev a forem ve schematickém vegetativním ornamentu; evokující i motiv kamélie, jež malému Maxovi učarovala svou vůní a tvarem v ráji Květné zahrady jeho rodné Kroměříže. Švabinský se zde projevuje jako pokorný zpytatel přírody a znalec rostlinné fyziologie. Jedinečné zvěčnění křehkosti stařenky, vyzařující vnitřní život, se snoubí se skvělým zachycením plastičnosti objemů prostřednictvím modelace nejjemnějším šrafováním, jinde valerem či světlem. Vrásčitá tvář ženy je utkána virtuózní kresebnou šrafurou až rembrandtovských kvalit, podobnou výkonům německých portrétistů Leiblova okruhu, a stejně jako její upracované ruce brázděné žilami úchvatně vystihuje subtilnost stáří. Ztichlé spočívání portrétované s neměnným pohledem kamsi do prostoru je podpořeno delikátním nasazením světla, vrcholícím bělavým odleskem na stříbrných vlasech, ještě vystupňovaným kontrastem

s černým šátkem volně spadajícím z jejího temene. Dojem z předloženého díla je umocněn nebývalé obratným prolínáním různých, zdánlivě nesourodých výtvarných faktorů, jež obrazovou plochu kompaktně scelují v jedinečný divácký zážitek. Symfonie okrových a modrých tónů převážně akvarelového charakteru uzavřena dominující, grafickou technikou připomínající kresbou nenechá divákovu oko netečným a bez ustání ho poutá. Švabinského stěžejní práce, v níž koncentroval svou kreslířskou, ale i malířskou genialitu, vznikla v bezprostřední souvislosti s datovaným dvojportrétem babičky Dapeciové s matkou Ely, Josefínou – halící se v tentýž pléd, jako je ten zachycený na pojednávaném obraze – (*Dvě matky*, dat. 1903, komb. tech. [pero, tuš, akvarel] na kartonu, 140 × 111,5 cm, Národní galerie v Praze) a byla roku 1906 znovu provedena v menším leptu.

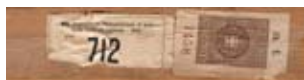
Velkoformátové dílo nejvyšší galerijní hodnoty bylo vystaveno roku 1907 v Benátkách na VII. Esposizione Internazionale d'Arte, čehož je dokladem i původní štítek na jeho zadní straně. Kresba, jež se po více než sto letech navrací zpátky do domoviny, je skutečným sběratelským klenotem aukční kolekce. Byla opakovaně publikována a reprodukována. Pod názvem *Portrét staré paní ve Volných směrech IX* (1904–1905, obr. str. 18), následně u Williama Rittera (*L'Arte Morava. Emporium [Bergamo] XXX*, N. 175, Luglio 1909, obr. za str. 8), pak u Františka Žákavce (*Max Švabinský I.*, Praha 1933, str. 136, obr. str. 141); pod názvy *Babička Dapeciová v skotském shawlu* a *Babička Dapeciová s plédem* u Josefa Císařovského (*Portrét umění Maxe Švabinského. Skizza k portrétu Maxe Švabinského*, Praha 1954, str. 68, kat. č. 75); podchycena a označena za nezvěstnou byla v recentním soupise Švabinského díla (Zuzana Švabinská / Václav Ševčík / Martin Kuna, *Max Švabinský. Soupis kreslířského a malířského díla 1879–1916*, Kroměříž 2014, str. 199, kat. č. 823). Podobiznu považuje krásná reprezentativní adjustace. Konzultováno a posouzeno autorem soupisu PhDr. M. Kunou, DSc., a prof. R. Prahlem, CSc. Přiložena odborná expertiza PhDr. M. Kuny, DSc. (cit.: „[...] Místo, kde byla kresba vytvořena, je na půdě, před podkrovní světničkou zvanou ‚kufř‘, kde Švabinský rád pracoval, údajně i na poměrně velkých dílech. Před vchodem do ‚kufř‘, vlevo od dřevěného mostku nad hliněnou podlahou, bylo malé střešní okénko a pod ním stálo proutěné křeslo. V tomto křesle babička Dapeciová na obraze sedí a světlo ze střešního okénka vytváří charakteristickou atmosféru obrazu. Křeslo stojí na půdě dodnes [...]“.) a odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové (cit.: „[...] Po mnoha letech znovu objevené monumentální dílo Maxe Švabinského je mimořádné nejen svou uměleckou kvalitou, ale má i velký umělecko-historický význam v poznání a hodnocení jeho vrcholné tvorby. [...]“).

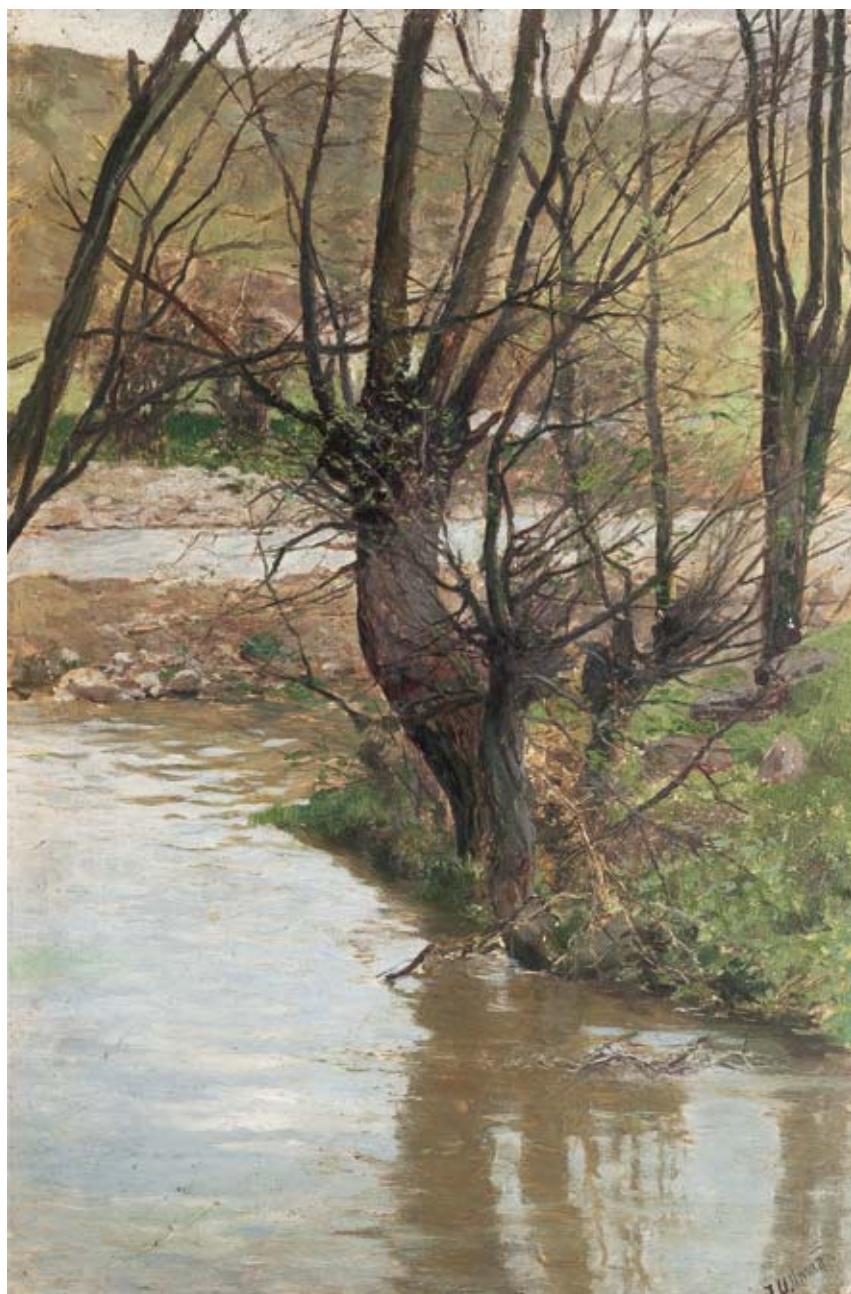
Vyvolávací cena: 1 300 000 Kč

Dosažená cena: 2 500 000 Kč

AUTORSKÝ REKORD

(nejvyšše vydražená autorova práce na papíře)

Josef Ullmann (1870–1922)
Předjaří

olej na kartonu fixovaném na plátně, 2. polovina 90. let, sign. PD, 50 × 34 cm, rám

Velice vzácná a malířsky dokonale zvládnutá jarní partie s živou vodou z umělcova sběratelsky vysoce ceněného raného období. Obraz svým realistickým pojetím nezapře Mařákovu intimní notu nejreprezentativnějších prací jeho školy. Původní stav a dobová adjustace. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. M. Zachařem.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč
Dosažená cena: 360 000 Kč

Josef Lada (1887–1957) Princ z pohádky

kvaš na papíře, dat. 1939, sign. PN, 24 × 18 cm, rám, pasparta, zaskl.

Vynikající dílo je vysoce reprezentativní a vzácnou ukázkou z autorova nelehkého období nastupujícího protektorátu, kdy se umělec uzavřel před okolním světem ve svém domově a útěchu hledal ve své práci. Vzhledem ke složité politické situaci se začal více věnovat volné tvorbě. Svě obrazy obohatil o zvláštní atmosféru a nové prvky, které se dříve neobjevovaly. Náměty hledal ve starých slovanských bájích a pověstech, stejně jako v pohádkách.

Magicky vyznívající dílo patří do souboru Ladových ilustrací k vlastní autorové dětské knížce *Pohádky naruby*, která vyšla roku 1939 nákladem Společnosti Československého Červeného kříže a v níž výtvarník humorně přepracoval nejznámější pohádkové příběhy. Jde o původní kresebný podklad pro celostránkovou ilustraci k pohádce O Popelákově malovaný Ladovou typickou suverénní pevnou linkou. Práce je založena pouze na kontrastech černé a bílé. Toto pojetí umocňuje působivou imaginativní atmosféru, jež utváří pozadí zářivé hvězdné oblohy, kterou na svém koni proplouvá jezdec. Z díla můžeme vycítit sílu melancholie pohádkového mýtu, který je odrazem, stejně jako monochromní pojetí a zasazení scény doprostřed hluboké noci, prožitku strastí a temnoty doby. Sběratelsky raritní obraz galerijních parametrů je výborným dokladem autorovy uvolněné představivosti a ojedinelého příklonu k barevné redukci.

Dílo bylo zařazeno na umělcovu soubornou výstavu Josef Lada (Mánes, Praha, 17. 1. – 16. 2. 1941, kat. č. 51), o čemž svědčí i razítko na rubu obrazu. Práce byla opakovaně publikována a reprodukována, a sice v časopise *Radosti* (20. 12. 1939, roč. XVI, č. 5, str. 66); v periodiku *Náš Rozhlas* (30. 1. 1941, roč. XIX, č. 5) a magazínu *Brouček 2* (1947, str. 72). Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Příložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc.

Vývolávací cena: 120 000 Kč
Dosažená cena: 550 000 Kč

Antonín Chittussi (1847–1891) **Partie ze Lhůt u Ronova**

olej na plátně, konec 80. let 19. století, 23 × 27 cm, rám, provedena rentoaláž

Poetická malba v citlivém a koloristicky vytříbeném provedení patří mezi umělecky nejvyšší díla pozdního období krajináře Antonína Chittussiho. Působivý záběr pochází ze Lhůt u Ronova na úpatí Železných hor, jedné z uměleckých štací, do níž se malíř vydal na konci 80. let 19. století. Dominanty stromů působí jako reminiscence na umělce barbizonskou tvorbu, která je však přebásněna do sentimentálně jímavé polohy českého kraje. Jeden z přínosů moderní francouzské krajinomalby tkvěl především v důvěrném vztahu malíře ke krajinnému motivu. Chittussi těmto principům vyhověl zdůrazněním krajinné nálady a výtvarným rozvíjením její lyrčnosti. Partii u Lhůt představil jako rozjasněné, idylické místo, jež bylo pro svou nezaměnitelnou atmosféru a barevnou senzualitu vybráno do uměleckého časopisu *Volné směry* (1938–1940, obr. na str. 167). Další reprodukci přinesla umělceva monografie (R. Prahla: *Antonín Chittussi*, Praha 1996, kat. č. 179), kde je obraz označen jako neznámý. Malba bude zařazena do soupisu umělceva díla v chystané monografii prof. R. Prahla, CSc. Hodnotu díla zvyšuje původní vkusná adjustace, práce pochází z významné pražské prvorepublikové sbírky. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. Š. Leubnerovou. Příložená odborná expertiza prof. R. Prahla, CSc.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč
Dosažená cena: 540 000 Kč

Pasta Oner (* 1979)
Madonna della Scala

komb. tech. (olej, akryl) na plátně, dat. 2017, 160 × 140 cm, rám

Velkoformátová malba dokonale reprezentuje aktuální polohu jedné z nejvýraznějších osobností současné české umělecké scény, která se do širokého povědomí zapsala svým jedinečným malířským projevem postaveným na ironii, pop artu, komiksově estetice, street artu a graffiti, Pasty Onera.

Autor na plátně v jednotlivých vrstvách propojuje estetiku několika období, a to od 15. století až po současnost. S respektem kombinuje vysoké a nízké, všední a sváteční, pozemské a nebeské. Vzniká tak mnohvrstevnatý obraz, který svým zpracováním odkazuje na klasické olejomalbné techniky a prostřednictvím kterého vzdává umělec hold starým mistrům, což je patrné i z toho, že si jako předlohu vybral slavnou práci *Madonna della Scala* od Andrea del Sarto. Dílo zobrazuje několik figur, z nichž centrální je postava Jezulátka, které prostupuje všemi vrstvami plátna a které se snaží vymanit z madonina sevření, při čemž se opírá o zahozené prázdné plechovky Coca-Coly vystupující z obrazu. Jeho pohled se ubírá neurčitým směrem a je pouze na divákově, zda je to k předčítajícímu andělovi, nebo pršům dámy, která se bez starostí oddává paprskům slunce na pozadí renesanční malby. Sběratelsky velice zajímavá práce představuje výrazný a zajímavý posun v tvorbě tohoto autora. Dílo bylo vybráno samotným Pastou Onerem jako nejváženější zástupce jeho aktuální tvorby, který jej bude nejlépe prezentovat na naší aukci. Konzultováno a posouzeno PhDr. K. Srpem a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč
Dosažená cena: 840 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD

Alén Diviš (1900–1956) Dvojice

olej na plátně, sign. PD, 26 × 36 cm, rám

Na trhu vzácně se vyskytující práce spadající do autorovy rané periody tvorby 30. let je velice zajímavou ukázkou zachycující Divišův rodící se přechod od nespoutaného strukturálního soutinovského expresionismu ke krátkému období umírněné malby novoklasicismu. Hladká malba v umělcově typické tlumené barevnosti zachycuje dvě figury v uvolněné zjednodušené podobě. Neklid do celé, původně až klasicky působící, kompozice vnáší nejen narušení jemného povrchu malby vyškrabáváním, jímž Diviš definuje obrysy postav, ale i ponurá, tajemná nálada blíže nejasného prostředí, ve kterém se zobrazované nacházejí. Určitou nejistotu v neposlední řadě vyvolává rovněž sama přítomnost temné figury působící snad spíše jako pouhý přízrak než člověk. Práce pochází přímo z výtvarnickovy pozůstalosti. Hodnotu díla ještě umocňuje jeho publikování a reprodukování pod názvem *Dva ležící ženské akty* v autorově monografii *Alén Diviš (1900–1956)* (V. Skálová / T. Pospiszyl, Praha 2005, str. 49). Konzultováno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč

Dosažená cena: 420 000 Kč

Adolf Born (1930–2016) Beaujolais Nouveau

akvarel na papíře, dat. 1997, sign. PN,
29,5 × 44,5 cm, pasparta, zaskl.

Vynikající, na trhu vzácně se objevující práce je reprezentativní ukázkou nejen autorova mistrovství v technice akvarelu, ale i jeho charakteristické humorem prochnuté tvorby, jež nás stále nepřestává překvapovat svou nesmírnou tvořivostí a bujnou fantazií. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč

Dosažená cena: 260 000 Kč

Jan Zrzavý (1890–1977) Okupace

pastel na papíře, kolem roku 1968, sign. PD, 20 × 30 cm, rám, pasparta, zaskl.

Znovuobjevená, veřejnosti po dlouhá léta skrytá a smyslově intenzivní práce je jedinečným zástupcem autorovy vyzrálé, sběratelsky ceněné periody tvorby. Z obsahového hlediska zpracovává tato ukázka v malířově tvorbě ojedinělý a pozoruhodný motiv a brilantně demonstruje Zrzavého celoživotní lásku a zaujetí, které choval ke své rodné zemi, i úzkost z osudu vlasti. Podobně jako před vypuknutím druhé světové války i události roku 1968 malíře přiměly k uskutečnění několika ojedinělých prací, které se svým pojetím vymykaly hlavnímu proudu jeho uměleckého zájmu. Na základě intenzivních zážitků z dnů, kdy vojska Varšavské

smlouvy vpadla na naše území, vznikla i tato kresba postav proniklých hrůzou, s rukama zdviženými k nebi, nad nimiž se vznáší temná hrozba bojových stíhaček vlétajících do našeho prostoru. V atmosféře výjevu se zrcadlí tragédie, strach i nepochopení a tato celkově působivá atmosféra kontrastuje s odvážným koloritem podpořeným pastelovou technikou. Druhá dosud známá varianta *Okupace* je reprodukována v autorově monografii *Božská hra* na str. 20 (L. Bydžovská, V. Lahoda, Z. Novotná, K. Srp [ed.]: *Jan Zrzavý. Božská hra*, Ostrava 2013, str. 20). Svoji ojedinělostí je tato práce cenným obohacením Zrzavého tvorby a bude kvalitním reprezentantem jakékoliv sbírky zaměřující se nejen na poválečné moderní umění. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 40 000 Kč
Dosažená cena: 280 000 Kč

Martin Benka (1888–1971) Sliač

olej na kartonu, dat. 1947, sign. PD, 16 × 24 cm, rám, zaskl.

Krásná práce, silně rezonující autorův hluboký smysl pro zachycení živelné slovenské přírody a člověka v ní, je mistrnou ukázkou tvorby jednoho ze zakladatelů moderní malby na Slovensku. Monumentálně uchopený výjev zobrazuje dvě ženy v tradičních krojích při práci na poli. Dramatičnost výjevu podtrhuje členité panorama hor v pozadí i silně naddimenzovaný snop. Přes nevelký formát v sobě dílo snoubí všechny vlastnosti Benkova plně vyzrálého umění. Obraz spadá do série kartonů, na něž umělec maloval bezprostřední dojmy, které zachycoval přímo v přírodě. Vysokou sběratelskou atraktivitu práce navíc podtrhuje fakt, že většina těchto děl se nachází v autorově pozůstalosti a na trhu se objevují pouze raritně. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a prof. T. Vlčkem, CSc. Přiloženo odborné vyjádření Ing. M. Hodoše.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč
Dosažená cena: 300 000 Kč

Vlastimil Beneš (1919–1981)
Regina

polychromovaná sádra, dat. 1963, uvnitř busty autorský název, signatura, v. 57 cm

Velice milá práce je výborným a velice zajímavým zástupcem ojediněle se vyskytující autorovy sochařské polohy tvorby. Dívčí hlava, i když monumentalizovaná ve výrazně proporční nadsázce, s typicky mandlově vykrojenýma laskavými očima, neztrácí nic z umělcova typického něžného až hřejivě nostalgického výtvarného vyjádření všedního světa kolem nás. Konzultováno a posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D. a prof. J. Zeminou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč
Dosažená cena: 90 000 Kč
AUTORSKÝ REKORD
(nejvýše vydražená autorova plastika)

Jan Zrzavý (1890–1977)
Lodky na pobřeží

komb. tech. (tužka, pastel) na papíře, dat. 1956, sign. PD a LD, 15 × 22 cm, rám, pasparta, zaskl.

Poetická, velice kvalitní práce je charakteristickou ukázkou autorovy vyzrálé periody tvorby reflektující jeho šťastný pobyt ve francouzské Bretani. Umělcovo celoživotně oblíbené téma na břehu moře odpočívajících loďek ztvárnil Zrzavý s ohromnou pečlivostí a propracovaností. Snová, harmonicky působivá a výtvarně mistrně zvládnutá scéna přitahuje diváka svou zvláště poklidnou atmosférou prodchnutou hlubokým mírem, ale i tajemstvím. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického (cit.: „[...] Půvabné Lodky z roku 1956 mají vyváženou kompozici, jsou ztvárněny s malířovou typickou jemností a schopností zachytit ducha krajiny. [...]").

Vyvolávací cena: 100 000 Kč
Dosažená cena: 370 000 Kč

Luděk Marold (1865–1898) Slavnost

kresba tuší lavírovaná akvarelem a bělobou, 90. léta 19. století, sign. LD, 43 × 34,5 cm, rám, pasparta, zaskl.

Kresebně virtuózní, energická práce nezapře pařížský švih našeho předního žánristy a ilustrátora Ludka Marolda, jehož věrně zachycené obrazy skutečnosti zdobily na konci století stránky českého i zahraničního tisku. Tušová momentka sloužící do dnešních dnů jako vynikající dokument dobové módy a zábavy patrně našla uplatnění v jednom z časopisů, jež Marold zásoboval ilustracemi do roku 1896. V díle se projevuje umělcova technická zdatnost se smyslem pro malířský detail, zdůrazněný kvašovou lazurou. Konzultováno a posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a P. Štemberou.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč

Dosažená cena: 200 000 Kč

František Drtikol (1883–1961) Astrální bytosti

pastel na kartonu, 47 × 63,5 cm, rám, zaskl.

Podmanivá, velice působivá práce je kvalitní ukázkou autorovy vyzrálé periody tvorby spadající do období konce 30. let, kdy se umělec zaměřil výhradně na malbu. Mystická, magickým tajemstvím prostoupená scéna zobrazuje nadpozemské bytosti v prazvláštním prostoru mimo naše vědomí, kam se může člověk vydat prostřednictvím duchovního tréninku a propojení s všeobjímajícím vesmírem. Dílo bylo majitelem K. Funkem, autorem celé řady knih zabývajících se Drtikolem, získáno přímo od Anny Soukupové, umělcovy blízké přítelkyně a žačky. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 20 000 Kč

Dosažená cena: 400 000 Kč

František Drtikol (1883–1961)
Průnik třemi dimenzemi

olej na lepence, dat. 1938, sign. PD, 33,5 × 34 cm, rám

Mystická, autorova typická práce je kvalitní ukázkou jeho vyzrálého období tvorby po roce 1935, kdy se rozhodl prodat svůj fotografický ateliér a dále se věnovat jen malbě, studiu filozofie a buddhismu. Sugestivní dílo mistrně dokládá umělcův celoživotní hluboký zájem o nadpozemské jevy a je působivým vzhledem do duše a osobních prožitků tohoto jedinečného výtvarníka. Obraz pochází z vynikající pražské sbírky. Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 30 000 Kč
Dosažená cena: 220 000 Kč

Vlastimil Beneš (1919–1981)
Náves

olej na plátně, dat. 1962, sign. PD, 21 × 122 cm, rám

Vynikající ukáзка autorovy charakteristické civilistně laděné malby z výborného období 60. let v divácky poutavém panoramatickém výjevu hravým způsobem zobrazuje nostalgickou náladu poklidného venkova. Konzultováno a posouzeno PhDr. J. Machalickým a prof. J. Zeminou.

Vyvolávací cena: 40 000 Kč
Dosažená cena: 240 000 Kč

Emil Filla (1882–1953) Sochař a model

komb. tech. (tuš, akvarel, tužka) na papíře, dat. 1937,
sign. UD, 25,5 × 34 cm, rám, pasparta, zaskl.

Velice sofistikovaná, náročně vystavěná a v kresebném přednesu mimořádně moderně pojatá kompozice výborně dokládající Fillovu vyspělou meziválečnou tvorbu a sumarizující jedno z jeho významných tvůrčích období. Protože se malíř v polovině třicátých let pohyboval ve značně výrazové šíři, je téměř každá práce z této periody jiná, a tím pádem i významná. Fillova říše forem, která vždy byla nedílnou součástí jeho spontánní kreativity, prezentovala velice různorodou schopnost jeho malířského podání. V této práci se odklonil od kubismu a uposlechl svoji touhu po ztvárnění organické hmoty lidských postav a významu lidské figury, pro jejichž vyjádření zvolil více expresivní formy. Ústředním a nosným tématem se staly páry a dvojice postav (*Dvě dívky*, 1936; *Staré ženy*, 1935; *Na břehu*, 1935; *Na vlnách*, 1935), pojednané vždy v jiné kompozici a souvislostech. Ostatně k dílu existují dvě verze na plátně, z čehož je patrné, že Filla byl touto problematikou velmi zaujat. Obě varianty obrazu jsou reprodukovány v autorově monografii V. Lahody na str. 317 (*Sochař a model*, olej na plátně, dat. 1936, 114 × 146 cm, obr. 332, str. 317; *Sochař a model*, olej na plátně, dat. 1937, 130 × 162 cm, obr. 333, str. 317).

Dynamicky rozvolněná práce rozměňuje pevné struktury znázorněných postav, jako by každý tah linie byl plný nekonečné imanentní energie. Organická rozvolněnost tvarů rovněž koresponduje s Fillovým dobovým zájmem o malé bronzové renesanční plastiky, jež velmi miloval a jejichž

odlitky příležitostně sbíral. Je doloženo, že si dokonce korespondoval s vídeňským profesorem Leo Planiscigem, nejvýznamnějším znalcem italského renesančního bronzu. Ostatně námět obrazu odkazuje ke stejné tematice.

Zájem o tuto problematiku ho, stejně jako v jiných tvůrčích obdobích, staví do pozice moderního tvůrce spjatého s tradicí. Fenomén kresby pro něj nesymbolizoval pouhou přípravnou studii, ale zejména pak soukromou výpověď intimního rázu. Uvádí to ostatně i Vojtěch Lahoda ve své monografii (V. Lahoda: Emil Filla, Academia, 2007, str. 449), který upozorňuje, že sám Filla do svého výstavního katalogu uvedl: „...kresba je pro malíře záležitostí nejintimnější, neboť je monologem umělce k sobě samému.“ Sběratelskou atraktivitu díla dokládá i fakt, že na jedinečnost malířových kreseb opakovaně upozorňovali recenzenti jeho výstav. Jeho práce na papíře obdivoval Jindřich Štyrský i Josef Sudek, který v jedné ze svých kritik uvedl: „...některé Filovy kresby nemají obdoby v celém moderním umění.“ Kresba bude uvedena v soupise autorova díla chystaném prof. PhDr. V. Lahodou, CSc.

Konzultováno a posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložen znalecký posudek PhDr. M. Kodla.

Vyvolávací cena: 60 000 Kč
Dosažená cena: 240 000 Kč

AUTORSKÉ REKORDY

Martin Krajc: Eden (s. 5)
Dosažená cena: 360 000 Kč

Karel Purkyně: Psík (s. 18)
Dosažená cena: 1 400 000 Kč

Miloslav Hájek: Milenci (s. 22)
Dosažená cena: 460 000 Kč

Jan Pištěk: Shelby (s. 8)
Dosažená cena: 290 000 Kč

Jan Knap: Bez názvu (s. 33)
Dosažená cena: 400 000 Kč

Vilém Trsek: Zamilovaná zahradnice (s. 15)
Dosažená cena: 350 000 Kč

Adolf Born: Strážci pokladu (s. 38)
Dosažená cena: 660 000 Kč

Josef Lada: Jaro (s. 16)
Dosažená cena: 2 500 000 Kč

Quido Mánes, Amálie Mánesová: Krkonošská bouda (s. 39)
Dosažená cena: 2 500 000 Kč

Václav Kimpel: Bílá zasněžená (s. 40)
Dosažená cena: 300 000 Kč

Vlastimil Beneš: Hlubočepy (s. 41)
Dosažená cena: 780 000 Kč

Julius Theodor Gruss: Pohled na Litoměřice (s. 42)
Dosažená cena: 550 000 Kč

František Matoušek: Tanečnice (s. 43)
Dosažená cena: 1 400 000 Kč

Jan Zrzavý: Kalvárie v Locronanu II. (s. 44–45)
Dosažená cena: 17 000 000 Kč

Miloslav Holý: Písařské lodě (s. 46)
Dosažená cena: 520 000 Kč

Adolf Chwala: Horská krajina s divokou řekou (s. 49)
Dosažená cena: 1 400 000 Kč

Ondřej Basjuk: San Romano (s. 52)
Dosažená cena: 190 000 Kč

Zdenka Reinerová: Váza (s. 59)
Dosažená cena: 420 000 Kč

Jan Kotík: Tabule (s. 62)
Dosažená cena: 1 300 000 Kč

František Hudeček: Park na podzim (s. 73)
Dosažená cena: 1 900 000 Kč

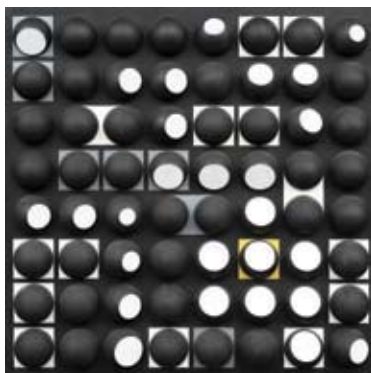
Otakar Lebeda: Jezerní bouda (s. 67)
Dosažená cena: 2 200 000 Kč

František Foltýn: Kompozice (s. 84–85)
Dosažená cena: 8 300 000 Kč

Bedřich Havránek: Pohled na ledovec sv. Bartoloměje u Königssee (s. 68)
Dosažená cena: 1 400 000 Kč

Hugo Demartini: Reliéf (s. 87)
Dosažená cena: 2 000 000 Kč

Vojtěch Hynais: Plavoláska
(nejvýše vydražená autorova kresba, s. 71)
Dosažená cena: 430 000 Kč

Václav Špála: Národní divadlo od Mánesa (s. 96–97)
Dosažená cena: 9 600 000 Kč

František Kaván: Zimní pláň (s. 102)
Dosažená cena: 720 000 Kč

Bertha von Grab: Rybáři na Obersee (s. 119)
Dosažená cena: 480 000 Kč

Ota Janeček: Tvar (s. 105)
Dosažená cena: 900 000 Kč

Max Švabinský: Babička v šálu
(nejvýše vydražená autorova práce na papíře, s. 120–121)
Dosažená cena: 2 500 000 Kč

Armand Guillaumin: Oráč v krajině (s. 108–109)
Dosažená cena: 3 100 000 Kč

Pasta Oner: Madonna della Scala (s. 125)
Dosažená cena: 840 000 Kč

František Tkadlík: Tři objímající se andělé
(s. 112–113)
Dosažená cena: 1 700 000 Kč

Vlastimil Beneš: Regina
(nejvýše vydražená autorova plastika, s. 128)
Dosažená cena: 90 000 Kč

REKORDNÍ ROK 2017

Výběr ze 78. a 79. aukce Galerie KODL

78. AUKČNÍ DEN GALERIE KODL

neděle 28. květen 2017, 12 hodin

79. AUKČNÍ DEN GALERIE KODL

neděle 26. listopad 2017, 12 hodin

Žofín – Slovanský ostrov, Praha

Aukční ročenku vydala GALERIE KODL 2018

Texty: Tereza Donné, Marie Fiřtová, Veronika Lancová

Foto: Milan Havel

Design: Martina Adamcová

Tisk: DI PRINT

78
79